

**KRONJKA MĚSTA
BOHAŽIC
2005**

Tento kronikářský zápis za rok 2005 je psán oboustranně na papíru formátu A4. Má celkem 226 stran (slovy dvě sta dvacet šest stran), z toho 221 stran číslovaných a 5 stran nečíslovaných (slovy dvě sta dvacet jedna stran číslovaných a pět stran nečíslovaných).

Obsah zápisu schválilo pod číslem jednacím 692 14. zasedání zastupitelstva města, konané dne 12. 12. 2007.

Pavel Wolf
místostarosta

Ing. Miroslav Mach
starosta města

ÚVODNÍ POZNÁMKA KE KRONIKÁŘSKÉMU ZÁPISU ZA ROK 2005

Tak jsme hned na počátku roku vstoupili do politického skandálu. V lednu se objevily v tisku informace o podezřelém financování „nadstandardního“ bytu tehdejšího premiéra Stanislava Grosse. Dohady kdo, co, jak a za kolik se táhly a táhly plné tři měsíce a vedly nakonec k rozpadu vládní koalice, z níž odešli oba menší koaliční partneři, unionisté i lidovci. 25. dubna podal Stanislav Gross demisi. President Václav Klaus pak pověřil sestavením nové vlády na stejných koaličních základech dalšího sociálního demokrata, Jiřího Paroubka. Čímž neslavně skončila éra nejmladšího premiéra v Evropě. Skandál s Grossovým bytem však ještě delší čas odezníval a Jiří Paroubek se musí moc snažit poněkud pošramocenou reputaci své strany napravit. Zda se mu to povede, to uvidíme až napřesrok ve volbách.

A jakoby tenhle rok měl být všelijakými skandály a skandálky přímo „prošpikován“, jen trochu utichla „Grossova aféra“ byla tu další – tentokrát „aféra policejní“. 16. června uprchl policii, ze své vily v Černošicích, přímo uprostřed domovní prohlídky v této vile, problematický podnikatel, spíše mafián, podezřelý ze stamilionových finančních podvodů a přípravy minimálně jedné vraždy, miliardář Radovan Krejčíř. Celkem spokojeně se dostal i s celou rodinou na Seychelské ostrovy, kde si již předtím koupil tamní občanství a žije si. Červencovým pozdvižením byla technoparty CzechTek u Mlýnce na

Tachovsku, kde se servali policejní těžkooděnci s účastníky nepovoleného setkání milovníků techna. Konec léta poznamenala aféra ministra spravedlnosti Pavla Němce (Unie svobody), který z naší republiky propustil jistého katarského prince, dojíždějícího do našeho, už pomalu evropsky proslulého „pedofilního ráje“ za hrátkami s nezletilými dívkami. Tentokrát se sice džbánec radovánek poněkud nakrápl, něco málo nektaru vyteklo ven a princ se místo do vytouženého harému odebral do vazby – ovšem příslušník královského rodu už si umí poradit. Ministr Němec umožnil vydání prince do Kataru, kde se mu nestalo tak dalece nic, neboť tam je poněkud jiné kulturní ovzduší, u nás padala obvinění z uplácení, ale nakonec všechno opět utichlo. Všelíjakých těch dalších skandálů a skandálků bylo ještě dost. K nejzávažnějším patřilo zjištění, že některé hypermarkety (Julius Meinl, Hypernova, ale i jiní) prodávají zkažené zboží, které upravují jako čerstvé.

Alespoň že hospodářsky jsme si nevedli nijak zle, ekonomika roste více, než se čekalo, životní úroveň roste také, koncem roku se snížily daně z příjmu pro fyzické osoby, inflace je nízká. Letošní růst HDP o 5,1 % (oficiálně zveřejněný údaj ČSÚ za rok 2005) je podle analytiků nejlepším výsledkem od roku 1996. Snad jenom stále rostoucí ceny energií vyvolávají do budoucna obavy.

S trvalými problémy se potýká naše zdravotnictví. Nespokojeni jsou pacienti, nespokojeni jsou lékaři. Letos se nejvíce bouřily nemocnice a Všeobecná zdravotní pojišťovna, jejíž finanční problémy hrozily malérem. Premiér Paroubek sice nakonec v říjnu vyměnil váhavou ministryni docentku MUDr. Miladu Emmerovou za snad až poněkud příliš energického šéfa České lékařské komory doktora Davida Ratha, do konce roku se ale stejně nevyřešilo nic.

Kultura se 24. července rozloučila s Pavlem Dostálem, v kulturních kruzích přezvaným „šálka“ (pro jeho oblíbený doplněk oděvu – šály), snad nejlepším ministrem kultury od roku 1989. Jeho statečný, i

když marný boj se zákeřnou chorobou sledovala se sympatiemi celá země. A kdo že se stal SUPERSTAR naší historie? Císař Karel IV., alespoň podle ankety České televize „Největší postava českých dějin“.

Nahlédneme-li za naše české obzory, ve světě a v Evropě se nedělo nic moc radostného. Francouzi a Nizozemci odmítli v referendech evropskou ústavu, čímž, alespoň prozatím, pohřbili další prohlubování evropské integrace. Zemřel papež Jan Pavel II., novým papežem se v dubnu stal kardinál Joseph Ratzinger, původem ze sousedního Bavorska, který přijal jméno Benedikt XVI. Francie zažila velké nepokoje přistěhovalců a Američané konečně pochopili, a co víc, přiznali, že válka v Iráku tak, jak ji vedli, byl jeden velký omyl.

Také příroda si s námi pěkně zahrávala. Rekordní počet tropických bouří a hurikánů pustošil celé velké oblasti. Hurikán Wilma prý byl vůbec nejsilnější v historii měření těchto bouří. Největší škody ale nadělal hurikán Katrina, který smetl polovinu amerického New Orleansu a zanechal za sebou tisícovku mrtvých.

Vzdálené ohlasy toho všeho dolehly i do našeho města, jinak jsme si ale tady, v závětří pod Čerchovem, žili vcelku pokojně a pohodově. Největším místním skandálem byl asi prodej části pivovaru pro výstavbu supermarketu Kaufland, respektive chybné územní rozhodnutí, které zpochybnilo občanské sdružení Tusta. Stanovisko Tusty potvrdil odvolací orgán, a tak se zahájení výstavby zatím nekoná. A největší událost roku ve městě? Jednoznačně otevření nové domažlické nemocnice, které musí uvítat snad každý, buď si zarytý skeptik či nenapravitelný optimista. Kéž bychom u nás, v našem městě, i v tom příštím roce prožívali jen samé takovéto radostné události.

I. OBYVATELSTVO

POHYB OBYVATELSTVA

K 31. 12. 2005 v Domažlicích trvale žilo	10 708 osob
Z toho mužů	5 119
žen	5 589

Počty obyvatel jednotlivých městských částí:

Týnské předměstí	4 448 osob
Hořejší předměstí	2 693
Bezděkovské předměstí	2 256
Dolejší předměstí	626
Město (historická část)	534
Havlovice	151

Ve srovnání s předchozím rokem 2004 zaznamenaly Domažlice úbytek 34 osob.

Počet obyvatel Domažlic od roku 1999:

rok:	počet obyvatel:
1999	11.090
2000	11.021
2001	10.995
2002	10.964
2003	10.927
2004	10.742
2005	10.708

Věkové složení obyvatel:

Počet mužů a žen do 50 let věku	6670
od 50 do 60 let věku	1782
od 60 do 70 let	1048
od 70 do 80 let	846
od 80 do 90 let	329
od 90 do 100 let	33
nad 100 let věku	0

Nejstaršímu domažlickému muži je 94 let

Nejstarší ženě je 98 let

Průměrný věk Domažličanů je 41,17 let

z toho žen 42,79 let

mužů 39,41 let

Srovnání průměrného věku obyvatel města od roku 1999:

Rok:	obyvatelé celkem:	ženy:	muži:
1999	38,98 let	40,44 let	37,42 let
2000	39,43	41	37,73
2001	39,91	41,47	38,23
2002	40,28	41,84	38,60
2003	nezjišťovalo se		
2004	40,90	42,57	39,10
2005	41,17	42,79	39,41

V roce 2005 se domažlickým občankám narodilo 99 dětí

z toho hochů 42

dívek 57

Nejčastější křestní jména občanů Domažlic:

ženy:

Marie	512
Jana	350
Anna	349
Jaroslava	165
Věra	159
Eva	135
Hana	129
Zdeňka	120

muži:

Josef	433
Jan	381
Jiří	374
Václav	351
Petr	252
Pavel	241
Jaroslav	227
Karel	184

Církev a náboženská sdružení ve městě

Římskokatolická farnost Domažlice Farář P. Miroslav Gierga

S příchodem nového domažlického faráře pátera Miroslava Giergy (jeden z polských kněží, kteří přišli na farnosti do Čech) činnost domažlické římskokatolické farnosti nově ožila. Při farnosti působí několik skupin věřících, nový impuls dostala především práce s mladými a pro mladé. Schází se Schola Junior – zpěv dětí, skupina mládeže – Mladí křesťané, mladí rodiče, sportovci. Mládež společně podniká „sportovní, duchovní i duchaplné akce, odpočinkové i rekreační a dokonce i prospěšné akce. Alpy - lyžování, seznamka, Adorace, fotbal, volejbal, florbal, nábožko, kola, filmy, ...“ (citát převzat z www. stránek farnosti – pozn. kronikářky). Na domažlickém farním úřadě se farníci, zejména opět mládež, scházejí v tak zvaném „sklípku“, určeném pro setkávání po mši, pro různé oslavy a podobně. Ve „sklípku“ jsou také pravidelné výstavy fotografií a uměleckých děl autorů z farnosti i odjinud. Nový, zajímavější obsah dostaly Farní listy, které připravuje ing. Petr Vondraš.

Při farnosti působí farní knihovna. Ta v roce 2005 rozšířila svůj fond o 30 knih, z toho 16 knih darovaných a 14 získaných zakoupením v prodejně Charity. Do konce roku 2005 je ve farní knihovně evidováno 1368 knih. Čtenářům nabízí knihy různých oborů – životopisy, biblistiku, beletrii, teologii, různé dokumenty, písně a modlitby. Knihovna svým návštěvníkům také umožňuje využívat internet.

Na farním úřadě má sídlo DIECÉZNÍ CHARITA PLZEŇ – PRACOVISTĚ DOMAŽLICE – TERÉNNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBA

(Výpis sestaven z Farních listů, zveřejněných na www. stránkách farnosti)

Českobratrská církev evangelická
Farář Mgr. Jaroslav Vokoun ThD., kurátorka Milena Wolfová

Mimo pravidelná nedělní shromáždění se její členové scházejí v sídle sboru, v Husově domě, každý týden v úterý na biblických hodinách. Při sboru pracuje skupina členů střední generace, děti mají každou neděli nedělní školu. Domažlický sbor uzavřel partnerství se sborem v sousedním Furthu, členové obou sborů se vzájemně navštěvují, tři členky domažlického sboru zpívají v pěveckém sboru furthské evangelické církve.

Sbor se intenzivně připravuje na stavbu nového sborového domu na sborovém pozemku v Hanově parku. Je hotový projekt stavby a sbor formou sbírek shromažďuje nutné finanční prostředky.

V sobotu 11. června uvítal Husův dům vzácnou návštěvu – účastníky vědecké konference českobudějovické a heidelberské teologické fakulty, věnované rozdílům mezi tradicemi a obřady západní a východní (byzantské neboli pravoslavné) církve. V Husově domě konferenci ukončila bohoslužba sloužená podle východního obřadu.

Tradicí už se stalo každoroční odpolední vzpomínkové shromáždění sboru v den výročí upálení Mistra Jana Husa, 6. července, u Husova památníku v Radonicích za účasti představitelů obce a římskokatolické farnosti.

Církev československá husitská
Farář Mgr. Tomáš Procházka

Základní údaje:

Jméno: Náboženská obec Církve československé husitské (CČSH) se sídlem ve Stodě, Kostelní 136, Stod, spádová oblast Domažlice

Počet domažlických členů: 29

Počet místních organizací: 1

Farář: Mgr. Tomáš Procházka (Plzeň)

Předseda rady starších: Mgr. Alena Plocarová (Stod)

Předmět činnosti: evangelizační a misijní činnost, křesťanské zvěstování, bohoslužby, církevní obřady, občanská výpomoc, ekumenické aktivity

V roce 2005 došlo v náboženské obci Stod – Domažlice ke změně. Farářka Mgr. Alena Plocarová odešla do důchodu a po ní byl k 1. říjnu 2005 ustanoven farářem Mgr. Tomáš Procházka (34 let) z Plzně. Domažlická obec se schází v modlitebně českobratrské evangelické církve v Kostelní ulici. Je to sice malé, ale živé společenství. Bohoslužby se konají každou třetí neděli v měsíci. Náboženská obec CČSH přispěla místnímu evangelickému sboru na stavbu nové budovy částkou 3.000 Kč.

(Podle podkladů Mgr. Tomáše Procházky)

Adventisté sedmého dne

Po poměrně rozsáhlé činnosti v devadesátých letech zůstala v Domažlicích menší skupinka členů této církve, kteří se scházejí v prostorách REHA-CENTRA v Kozinově ulici 236.

Mimo uvedené církve působí v Domažlicích ještě Křesťanské sbory a Svědkové Jehovovi (viz. zápis v roce 2004). Své členy má v Domažlicích i Jednota bratrská, ti ovšem dojíždějí na shromáždění do svého sboru do Klatov. Roztroušeně bychom ve městě našli, zejména mezi mládeží, i příznivce různých sekt – New Age, Novoapoštolská církev, různá orientální náboženství a sekty. Žádné z těchto náboženství ani žádná ze sekt ovšem nejsou přímo v Domažlicích registrovány a jejich příznivci vesměs dojíždějí za svými souvěrci do větších měst.

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

Zasedání zastupitelstva města

28. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 19. 1. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 19 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Volba přísedících okresního soudu
9. Prodej části pozemku
10. Darování pozemkové parcely
11. Projednání druhé etapy reorganizace veřejné správy ve vztahu k okresu
Domažlice a postup zastupitelstva města k této otázce
12. Prodej části pozemkových parcel
13. Žádost o převod bytu
14. Poskytnutí překlenovací půjčky
15. Dobrovolný svazek obcí „Povodí Berounky“
16. Směna pozemků
17. Odkoupení pozemků
18. STATIS o.p.s. – návrh na přehodnocení usnesení
19. Výběrové řízení „Hasičská zbrojnice pro SDH Domažlice“
20. Různé

21. Závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města mimo jiné:

- **zvolilo přísedícími okresního soudu**

Josefa Janovce, Palackého 218
Otomara Hanu, Školní 169
Ivana Böhma, Kovařovicova 256
Jiřinu Šatrovou, Břetislavova 84
Janu Palkovičovou, Masarykova 243

- **uložilo radě města připravit písemnou reakci na informace z medií o
případných územních změnách okresu Domažlice**

Zastupitelstvo tak reagovalo na zprávy některých sdělovacích prostředků, potvrzené senátorem ing. Petrem Smutným, o možném zániku okresu Domažlice při realizaci II. etapy reformy veřejné správy. Část Holýšovska, která představuje celkem 9% bývalého okresu Domažlice, podle nového územního členění spadla pod okres Plzeň – jih. Tím se náš okres stává tak malý, že hrozí jeho zánik a rozdělení mezi okresy Klatovy a Tachov. K problému se už vyjádřil Svazek obcí Domažlicka, který napsal svoje stanovisko na ministerstvo vnitra. Stanovisko zastupitelstva je takové, že okres Domažlice by měl i nadále zůstat ve svých původních hranicích.

29. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 16. 2. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Projednání Programu prevence kriminality na místní úrovni
PARTNERSTVÍ 2005
9. Prodej pivovaru

10. Návrh rozpočtu města Domažlice na rok 2005
11. Prodej pozemků
12. Odprodej části pozemku
13. Postoupení pohledávky
14. Žádost o prominutí dlužného penále
15. Převod bytové jednotky
16. Snížení poplatků z prodlení
17. Převod nemovitostí
18. Převod parcely
19. Prodej hájenky na Pasečnici
20. Doplnění usnesení
21. Dotace pro TJ Jiskra na údržbu Městského stadionu Střelnice
22. Dodatek č. 1 ke smlouvě č. 5/2004/ř o poskytnutí půjčky z FRB
23. Dohoda o vypořádání sociálního fondu města Domažlice
24. Odkoupení movitého majetku
25. Smlouva o poskytnutí grantu
26. Smlouva o poskytnutí grantu
27. Různé
28. Závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města mimo jiné:

- zrušilo svoje usnesení z lednového jednání o písemné reakci města Domažlic na zprávy o zrušení okresu Domažlice

Starosta města seznámil zastupitele s odpovědí ministerstva vnitra na dopis Svazku Domažlicko ohledně rušení domažlického okresu. RNDr. Josef Postránecký, náměstek ministra vnitra pro veřejnou správu, ve své odpovědi, adresované předsedovi Svazku Domažlicko, píše: „Mohu Vás ubezpečit, vážený pane předsedo, že návrh zákona o územně správním členění státu neobsahuje žádné kroky vedoucí k zániku okresu Domažlice a k jeho rozdělení mezi okresy Tachov a Klatovy, jak uvádíte ve svém dopise.“. Na základě tohoto vyjádření zastupitelstvo města rozhodlo nepodnikat v této otázce další kroky.

30. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 16. 3. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 17 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Prodej pivovaru
9. Poskytnutí dotace
10. Odkoupení pozemkové parcely
11. Změna a doplnění usnesení
12. Koupě pozemkové parcely
13. Podání žádosti o bezúplatný převod
14. Prodej pozemkové parcely
15. Odkup pozemků
16. Převod parcely
17. Doplnění žádosti o bezplatný převod pozemků
18. Bezúplatný převod pozemkových parcel
19. Podání žádosti o úplatný převod
20. Pravidla pro poskytování dotací a finančních příspěvků z rozpočtu města
Domažlice
21. Rozpočtové opatření
22. Dodatek č. 1 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Plavecký bazén
a ubytovna Domažlice
23. Obecně závazná vyhláška
24. Grantová smlouva
25. Různé

26. Závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města mimo jiné:

- Schválilo prodej bývalé sladovny v areálu pivovaru firmě KAPPEL za cenu 7.228.400 Kč

Firma hodlá v objektu bývalého pivovaru vybudovat hotel, minipivovar a zařízení pro zábavu, např. bowling.

- schválilo poskytnutí dotace Diecézní charitě Plzeň

- na provoz Domova svaté Zdislavy pro matky s dětmi v tísni Domažlice-Havlovice s buňkou domu napůl cesty na rok 2005 ve výši 130.000 Kč

- na provoz projektu Poradna pro občany - Domažlice na rok 2005 ve výši 100.000 Kč

31. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 20. 4. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 17 členů zastupitelstva.

Program:

1. Rezignace člena zastupitelstva města
2. Složení slibu člena zastupitelstva města
3. Ustanovení mandátové komise
4. Zpráva mandátové komise
5. Schválení programu jednání
6. Volba návrhové komise
7. Volba ověřovatelů zápisu
8. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
9. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
10. Převod hřbitova v Domažlicích
11. Smuteční síň a krematorium
12. Vyřešení majetkoprávních vztahů
13. Směna pozemku
14. Prodej nemovitostí
15. Prodej parcely
16. Prodej parcely

17. Prodej movitého majetku
18. Obecně závazná vyhláška o závazných částech ÚP SÚ Domažlice
19. Finanční příspěvky – program regenerace MPR
20. Dodatek ke zřizovací listině
21. Rozpočtová opatření
22. Doplnění žádosti o bezplatný převod
23. Podání žádosti o úplatný převod
24. Majetkoprávní vypořádání – vavřínecká ulice
25. Demolice skladu
26. Bezúplatný převod stavební parcely
27. Bezúplatný převod pozemkových parcel
28. Změna vlastníka bytové jednotky
29. Různé
30. Závěr

K jednání:

Rezignace a složení slibu zastupitele

Pan **Jaroslav Zavadil**, ředitel Domažlických technických služeb, podal rezignaci na členství v zastupitelstvu města z důvodu střetu zájmů – technické služby jsou zřizovány městem. Pan J. Zavadil byl do zastupitelstva zvolen na kandidátce ČSSD.

Dalším v pořadí po panu Zavadilovi na této kandidátce je ing. **Miroslav Mach**, který po rezignaci pana Zavadila složil předepsaný slib zastupitele.

Zastupitelstvo dále mimo jiné:

Schválilo darovací smlouvu na převod hřbitova v Domažlicích od Římskokatolické farnosti Domažlice městu Domažlice

Schválilo prominutá zbytku dlužné částky ve výši 188.222 Kč z půjčky, kterou město poskytlo Římskokatolické farnosti Domažlice na opravu věže.

Šlo o problém nevyjasněných vztahů na hřbitově. Hřbitov byl v majetku římskokatolické církve, provozovalo ho ale město a do jeho údržby ročně investovalo 800.000 Kč. Církev mohla podle zákona do určité lhůty požádat o provozování hřbitova, který je v jejím vlastnictví, raději ale nabídla směnu: převod hřbitova, pozemků i staveb, do vlastnictví města za odpuštění dluhu z půjčky, poskytnuté na opravu věže.

- schválilo finanční příspěvky z rozpočtu města v rámci Programu regenerace městských památkových rezervací a zón

MUDr. Otakaru a Miloslavě Zavadilovým ve výši 36.000,- Kč

Římskokatolické farnosti Domažlice na opravu arciděkanského kostela ve výši 50.000 Kč

České provincii Řádu svatého Augustina na opravu soch na klášterní zdi – pokračování prací na vytvoření a osazení kopií soch z umělého kamene a restaurování a uložení originálů – ve výši 204.400 Kč.

Poznámka kronikářky: manžele Zavadilovi později ministerstvo kultury z programu vyřadilo pro nedodržení závazného stanoviska orgánů památkové péče, příspěvek jim proto byl opět odebrán a převeden Rostislavu Fenclovi a Zdeňce Hruškové na obnovu severní fasády domu čp. 37, náměstí Míru.

32. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 18. 5. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska

Přítomno 16 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Prodej parcely
9. Darovací smlouva
10. Dotace na rekonstrukci odlehčovací kanalizace v ulici Komenského
11. Smlouva o poskytnutí účelové dotace – „Domažlice – kanalizace – rekonstrukce odlehčení Komenského ulice SO 01.01 – odlehčovací komora OK4A a SO 23.01 – odlehčovací stoka „Z“
12. Odkoupení pozemků
13. Bezúplatný převod
14. Prodej části parcely
15. Prodej pozemkové parcely
16. Půjčky z fondu rozvoje bydlení

17. Převod vlastnického podílu k bytové jednotce Dvořákova 461/5,
Domažlice
18. Delegování zástupce města Domažlice na valnou hromadu CHVaK a.s.
19. Koupě stavebních parcel
20. Informace o prodeji hájenky na Pasečnici
21. Rozdělení dotací z rozpočtu
22. Rozpočtová opatření
23. Různé
24. Závěr

33. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 22. 6. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Rezignace na člena KV
9. Poradna pro občany v Domažlicích
10. Zásady k prodeji bytů a nebytových prostor v majetku města Domažlice
11. Smlouva o bezúplatném převodu
12. Převod bytové jednotky
13. Stížnosti na postup stavebního úřadu
14. Rozpočtové opatření
15. Smlouva o sdružení
16. Rozpočtové opatření

17. „Mezinárodní cyklostezka Regensburg – Plzeň, úsek v k. ú. okresu Domažlice, etapa 1 – Domažlice – Babylon“
18. Navýšení finančního příspěvku
19. Obecně závazná vyhláška
20. Příspěvek z rozpočtu města v rámci Programu regenerace MPR a MPZ
21. Převod bytové jednotky
22. Prodej nemovitosti a pozemkových parcel v k.ú. Pasečnice
23. Demolice objektů na Čerchově
24. Prodej části stavební parcely
25. Prodej nemovitostí – přístřešků
26. Zastavení exekuce
27. Jednání o koupi objektů pro MěÚ
28. Převod bytové jednotky
29. Dodatek č. 1 ke smlouvě o sdružení a dodatek č. 1 ke smlouvě o smlouvě budoucí darovací
30. Závěrečný účet města Domažlice za rok 2004
31. Rozpočtová opatření
32. Závazné prohlášení
33. Různé
34. Závěr

34. MIMOŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

čtvrtek 28. 7. 2005, 16 hodin, zasedací místnost MěÚ Domažlice
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)

7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Přijetí dotace na akci „Výstavba požární zbrojnice Domažlice“
9. Přijetí dotace na projekt „Jubilejní rok Chodských slavností 1955 – 2005“
10. Problematika prodeje bytů – DSN s.r.o. Domažlice
11. Různé
12. Závěr

35. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 24. 8. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Volba člena kontrolního výboru
9. Zimní stadion
10. Budoucí kupní smlouva na prodej bývalé sladovny
11. Demolice stávající zdi a postavení nové zdi včetně drenáže a odvodnění
– ul. Npor. O. Bartoška
12. Smlouva o uzavření budoucí smlouvy se ZČE a.s.
13. Smlouva o uzavření budoucí darovací smlouvy se ZČE a. s.
14. Prodej části pozemkových parcel
15. Bezúplatný převod pozemkových parcel
16. Vymáhání penále za dlužné nájemné v dědickém řízení
17. Rozpočtové opatření – dotace na akci kanalizace – rekonstrukce
odlehčení Komenského ulice
18. Rozpočtové opatření – dotace na výstavbu požární zbrojnice

19. Rozpočtové opatření – dotace na činnost odborného lesního hospodáře
20. Plnění rozpočtu města Domažlice k 30. 6. 2005
21. Pořízení změny ÚPN-SÚ města Domažlice
22. Dofinancování plánované výstavby čerpací stanice splaškových vod a zbývajících částí splaškové kanalizace
23. Rozpočtové opatření
24. Dodatek č. 2 zřizovací listiny Domu penzionu – byty s pečovatelskou službou
25. Demolice objektu
26. Prodej nemovitostí v k. ú. Pasečnice
27. Záměr demolice budov a odstranění staveb
28. Prodej části pozemků v areálu pivovaru
29. Koupě nemovitosti
30. Návrh RM
31. Různé
32. Závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města mimo jiné:

- **vzalo na vědomí** zprávu předsedkyně kontrolního výboru o tom, že tento výbor není schopen pracovat, protože polovina jeho členů na schůzi výboru nedochází a zasedání výboru tak nejsou usnášeníschopná. Navrhla proto, aby zastupitelstvo města kontrolní výbor rozpustilo a zvolilo nový. Zastupitelstvo tento její návrh neschválilo, nicméně starosta města požádal zástupce jednotlivých politických stran a hnutí, aby se svými zástupci v kontrolním výboru situaci projednali a připravili svoje návrhy pro případnou výměnu některých členů výboru
- **zavázalo se** dofinancovat z rozpočtu města akci Zimní stadion Domažlice ve výši rozdílu celkového nákladu stavby a poskytovaných státních dotací

36. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 21. 9. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Zápis z jednání FV
9. Volba člena kontrolního výboru
10. Prodej bytů – zásady k prodeji bytů a nebytových prostor
11. Prodej části pozemku
12. Poskytnutí finančního daru a rozpočtová opatření
13. Komunitní plánování
14. „Domažlicko – image prospekt“
15. Rozpočtový výhled města Domažlice
16. Rozpočtové opatření
17. Rozpočtové opatření
18. Rozpočtové opatření
19. Vnitřní směrnice „Hospodaření podle schváleného rozpočtu města Domažlice“
20. Různé
21. Závěr

K jednání:

Zastupitelstvo města mimo jiné:

- **vzalo na vědomí** rezignaci paní Jaroslavy Wollerové na členství
- v kontrolním výboru
- **zvolilo** tajnou volbou dva nové členy kontrolního výboru:
pana Josefa Urbana (12 hlasů) a pana Jaroslava Klimenta (13 hlasů)

37. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 19. 10. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 20 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Průmyslová zóna za kasárny – stanovení podmínek prodeje pozemků
9. Prodej parcela – k. ú. Česká Kubice
10. Prodej parcely – k. ú. Babylon
11. Domy č.p. 147 a 176 – náměstí míru v Domažlicích
12. Návrh smlouvy o uzavření budoucí smlouvy
13. Návrh na změnu v silniční síti
14. Prodej části pozemkové parcely – k. ú. Česká Kubice
15. Výkup pozemků a areálu manipulační plochy Havlovice
16. Koupě parcel v areálu bývalého cvičiště pod vavřincem
17. Odpis dlužného nájemného za zemřelého
18. Rozpočtové opatření – oprava veřejného osvětlení
19. Rozpočtové opatření – oprava vjezdů
20. Dodatky ke zřizovacím listinám
21. Změna zřizovací listiny MŠ Domažlice, příspěvkové organizace
22. Bezúplatný převod části pozemku
23. Návrh kupní smlouvy – ÚZSVM
24. Prodej majetkového podílu města – Tovární ulice
25. Různé
26. Závěr

38. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 16. 11. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 16 členů zastupitelstva.

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Schválení programu jednání
4. Volba návrhové komise
5. Volba ověřovatelů zápisu
6. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
7. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
8. Koupě nemovitostí – komerční banka
9. Darování pozemku v areálu sokoliště
10. Obecně závazná vyhláška o pohybu psů a jiného zvířectva na veřejných prostranstvích k zabezpečení místních záležitostí místního pořádku
11. Odměny pro fyzické osoby, které nejsou členy ZM, za výkon funkce členů ve výborech
12. Prodej parcel – k. ú. Bořice
13. Smlouva o poskytnutí finančního příspěvku na zajištění dopravní obslužnosti
14. Rozpočtová opatření – dotace
15. Zpracování PD na místní obslužnou komunikaci
16. Prohlášení o zajištění spolufinancování projektu Fondu soudržnosti
17. Nemovitost k. ú. Pasečnice
18. Rozpočtová opatření – dotace
19. Studie na divadélko v objektu bývalých tereziánských kasáren
20. Odvolání a schválení zástupce města Domažlice v Nájemním družstvu Domažlice, družstvo
21. Koupě nemovitosti – Nábytkář VD
22. Různé
23. Závěr

K jednání:

Úvodem jednání zastupitelstva přečetl starosta rezignaci ing. Josefa Hrubého na mandát člena zastupitelstva, kterou ing. Hrubý podal 12. listopadu. Pan ing. Hrubý se stěhuje do Prahy. Podle výsledku komunálních voleb je další v pořadí na kandidátní listině Domažlických nezávislých paní Zdeňka Böhmová, která složí slib zastupitele na prosincovém zastupitelstvu.

39. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

středa 14. 12. 2005, 16 hodin, malý sál městského kulturního střediska
Přítomno 18 členů zastupitelstva.

Program:

1. Složení slibu člena zastupitelstva
2. Ustanovení mandátové komise
3. Zpráva mandátové komise
4. Schválení programu jednání
5. Volba návrhové komise
6. Volba ověřovatelů zápisu
7. Zpráva kontrolního výboru o plnění usnesení zastupitelstva města (ZM)
8. Zpráva zástupce rady města o činnosti rady města (RM)
9. Změna a doplnění zásad
10. Zápis z jednání FV
11. Prodej parcely k. ú. Domažlice
12. Pravidla rozpočtového provizoria na rok 2006
13. Změna zřizovací listiny – ZUŠ
14. Komunitní plánování – zajištění kofinancování
15. Návrh kupní smlouvy
16. Bezúplatný převod vodovodního řadu
17. Rozpočtové opatření – dotace na zimní stadion
18. Rozpočtové opatření – dotace na zpracování lesních hospodářských
osnov a na činnost odborného lesního hospodáře

19. Obecně závazná vyhláška č. 7/2005, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 2/2003 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
20. Průmyslová zóna za kasárny, RO
21. Zřízení nové trafostanice v areálu bývalých nových kasáren, RO
22. Poskytnutí finančního příspěvku
23. Změna zřizovací listiny – jeselské zařízení
24. Demolice objektu
25. Prodej pozemkové parcely
26. Rozpočtové opatření DSO Domažlice
27. Rozpočtové opatření – příspěvková organizace Plavecký bazén a ubytovna Domažlice
28. Rozpočtové opatření – Opravy vodovodů a kanalizací
29. Rozpočtové opatření
30. Revitalizace rybníka Pasečnice
31. Informace AK JUDr. Galivody
32. Různé
33. Závěr

K jednání:

V úvodu jednání zastupitelstva složila slib zastupitele paní Zdeňka Böhmová.

Zápisy ze zasedání městského zastupitelstva jsou součástí tohoto kronikářského záznamu a jsou uloženy v přílohách ke kronice.

III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA

v roce 2005

ROZPOČET MĚSTA DOMAŽLICE NA ROK 2005

ORG

	Příjmy (v tis. Kč)	Výdaje (v tis. Kč)
0110 - Krizové řízení		200.00
0111 - Příspěvky-komise pro sport a mládež		250.00
0112 - Příspěvky-zdravotně a soc. postižení		100.00
0113 - Příspěvky-různé		1 400.00
0116 - Odbor životního prostředí		308.00
0117 - Odbor dopravy		113.00
0118 - Odbor soc. věcí a zdravotnictví		192.00
0120 - Odbor správní		21.00
0121 - Odbor živnostenský	100.00	
0122 - Odbor dopravy-přestupkové odd.	1 200.00	140.00
0200 - Mateřská škola		3 186.55
0207 - ZŠ Komenského		17 336.50
0208 - ZŠ Msgre B. Staška		3 998.00
0209 - Zvláštní škola		436.00
0211 - Základní umělecká škola		253.00
0212 - Jesle	60.00	1 459.20
0213 - Reha-centrum		427.00
0214 - Městské kulturní středisko		5 782.00
0215 - Knihovna B. Němcové		5 284.20
0219 - Záležitosti kultury		220.00
0220 - Jednotka SDH Domažlice		428.00
0221 - Jednotka SDH Havlovice		25.00
0222 - Městská policie	600.00	6 412.19
0223 - Správa budova		10 571.80
0224 - Kancelář starosty		899.00
0225 - Penzion		4 790.00
0227 - Sociální dávky		17 820.00
0229 - Personální záležitosti	288.00	41 353.15
0230 - Informační technologie		3 100.00
0231 - Plavecký bazén		5 831.50
0233 - Čištění měst-DTS		6 393.00
0234 - Veřejná zeleň-DTS		5 685.00
0235 - Veřejné osvětlení-DTS		2 964.00
0236 - Pohřebnictví-DTS	300.00	948.00
0237 - Veřejné WC-DTS		31.00
0238 - Půjčky poskytnuté městem	300.00	300.00
0239 - Provozní náklady		4 104.00
0240 - Bytové hospodářství	2 000.00	170.00
0241 - Majetek města-nájmy, prodej, pojišt.	32 644.43	15 774.59
0242 - Odvoz odpadů-DTS		12 549.00
0243 - Nebezpečné odpady		450.00
0244 - Skládka Havlovice		1 115.00
0245 - Projektová dokumentace		2 697.00
0246 - Místní komunikace		4 791.00
0247 - Městská doprava		775.00
0250 - Správa majetku města-lesy, zeleň, rybníky		
0253 - Úroky z úvěrů		500.00

1

0254 - Splátky úvěrů		1 194.64
0258 - Sociální fond	907.39	700.00
0259 - Fond rozvoje bydlení	1 650.00	18 459.30
0261 - Rozpočtová rezerva		5 610.50
0262 - Inženýrské sítě		290.40
0266 - Opravy památek v MPR		630.00
0271 - 96 b.j. v areálu kasáren		295.00
0272 - 30 b.j. Petrovická ul.		1 717.00
0274 - 39 b.j. stará kasárna		100.00
0280 - ZUS-opravy dle nájem. smlouvy		267.00
0281 - Kamerový dohled		6 143.00
0287 - Opravy a rekonstrukce majetku města		550.00
0304 - Stadión Střelnice-údržba		5 640.00
0401 - Zimní stadión		30 331.00
0402 - Průmyslová zóna		1 490.00
0403 - Rekonstrukce kašny		5 733.00
0405 - Hasičská zbrojnice		270.00
0406 - Smuteční síň		4 856.00
0409 - Kanalizace Komenského ul.-rek.		7 100.00
0410 - Čistá Berounka		
0700 - Příjmy-správní poplatky	8 500.00	
0800 - Příjmy-daně a poplatky	117 817.04	
0810 - Příjmy-dotace	47 486.68	
0820 - Příjmy a výdaje ostatní	11 895.00	22 717.53
Příjmy, výdaje, financování celkem	225 748.54	292 781.55

IV. MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

Zařízení sociální péče

Jeselské zařízení, Michlova 565

Ředitelka Marie Polívková

Organizační složka Města Domažlice, jeselské zařízení, má kapacitu 15 míst. Během roku 2005 využilo kapacitu jeslí 28 dětí, některé celoročně, jiné podle potřeby rodičů. Jesle přijímají děti podle doporučení lékaře už od šesti měsíců věku. Přednostně přijímají děti z Domu pro matku a dítě v Havlovicích a děti ze sociálně potřebných rodin.

O děti pečují tři dětské sestry, včetně ředitelky jeslí, dále kuchařka a na poloviční úvazek kuchařka a pradlena. Zdravotnický dozor zajišťuje MUDr. Věra Skočdopolová, která také kontroluje jídelníček dětí. Dvakrát týdně docházejí do jeslí na odbornou praxi studenti a studentky z domažlické střední zdravotnické školy.

(Podle podkladů ředitelky zařízení)

Dům penzion-byty s pečovatelskou službou, Baldovská 638

Ředitelka Mgr. Venuše Klimentová

K tomuto penzionu patří ještě penzion v Břetislavově ulici čp. 84.

Dům má vlastní kuchyni – jeden oběd v současné době stojí 45 Kč. V kuchyni probíhá výcvik učňů, proto se zde zajišťují i větší slavnostní akce s podáváním stravy – například Vavřínecká pout', oceňování dárců krve, mikulášská besídka, vánoční posezení a silvestrovská oslava.

Do domu docházejí na praxi studenti Vyšší odborné školy v Domažlicích a učnice Odborného učeliště a praktické školy v Horšovském Týně.

Odborné problémy klientů domu řeší sociální pracovník. Vedení domu dbá na vytváření podmínek pro všestranné aktivity klientů. V tomto roce se v domě uskutečnilo celkem 75 akcí, z toho 15 akcí v rámci seniorského klubu,

který navštěvují nejen klienti domu, ale i senioři z celého města, pokud mají zájem. Pozvánky na seniorský klub jsou pravidelně zveřejňovány v městském zpravodaji. Z dalších aktivit domu penzionu lze například jmenovat 12 schůzek vedení domu s jeho obyvateli, 7 bohoslužeb, 8 společných výletů. Pravidelně se schází taneční klub seniorek a společně s TJ Sokol, klub Hanka, pořádá řadu akcí – vítání jara, vítání léta, zdravíme podzim, seniorské odpoledne, živý betlem a podobně.

Pečovatelská služba domu penzionu pečovala v tomto roce v průměru o 203 klientů, z toho 118 osobám dovážela obědy, 80 klientům poskytovala pečovatelské úkony v rámci péče o klienta a jeho domácnost, 18 klientům zajišťovala každoměsíční ošetření nohou a 71 osobám pravidelné koupání. Při poskytování různých druhů pečovatelských služeb vzrůstá počet klientů, kteří potřebují kompletnější péči než je dovážka oběda a úklid. Často jde o značně časově náročné služby (doprovod k lékaři, na vycházky, nákupy apod.).

Průběžně po celý rok probíhá u obou domů, v Baldovské i Břetislavově ulici, pravidelná údržba.

(Podle podkladů ředitelky domu paní Mgr. Venuše Klimentové)

REHA-CENTRUM

pro zdravotně postižené občany Domažlic, Kozinova 236, Domažlice
Ředitelka Mgr. Venuše Klimentová

Počty obyvatel se proti údajům z minulých let nemění.

Dvěma kurzy pokračovala výuka práce na počítačích. Kurzy absolvovalo 23 zájemců.

Půjčovna kompenzačních pomůcek uzavřela v tomto roce 48 nových smluv o zapůjčení kompenzačních pomůcek a 70 starších smluv prodloužila. Nejvíce půjčovanými pomůckami jsou mechanické invalidní vozíky, toaletní židle, různé druhy chodítek a podobně. Během roku půjčovna zakoupila dvě pojízdná toaletní křesla a dva nástavce a WC s područkami. Formou darů

získalo centrum 4 mechanické vozíky. Půjčovna vlastní i 15 elektrických invalidních vozíků, které jsou zapůjčeny dlouhodobě.

V roce 2005 obdrželo REHA-CENTRUM od sponzorů celkem 21.050 Kč.

V prostorách REHA-CENTRA se pravidelně konají schůze akce svazu tělesně postižených a územní organizace diabetiků. Úhrnem při všech těchto aktivitách navštívilo v tomto roce centrum 2.240 osob.

(Podle podkladů ředitelky REHA-CENTRTA Mgr. Venuše Klimentové)

Technická zařízení

Domažlická správa nemovitostí, spol. s r. o.

sídlo: Zahradní ulice

V tomto zařízení došlo letos k dost závažnému problému – zjistilo se, že správa nemovitostí, pověřená prodejem městských bytů, prodávala byty podle zastaralé vyhlášky, de facto pod cenou. Městu tím podle propočtu ekonomů vznikla škoda minimálně 10 milionů korun. (Více o prodeji městských bytů najde zájemce v oddíle Kalendárium).

Domažlické technické služby spol. s r. o. (DTS)

Jednatel Jaroslav Zavadil

Společnost se sídlem v Chrastavické ulici 170 založilo v roce 2000 Město Domažlice jako jediný zakladatel.

Předmětem podnikání technických služeb je:

- podnikání v oblasti nakládání s odpady
- nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje
- úklidové práce
- údržba a drobné opravy chodníků a komunikací
- údržba, rekonstrukce a zakládání parků a veřejné zeleně
- lakýrnické práce

- práce s vysoko zdvižnou plošinou
- pronájem průmyslového zboží
- zemní a výkopové práce
- provozování pohřebišť a krematorií
- silniční motorová doprava nákladní
- opravy motorových vozidel
- montáž, opravy a údržba vyhrazených elektrických zařízení
- výroba, instalace a opravy elektrických strojů a přístrojů
- výroba, instalace a opravy elektronických zařízení

V DTS pracovalo v roce 2005 48 fyzických pracovníků. Pro město Domažlice zajišťovali jako každoročně úklidové, čistící a jiné služby: sekání veřejné zeleně, údržbu a opravy veřejného osvětlení, parkovacích automatů, světelné signalizace, úklid odpadkových košů, čištění komunikací, odvozy velkoobjemových kontejnerů ze sběrného dvora, svoz domovního odpadu a separovaného odpadu, údržbu městského hřbitova. Mimo tyto pravidelné práce pokračovaly letos technické služby v údržbě lesoparku Malý Škarman, opravily omítky na hřbitově, rozšířily plochu veřejné zeleně v Masarykově ulici a V potocích, osadily nová světla veřejného osvětlení v ulicích Petrovické, Hruškově u bazénu, Thomayerově, Jindřichově a Vojtěchově.

Pro lepší údržbu trávníků zakoupily technické služby dvě sekačky KUBOTA.

Letos se také areál technických služeb rozšířil o sousedící pozemek, který město odkoupilo od paní Vítové.

(Podle podkladů DTS)

Domažlické městské lesy

Jednatel Ing. Jan Benda, sídlo Fügnerova ulice

V letošním roce hospodařily Domažlické městské lesy podle nového lesního hospodářského plánu, platného pro léta 2005 – 2014. Plán vypracovala taxační firma „Lesoprojekt východní Čechy s.r.o.“.

První a nejstarší snaha po úpravě lesního hospodářství a po pravidelnosti jeho zachování sahá do doby Marie Terezie k prvnímu lesnímu

zákonu vydanému za její vlády v roce 1754. V roce 1770 vypracoval Václav Jan Nepomuk Fořt pro domažlické lesy své „Regulativum sylvestre“. V tomto „regulativum“ upozorňuje na špatné hospodaření, jak co se týká těžeb, tak špatné obnovy porostů. K Fořtovu „regulativu“ jsou vypracovány v roce 1780 mapy lesních porostů. Za zmínku stojí, že tyto mapy byly vydány dříve než mapy schwarzenberské. Od té doby jsou prakticky v desetiletých intervalech vypracovávány až do dnešních dní hospodářské plány.

Za připomenutí stojí i zařazení lesních porostů Města Domažlic mezi evropsky významné lokality „Natura 2000“. Lokalita se nazývá „Čerchovský les“, má výměru 2839 hektarů, z toho zhruba 2000 hektarů tvoří městské lesní porosty.

Ve druhé polovině letošního roku byla vyhlášena Správa Chráněné krajinné oblasti Český les, která zahájila činnosti k 1. listopadu 2005. Území CHKO Český les zaujímá plochu 2129 hektarů lesních porostů města Domažlic. CHKO je rozdělena na dvě zóny, 1. zónu s přísnější ochranou a druhou s volnějším režimem. Z celkové výměry 1. zóny CHKO tvoří lesní majetek našeho města 44%, u 2. zóny 22%. Z těchto údajů vyplývá, že městský lesní majetek lze nazvat srdcem celé chráněné krajinné oblasti. Kvalita a rozsah biotypů na městských lesních pozemcích je tak vysoká, že bez zařazení městského lesního majetku do CHKO by k jejímu vyhlášení vůbec nemohlo dojít. Tento stav je jednak dílem přírody samé, jednak výsledkem citlivého vztahu lesníků k těmto lokalitám.

V letošním roce odešel ze správy městských lesů do invalidního důchodu pro těžké onemocnění pan Miroslav Drozda, zástupce ředitele. Pan Drozda stál u zrodu nové organizace po navrácení lesního majetku Městu Domažlice. Začal zde jako městský hajný a pro svoje schopnosti záhy na to působil ve vedení organizace. Jeho odchod do důchodu je pro městské lesy ztrátou.

Za výjimečný lze letos považovat časný příchod sněhu a mrazu. Sníh zůstal ležet i přes vánoce, což je opravdu mimořádné, a právě v posledních dnech roku způsobil v nadmořské výšce nad 800 metrů značnou kalamitu, a to nejen v mladých smrkových porostech, ale i ve starých bučinách. Je to jedna z největších kalamit v těchto lokalitách za poslední desetiletí.

Závěrem roku zintenzivnila jednání o přípravě výstavby obchvatu Babylonu. Vypracovává se dokumentace pro územní rozhodnutí. Protože obchvat Babylonu zabere značný kus městské lesní půdy a přeruší stávající síť odvozních lesních cest, vznesly po zkušenosti s realizací obchvatu České Kubice městské lesy řadu připomínek, které projektanti zapracují do dokumentace a které by měly v případě realizace stavby a jejího užívání vyřešit některé problémy.

(Pro městskou kroniku zpracoval Ing. J. Benda, stylisticky upraveno kronikářkou)

Kulturní zařízení

A/ ZAŘÍZENÍ MĚSTA

Městské kulturní středisko (MKS)

městské informační centrum

Ředitel Mgr. Kamil Jindřich

O činnosti městského kulturního střediska se podrobně píše v měsíčních zápisech v oddílu Kalendárium. Další podrobnější informace lze nalézt také v městském zpravodaji, který je přílohou tohoto zápisu. V letošním roce se zastupitelstvo města několikrát zabývalo situací kina Čakan. Počty návštěvníků kin obecně rok od roku klesají, nejinak je tomu u nás. Někteří městští zastupitelé se proto domnívali, že než na kino doplácet, bylo by lepší omezit promítání jen na některé dny v týdnu. Ke standardům i většiny menších měst, než jsou Domažlice, donedávna a v některých oblastech dosud okresní město, však patří

celotýdenní promítání. Každodenní promítání se nakonec podařilo obhájit. K aktivitám MKS zaměřeným výlučně na komerční činnost patří pronajímání prostor malého sálu a přísálí k různým prodejním akcím. Konají se zde po většinu dní v týdnu.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BOŽENY NĚMCOVÉ

Ředitelka Lenka Schirová, toho času na mateřské dovolené

Zastupující ředitelka Mgr. Hana Mlnaříková

V tomto roce navštívilo knihovnu 39 285 čtenářů, kteří si vypůjčili 118 858 svazků knih a časopisů. V oddělení pro dospělé mírně převažují výpůjčky naučné literatury (56 002 svazků) nad beletrií (49 586 svazků), v oddělení pro děti je tomu naopak. Necelou pětinu z celkového počtu výpůjček tvoří výpůjčky časopisů. Knihovna měla letos 2 910 registrovaných čtenářů, z toho 743 dětí do čtrnácti let.

Internetovou studovnu navštívilo 4 112 zájemců, což proti roku 2004 (5 935 návštěvníků) představuje pokles o 1 823 osob. Příčina je patrně v tom, že stále více lidí si pořizuje počítač a internet jako součást vybavení svých domácností.

Knihovna letos nakoupila 4 443 nových knih a naopak odepsala 2 058 svazků. Meziknihovní výpůjční služba vyřizovala celkem 377 požadavků.

Oddělení knihovnických služeb připravilo a půjčilo 88 malým knihovnám regionu 147 souborů knih s 12 857 svazky.

Oddělení pro děti a mládež uspořádalo pro základní školy, školní družinu, zvláštní školu a soukromou školu Adélku 137 besed. Dalších 44 besed a přednášek připravila knihovna pro studenty a dospělé čtenáře. Ve vestibulu knihovny mohli návštěvníci shlédnout 10 zajímavých výstav – výstavy obrazů, fotografií, novoročenek, techniky ručních prací, práce dětí soukromé školy Adélka a dětí z výtvarného kroužku Základní umělecké školy Domažlice.

Během roku publikovala knihovna 96 informačních a jiných materiálů.

Akce jako Noc s Andersenem, Týden knihoven, Měsíc internetu, Velké říjnové společné čtení, Mikulášský den přilákaly do knihovny desítky dospělých i malých návštěvníků.

Do svého vestibulu připravila knihovna dvě zajímavé prezentace:

- Jak se stříhá pes. O chování k neznámým psům, hygiena psů, stříhání a úpravy srsti – prezentace členek kynologického klubu.
- Ubrousková technika - prezentace J. Riedererové a dětí z knihovnického kroužku místní knihovny v Peci pod Čerchovem.

(Podle podkladů Mgr. Hany Mlnaříkové)

B/ DALŠÍ KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ VE MĚSTĚ

Muzeum Chodsko

Ředitel Mgr. Josef Nejdř

Zřizovatelem Muzea Chodsko je Plzeňský kraj. V muzeu pracuje celoročně 18 osob (16,41 přepočtených), z toho 15 odborných pracovníků (včetně ředitele muzea) - 14 na plný úvazek a jeden na 0,2 úvazku, ekonomka, 2 stálí průvodci a pomocná knihovnice. Od dubna do října zaměstnává muzeum ještě 4 sezónní průvodce.

Muzeum má šest oddělení: přírodovědné oddělení botanika, přírodovědné oddělení zoologie, oddělení dokumentace archeologických výzkumů, etnografické oddělení, knihovnu a archiv a oddělení evidence a inventarizace sbírek.

K nejdůležitějším aktivitám muzea patří sbírkotvorná činnost. Největší skupinu předmětů, zařazených do sbírek, tvořily i v tomto roce dary. Za 42.000 Kč zakoupilo muzeum obraz Krajina v Pošumaví od akademického malíře Jana Kalvody. Druhým zakoupeným přírůstkem byly dvě pečící formy velikonočních „beránků“. Nejzajímavějším přírůstkem do muzejních sbírek byla

v tomto roce další část pozůstalosti po Václavu Kohoutovi, který působil v Domažlicích jako projektant. Václav Kohout miloval lidovou architekturu a vytvořil dílo, které unikátním způsobem dokumentuje její vývoj na Domažlicku a jako takové je jedinečné. Součástí Kohoutovy sbírky jsou kresby lidových staveb (akvarely), fotodokumentace, zaměření popisovaných staveb a katastrální mapy z roku 1838. Celou Kohoutovu pozůstalost obdrželo muzeum zdarma.

Odborná pracoviště muzea se podílejí na vědeckovýzkumné činnosti. Výzkumy uskutečňují buď na základě požadavků vyšších vědeckých pracovišť, nebo pro potřeby muzea samotného. Archeologické pracoviště se podílí také na záchranných archeologických výzkumech v regionu.

Výstavy: Muzeum Chodska vystavuje ve třech prostorách – ve výstavním sále Galerie bratří Špillarů, v Chodském hradu a v Muzeu Jindřicha Jindřicha. O výstavách v galerii viz Kalendárium. V Chodském hradu proběhlo letos pět výstav: Hasičům zdar – ohni zmar, Svatý Jiří k létu míří, Magický svět staré fotografie, Domažlice v proměnách času, Sladké vánoce aneb Kafe, kafičko a vše, co je sladkého. Výstavy v prostorách Muzea Jindřicha Jindřicha byly stejně jako předešlý rok věnovány tvorbě zdejších umělců. Byly to: Petr Mitro: obrazy, Jaroslav Touš: Fotografie, Alena Poulová: Asambláže, František Bílek: keramické objekty. V době Chodských slavností – Vavřínecké pouti proběhla výstava 50 let chodských slavností.

Muzeum Chodska uskutečňuje vlastní ediční činnost a na požádání se podílí na ediční činnosti různých nakladatelství. V roce 2005 to bylo zpracování některých kapitol pro encyklopedický projekt nakladatelství BASER na téma Český les.

Díky zřizovateli, Plzeňskému kraji, obdrželo muzeum v tomto roce investiční prostředky na zpracování projektové dokumentace, která řeší obnovu interiérů Muzea Jindřicha Jindřicha, naléhavě vyžadujících generální rekonstrukci.

V tomto roce bylo uzavřeno hradní lapidárium, protože díky stálé vlhkosti v něm došlo k neopravitelnému poškození elektrické instalace a až do konce roku se nenašel žádný dodavatel, který by problém dokázal řešit.

Pokud se týká hospodaření muzea, potýkalo se Muzeum Chodsko v tomto roce s poklesem návštěvníků, proti roku 2004 klesl jejich počet o 12 %. V tomto roce navštívilo muzeum celkem 16.469 osob. Propad nevykompenzovalo ani rozšíření otevírací doby na 7 dní v týdnu. Hospodaření muzea skončilo letos mírným schodkem, který byl vyrovnán z finančních rezerv.

(Podle podkladů Mgr. Nejdla

Galerie DORKA

I v tomto roce uskutečnila nová domažlická Galerie DORKA celou řadu zajímavých výtvarných podujetí.

Představila:

- ❖ profil studentů akademického malíře Stanislava Honzíka (kde dala galerie první příležitost výstavy mladým umělcům, kteří představovali své skleněné artefakty a kresby)
- ❖ Bibliofilie, knižní vazba, exlibris (výstava všech tří českých nakladatelství, která vydávají bibliofilie, t.j. Aulos, Bonaventura a KGB, doplněná knižními vazbami a obrazy Ladislava Hodného a souborem grafických exlibris ze sbírky domažlického sběratele pana Jiřího Pavlíka)
- ❖ akademický malíř Miroslav Malina: Obrazy (výstava kombinovaných technik na plátně, kreseb a plastik autora, který získal četná ocenění za svoji práci, například jednu ze tří cen Středoevropského bienále kresby)
- ❖ akademický malíř Jiří Brázda a Jaroslava Brázdová: Obrazy, grafika, keramika (výstava posledních prací předního českého grafika a malíře, připravená speciálně pro galerii Dorka a doplněná keramickými plastikami jeho manželky Jaroslavy Brázdové)
- ❖ akademický sochař Michal Šarše: Objekty (výstava jednoho z nejvýraznějších českých sochařů nejen současné doby, byla jedním z vrcholů výstavního roku 2006)
- ❖ Michael Rittstein: Mňau – obrazy (výstava „letních“ prací předního českého malíře, profesora AVU v Praze, představila jeho poslední díla – neobvykle maloformátová – s tematikou relaxace ve volném čase)

- ❖ akademický sochař Mikoláš Axmann: Scriptorium – Kamenopisy (soubor třiceti grafik, kamenotisků, provedených tradiční technikou autorem, který patří mezi špičku odborníků na grafické techniky a v tomto oboru působí jako pedagog)
- ❖ akademický malíř František Knotek: Fragmenty v trhlíně (výstava po všech stránkách lyrických obrazů, vynikajících provedením s lazurami, a rovněž drobných plastik stejného vyznění autora, jehož jméno znají příznivci výtvarného umění nejen v ČR, což ostatně platí pro všechny výtvarníky, spolupracující s galerií.)

Na přelomu roku Galerie Dorka vždy pořádá tak zvaný Salon výtvarného umění, které je výběrem z děl předchozích výstav a kde se návštěvníci dozvědí i o výstavách, plánovaných na příští rok. Pro rok 2006 se připravují: výstava Aleny Anderlové, čerstvé absolventky Akademie výtvarných umění v Praze, autorů, spolupracujících trvale s galerií – Borise Jirků (současného rektora VŠUP Praha), Zdeňka Lhotáka, Michaela Rittsteina, Miroslava Pošvice a autorů pro galerii nových – Stefana Milkova a Radana Wagnera. Výtvarný profil Galerie Dorka vzbudil zájem i v sousedním Bavorsku, a tak byla navázána spolupráce s galeriemi v Gibachtu, v Regensburgu (...durch die Blume) i s jednotlivými výtvarníky. K příznivcům a návštěvníkům galerie patřil i letos zesnulý starosta města Furth im Wald pan Reinhold Macho.

Přední zásluha o vytváření výrazného a špičkového výtvarného profilu náleží kurátorovi galerie, akademickému malíři Stanislavu Honzíkovi, skláři, malíři a sochaři, žáků profesora Stanislava Libenského. Výběr autorů, instalace výstav a ohlas na ně ve výtvarné veřejnosti vedl k tomu, že Galerie Dorka byla zařazena do Kulturního bedekru Labyrint jako jedna ze čtyř kulturních institucí v Domažlicích a že mohla navázat spolupráci s časopisem Dějiny a současnost, s týdeníkem Ateliér, s Revue Art a podobně.

Galerie Dorka provozuje vlastní internetové stránky, na kterých zaznamenává měsíčně kolem 250 návštěv. Vytvořila si stabilní okruh příznivců v Domažlicích, ale především mimo ně. Zdejší publikum čítá několik desítek zájemců o činnost galerie, což její majitel Jiří Šuchman hodnotí jako uspokojivé v době, která je poznamenána dle jeho soudu konzumním běsněním.

(Pro městskou kroniku zpracoval Jiří Šuchman)

Nakladatelství Českého lesa, Vodní

Nakladatel Zdeněk Procházka

Nakladatelství Českého lesa (2 lidé) vydalo v roce 2005 mezi svými tisky několik prací čerpajících tematiku z Domažlic a z Chodska. Jsou to publikace:

- Kolektiv autorů: 50 let Chodských slavností (formát A 5, 80 stran, barevná příloha, náklad 1 000 exemplářů (vydáno pro město Domažlice)
- Procházka, Zdeněk: „Domažlicko“ (Image prospekt), formát A 4, 28 stran, česko-německý text, náklad 15.000 kusů (vydáno pro město Domažlice a obce regionu)
- Procházka, Zdeněk: „Domažlice ve starých vedutách, fotografiích a pohlednicích“, česko-německo-anglická verze, formát B5 (vydáno pro město Domažlice) – (dokumentárně velice cenná publikace – pozn. kronikářky)
- Podnikatelský stojánkový kalendář na rok 2006 s námětem „Z depozitářů Muzea Chodska v Domažlicích“, 5.700 exemplářů
- Pro knihu „Český les – příroda, historie, život“ dodány texty a fotografie, které se přímo týkají města a jeho památek
- Procházka, Zdeněk: Kaple a kapličky na Domažlicku a Horšovskotýnsku, formát A5, 80 stran. Soupis 160 kaplí z okresu Domažlice, některé z popsanych kaplí leží přímo na území města Domažlic (vydáno pro Plzeňský kraj)
- Arch pohlednic (8 druhů po 500 kusech), které zobrazují kašnu, Chodské slavnosti, obrazy z Galerie bratří Špillarů

(Pro kroniku poskytl Zdeněk Procházka)

V. ŠKOLSTVÍ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE, Komenského 17

Ředitel školy Mgr. Ladislav Kejval

Škola má kapacitu 1200 žáků

Součásti školy:

Základní škola:	28 tříd	748 žáků
Školní družina:	4 oddělení	117 žáků (kapacita 100 dětí)
Školní jídelna:	kapacita 2000 jídel, počet dětských strážníků 702 počet dospělých strážníků 80	

Pracovníci školy:

Počet všech pracovníků školy:	71 fyzických, 68,37 přepočtených
Počet pedagogických pracovníků:	44 fyzických, 41,2 přepočtených
Průměrný věk pedagogických pracovníků byl 45 let	
Počet pracovníků v důchodovém věku: 1	
Počet vyučovaných hodin za týden celkem:	818
Z toho počet hodin vyučovaných neaprobovaně:	102

Výsledky výchovy a vzdělávání žáků

Počet žáků celkem:	736
Prospělo s vyznamenáním:	393
Prospělo:	332
Neprospělo:	11
Opravné zkoušky:	7
Hodnoceno slovně:	0
2. stupeň z chování:	3
3. stupeň z chování:	1
Zameškané hodiny celkem:	34 938
Z toho neomluvené:	478
Počet absolventů celkem:	90
Z toho přijatých na: a) gymnázia:	4
b) střední školy s maturitou:	58
c) střední odborná učiliště:	24
d) učiliště:	2
e) jiné	2
Počet žáků přihlášených na víceletá gymnázia:	28
Počet žáků přijatých na víceletá gymnázia:	13

Zájmové kroužky: aerobik, 2 kroužky odbíjené, baseball, kopaná, zdravotnický kroužek, dva kroužky výpočetní techniky, chovatelský kroužek, školní pěvecký sbor.

Škola každoročně organizuje více než čtyřicet akcí pro různé skupiny žáků. K nejnáročnějším patří lyžařský výcvik v Krkonoších a už devátý zájezd do Anglie a Skotska. Na škole pracuje Klub mladých přátel výtvarného umění, který spolupracuje s Galeríí bratří Špillarů. Třicetičlenný školní pěvecký sbor pravidelně vystupuje v rámci města. Škola navštěvuje divadla plzeňská i pražská, muzea, výstavy.

I v tomto roce se dařilo intenzivně zlepšovat pracovní prostředí a technickou vybavenost školy. Zdá se, že se zlepšil vztah žáků k pracovnímu prostředí a změny se také příznivě odrazily v chování.

V lednu uspořádala škola z iniciativy žáků 7. A sbírku na pomoc postižené Asii (tsunami). Vybralo se 13 373 Kč, které putovaly na účet, zřízení nadací Člověk v tísni.

Škola vydává pololetní „Archiv aktualit“, ve kterém zaznamenává všechny významné školní události.

(Podle podkladů Mgr. Ladislava Kejvala)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE, Msgre B. Staška 232

Ředitel školy Mgr. Václav Bufka

Počet žáků k 30. 6. 2005: 658

Prospělo s vyznamenáním 134

Prospělo 506

Neprospělo 18

Škola uspořádala 6 akcí pro veřejnost s účastí 1400 rodičů, 3 akce pro ostatní

školy s účastí 318 žáků a 9 akcí pro vlastní žáky s účastí 691 dětí.

Počet učitelů 38

Do prvních tříd bylo přijato celkem 52 dětí, vycházejících bylo 90, na víceleté gymnázium bylo přijato 16 žáků.

Součástí školy byla Školní družina, ve které bylo v pěti odděleních zapsáno celkem 124 žáků a dále Školní klub pro žáky II. stupně, ve kterém pracovalo ve čtyřech odděleních 46 žáků.

Škola vyučovala podle vzdělávacího programu „Základní škola“.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků: počet kurzů 30, počet účastníků 54.

Škola uspořádala celkem 13 soutěží pro žáky. Její žáci se zúčastnili 18 okresních soutěží. Vítězství vybojovali v okresních kolech: recitace IV. a V. třídy, biologická olympiáda kategorie D, Pohár rozhlasu v atletice mladších žáků, Atletický čtyřboj mladších žákyň i mladších žáků, Okresní přebor základních škol v přespolním běhu mladších žákyň, Okresní přebor v plavání mladšího i staršího žactva, Coca – cola cup v kopané starších žáků.

(Pro městskou kroniku zpracoval Mgr. Václav Bufka)

Zvláštní škola Domažlice, Msgre B. Staška 232

Ředitel školy Martin Tomaier

Zvláštní škola zahrnuje první a druhý stupeň a školní družinu.

Počet tříd: 9

Celkový počet žáků: 80

Počet učitelů: 9

Počet vychovatelů: 1

Asistenti pedagogů: 2

Ostatní: 5

Žáci jsou vyučováni podle vzdělávacího programu zvláštních škol. Škola má jedno odloučené pracoviště v Holýšově.

Mimoškolní aktivity: pěvecký kroužek, výtvarný kroužek, sportovní kroužek. Domažlická zvláštní škola spolupracuje se speciálním pedagogickým centrem pro postižené děti a mládež v německém Chamu.

GYMNÁZIUM J. Š. BAARA V DOMAŽLICÍCH

Ředitelka Mgr. Jana Štenglová

Základní údaje:

počet studentů

485

počet pedagogů	41
počet prvních ročníků	3
počet studentů v prvních ročnících	92
počet maturantů	75
Doplňující údaje	
průměrný prospěch ve školním roce	1,9822
nepovinné předměty: náboženství, sportovní hry	
procento přijatých studentů na vysoké školy:	88,6%

Olympiády a soutěže

Studenti školy se jako každoročně zúčastnili řady soutěží, olympiád a středoškolské odborné činnosti. Nejvýraznějším letošním úspěchem a podle vedení školy nejvýraznějším úspěchem v literární soutěži za několik posledních let vůbec je ocenění práce Kláry Kabourkové ze 3. ročníku - fiktivní dopis Moje milá Evropa, se kterým v soutěži Evropa škole postoupila do celostátního kola, kde získala Cenu Rady Evropy, spojenou se zahraničním pobytem.

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA, OBCHODNÍ AKADEMIE A STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA

Ředitel Ing. Jan Sladký

Základní údaje

Počet učitelů, přepočteno na plné úvazky	34,4
Počet žáků celkem	408
Obor OA (klasická obchodní akademie)	118
Obor EZ (ekonomika zemědělství)	106
Obor VS (všeobecná sestra)	102
VOŠ (vyšší odborná škola)	82

Počty studentů v 1. ročníku:

OA	29
EZ	19
VS	33

Počty maturantů:

OA	28
EZ	27
VS	20

Umístění absolventů z roku 2002:**Obor – OA**

	Počet studentů:	%
Vysoká škola ekonomického, zemědělského nebo humanitního směru	9	32,14
VOŠ	3	10,71
Jazykové školy jednoleté	5	17,86
Pracovní poměr	9	32,14
Úřad práce	2	7,15

Obor – EZ

Vysoká škola ekonomického nebo zemědělského směru	7	25,92
VOŠ	6	22,22
Jazyková nebo jiná škola	7	25,92
Pracovní poměr	2	7,42
Úřad práce	4	14,81
Bez maturity	1	3,71

Obor – VS

Vysoká škola (sociální)	1	5,00
VOŠ	10	50,00
Pracovní poměr	8	40,00
Nezaměstnaní	1	5,00

DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

- Průměrný prospěch za školní rok 2004/2005 byl 2,41
- Poprvé byli přijímáni studenti na obor informatika v ekonomice, který nahradil obor ekonomika zemědělství, do něhož se v posledních letech hlásilo stále méně žáků. Absolventi oboru budou vybaveni nejen odbornými znalostmi z účetnictví a ekonomiky, ale též důkladnou znalostí práce s výpočetní technikou a jejími aplikacemi v nejrůznějších pracovních oblastech.
- Studenti školy se velmi aktivně podíleli na akcích Bílá pastelka, Dřevěná píšťalka, Světluška – jde o akce dobročinných organizací na pomoc tělesně postiženým a těžce nemocným občanům. Škola pokračuje v projektu „Adopce na dálku“ a již druhým rokem umožňuje chlapci z Keni Normanu Nyanmongo navštěvovat školu.

(Podle zprávy Mgr. Věry Prantlové)

Střední odborné učiliště Domažlice, Prokopa Velikého 640

Ředitel Mgr. Jan Žána

Ve dvanácti oborech vyučuje celkem 534 žáků.

Obory: provoz obchodu, společné stravování, mechanik-seřizovač, obráběč kovů, truhlář-výroba nábytku, krejčí-dámské oděvy, kuchař-číšník pro pohostinství, kuchař/kuchařka, prodavač/prodavačka- smíšené zboží, kadeřník, kadeřnice, kosmetička, truhlář-dřevěné konstrukce

Počet pracovníků učiliště celkem: 72 (62,82 přepočtených)

Počet pedagogických pracovníků: 56 (49,07 přepočtených)

Počet pracovníků s pedagogickým vzděláním: 28 (24 přepočtených)

Škola se účastní řady soutěží pro žáky učilišť: matematických, jazykových, odborných i sportovních. V roce 2005 to bylo 25 soutěží. Její žáci také pomáhají při různých aktivitách pro veřejnost – jde vesměs o přípravu občerstvení s obsluhou – rauty, úpravy slavnostních tabulí, obsluhu při slavnostních příležitostech a podobně.

(Podle podkladů Mgr. Žány)

Základní umělecká škola v Domažlicích

Ředitelka Mgr. Jiřina Holoubková

Škola má detašované pracoviště v Klenčí pod Čerchovem

Zřizovatel: Město Domažlice

Právní forma: příspěvková organizace

Obory: hudební, taneční, výtvarný, literárně-dramatický

Školné:

Hudební obor	2.200 Kč (individuální výuka) 1.400 Kč (přípravná hudební výuka) 1.700 Kč (skupinová výuka)
Výtvarný obor	1.700 Kč
Taneční obor	1.300 Kč
Literárně-dramatický obor	1.300 Kč

Počet pracovníků školy celkem 36

Pedagogičtí pracovníci 33

ostatní pracovníci školy 3

Počet žáků celkem: 740

Z toho dívek 506

Obory:

Hudební obor	428 žáků
Výtvarný obor	192
Taneční obor	70
Literárně-dramatický	50

Počet absolventů celkem 49

Z toho I. stupně 35

II. stupně 14

Pro školní rok 2004/2005 přijala škola celkem 117 nových žáků

Učitelé i žáci školy se čile zapojují do domažlického kulturního života. Pedagogové školy, mimo sólová hudební vystoupení při různých příležitostech, působí i ve mnoha zdejších hudebních skupinách a ve dvou orchestrech. Šest učitelů školy hraje v česko-německém orchestru Václava Cibulky, pět učitelů v orchestru Musica Tusta, mladší pedagogové jsou členy chodského bigbitu Chodská vlna, historické kapely Meluzíni, jsou také jádrem Domažlické dudácké muziky (Kamil Jindřich, Bohdana Zavázalová - Kuželková, Josef Stočes. Josef Kuneš). Učitelka tance Vendula Hrušková je sama aktivní tanečnicí, účastnicí mistrovství Evropy a mistrovství světa v moderním tanci. Učitelé Kamil Jindřich, a Josef Kuneš jsou členy domažlického divadelního spolku Karel, ve Staňkovském příležitostném divadle hrají Josef Kuneš a Igor Šlechta.

Pro domažlickou veřejnost připravuje škola každoročně několik žakovských koncertů a vystoupení při různých příležitostech: jarní a vánoční koncert, koncert ke Dni matek, koncerty žakovské dechové hudby na náměstí, vystoupení ve zdejších domech-penzionech pro důchodce, výchovné koncerty pro žáky mateřských a základních škol, divadelní představení pro základní školy i pro veřejnost, výstavy výtvarných prací.

Škola spolupracuje s hudebními školami ve Furth in Wald, Eschlkamu a Schwandorfu.

Sbory a orchestry působící při škole:

Domažlický dětský sbor Mrňousové (vede pí Havrusevičová)

Domažlický dětský sbor (vede pí Mentová)

Výběrový dětský sbor (řídí pí Mentová)

Žákovský dechový orchestr (malé obsazení), řídí p. Huřt'ák

Folklorní soubory – 2 v Domažlicích, 1 v Klenčí (vede pí Holoubková),

Dudácká muzika v Domažlicích a v Klenčí (vede p. Kuneš)

Chasnická dudácká kapela (vede p. Konrády)

Houslový soubor (řídí p. Anton)

Divadelní soubor Hyjta (vede pí Žáková)

Taneční soubory (vede pí Hrušková)

Komorní tria flétny (vede pí Hajduková)

Komorní tria klarinety (vede p. Stočes)

Houslová komorní sdružení (řídí p. Anton)

Komorní tria (řídí p. Terš)

I v tomto roce se škola zúčastnila všech soutěží základních hudebních škol a řady dalších uměleckých soutěží. Nejúspěšnější byl opět výtvarný obor. V soutěži z oblasti filmové tvorby [*Net@ys*](#) Čechy 2004 vyhrál snímek z domažlické školy „Náš život“ národní kolo a postoupil na mezinárodní přehlídku do Bruselu. Výtvarné práce dvou žákyň výtvarného oboru byly vyhodnoceny mezi nejlepšími pracemi mezinárodní soutěže Cena Itálie 2005.
(Podle podkladů Mgr. Jiřiny Holoubkové)

Dům dětí a mládeže DOMINO

Ředitelka Mgr. Ivana Kubová

Počet pracovníků celkem: 7

Počet pedagogických pracovníků: 5

Aktivity ve všech sférách působení vycházely z možností Domu dětí a mládeže (DDM), byly rovněž respektovány požadavky rodičovské veřejnosti.

Pravidelná zájmová činnost zahrnovala práci 51 zájmových útvarů pro 694 předškoláků, školáků, mládež, rodiče s dětmi i dospělé. Převládal zájem o cizí jazyky a taneční kroužky. Naplněny byly dívčí kluby a hra na kytaru. Z technických zájmových útvarů zaujaly kroužky výpočetní techniky a modeláři. Činnost kroužků byla přenesena i do Základních škol Mrákov („Kutilky“) a Klenčí pod Čerchovem (výpočetní technika). Pro 27 žáků zvláštní školy byly otevřeny 2 zájmové cykly v rámci výtvarné a pracovní výchovy. Největšími úspěchy se může pyšnit HIP – HOP, který získal první místo v regionální soutěži, čtvrté místo na mistrovství Čech a páté místo v celorepublikové soutěži.

Pořádání velkého počtu soutěží – 20 okresních kol s 510 účastníky - a zároveň zabezpečení všech dalších akcí bylo skutečně náročné. Většina okresních kol se uskutečnila v budově gymnázia. Gymnázium J. Š. Baara, které získalo celkem 39 předních umístění, je absolutní jedničkou ve vědomostních olympiádách. Na vavříny vítězství také častěji dosáhly základní školy Holýšov, Horšovský Týn a Kdyně. Letos poprvé projevilo zájem o jazykové olympiády i střední odborné učiliště.

Jako každoročně připravil DDM pestrou nabídku vzdělávacích, zábavných či rekreačních aktivit. Letos to bylo 80 akcí pro 10 487 osob. Velký ohlas měly dílny dětské tvořivosti zaměřené na netradiční výtvarné techniky. Také karneval, diskotéky, divadelní představení a zájezdy si na nedostatek zájemců nemohly stěžovat. Rodiče vítají tržnice dětského odívání a sportovních potřeb.

Letní činnost byla letos mimořádně úspěšná. Většina táborů měla konkrétní motivaci. Uskutečnily se letní školy angličtiny a němčiny s 26 účastníky a šest táborů: v Horšovském Týně, Klatovech, Postřekově, Svržně, na Zeleném Háji a v Milevu, celkem pro 161 dětí. Na každé vedlejší prázdniny byl připraven prázdninový program – zájezd do zimního stadionu v Klatovech, kurz Keramika pro každého, velikonoční dílna.

(Vybráno z podkladů DOMINA

VI. VEŘEJNÝ ŽIVOT

POLITICKÉ STRANY A HNUTÍ

ČESKÁ STRANA SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÁ (ČSSD)

Místní organizace ČSSD v Domažlicích má 48 členů. Jejím předsedou je Jan Látko, místopředsedy jsou Jaroslav Bauer, Ing. Jitka Peterová, Jan Hruška a Jaroslav Kliment.

Domažlická organizace ČSSD uspořádala nebo se podílela na několika akcích, které se uskutečnily během tohoto roku.

7. března si její členky prohlédly chráněné dílny pro postižené ve Schwandorfu.

8. března uspořádala místní organizace v městském kulturním středisku seniorské odpoledne k Mezinárodnímu dni žen.

30. března se její členové zúčastnili semináře „Vzdělávání v ČR a v Německu“, který se konal v Regensburgu.

26. a 27. srpna zájezdu do Mělníka, Frýdlantu, na hrady Kost a Sychrov.

6. prosince uspořádaly členky domažlické organizace také už tradičně Mikulášskou zábavu pro Svaz tělesně postižených s návštěvou Mikuláše, spojenou s rozdáváním drobných sladkostí.

KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE- ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ (KDU-ČSL)

Konala ve čtvrtek 14. duba svoji okresní konferenci. Před ní proběhly výroční schůze základních organizací lidovců. Členové domažlické základní organizace si za předsedkyni opět zvolili Annu Procházkovou. Na okresní konferenci se pak po deseti letech změnil předseda okresní organizace. Novým předsedou se stal dřívější místopředseda okresní organizace Ing. Jan Kadlec.

Členové místní organizace KDU – ČSL v Domažlicích se podíleli na organizaci srpnové horské mše svaté na Čerchově. Pro svoje členky připravili oslavu Svátku matek, uspořádali dva zájezdy, jeden do jižních Čech a na Svatou Horu, druhý na Sušicko a okolí. Trvale pečují o vzhled a květinovou výzdobu kapličky v ohradní zdi kostela a hřbitova U Všech Svatých.

OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA (ODS)

Počátkem prosince stanul v čele místní organizace Občanské demokratické strany člen městské rady Dalibor Kubů, který nahradil Jana Hodana. Jan Hodan předtím z vedení místní ODS odstoupil. Na sněmu ODS hlasovalo pro Dalibora Kubů 18 z přítomných 23 členů.

Poznámka kronikářky: Pro budoucí čtenáře této kroniky je na tomto místě asi vhodné malé vysvětlení, které se ostatně v kronice v různých obměnách opakuje rok co rok. Protože se v kronikářských zápisech pravidelně vyskytují pouze záznamy o činnosti ČSSD a KDU-ČSL, mohl by někdo podezřívat kronikářku za sympatií jen k těmto dvěma stranám. Skutečnost je ovšem taková, že pouze tyto dvě strany pravidelně reagují na dopisy městského úřadu s prosbou zaslat podklady pro městskou kroniku. Ostatní nereagují ani na osobní prosby kronikářky. A protože kronikář musí vycházet z podkladů, které má, a k údajům politických stran se nijak dostat nemůže, jsou v kronice jen zápisy o těch stranách, které údaje poskytnou, případně zprávy, čerpané z denního tisku, které by ale jako podkladový materiál pro kronikářský zápis bez dalšího upřesnění příliš sloužit neměly. Seznam všech politických stran, které mají ve městě své členy a charakteristiku jejich cílů lze nalézt vždy v roce komunálních voleb v zápisu o volbách, tedy jedenkrát za čtyři roky.

SDRUŽENÍ, SPOLKY, ORGANIZACE OBČANŮ A PRO OBČANY

ČESKÝ SVAZ BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU (ČSBS)

Předseda Ing. Jan Štěpán

Během tohoto roku došlo v ČSBS pouze ke změně v počtech členů. Vše ostatní zůstává stejné jako v roce předchozím.

Členové:

Počet členů:	okres celkem:	z toho město	Domažlice :
členů celkem:	60		8
z toho:			
zahraniční vojáci-východ	17		-
zahraniční vojáci-západ	2		1
pražské povstání	1		1
domácí odboj a partyzáni	2		-
politici vězni	11		1
pozůstalí	27		5
okresní výbor členů	7		1

Předsedou okresního výboru je Ing. Jan Štěpán.

V pondělí 30. května převzalo v obřadní síni domažlické radnice z rukou starosty města Jana Látky 19 členů organizace pamětní medaili ministerstva obrany k 60. výročí ukončení 2. světové války. Předání medailí se zúčastnili i starostové městských a obecních úřadů obcí, ve kterých vyznamenání žijí. Slavnost na domažlické radnici se všem přítomným odbojářům líbila. Předseda okresního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu převzal tutéž pamětní medaili při slavnostním aktu na pražském Hradě, konaném za přítomnosti prezidenta republiky Václava Klause.

(Podle podkladů ing. Štěpána)

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ, OBLASTNÍ SPOLEK DOMAŽLICE (ČČK)

Předsedkyně: Jitka Wogelová

Počet domažlických členů: 28

Oblastní výkonná rada ČČK:

předsedkyně: Jitka Wogelová

místopředseda: MUDr. Jiří Skočdopole

členové: MUDr. Jan Pokštefl
MUDr. Jiřina Pabiánová
PhDr. Anna Kuželková
Antonín Kuželka
Mgr. Vendula Klimentová
Marie Hronková
Marie Kestová
Jiří Frei
Klára Makulová
Hana Jindřichová
Marie Šindelářová

Bezpríspevkové dárcovství krve: Při oceňování bezpríspevkových dárců krve v Domažlicích ČČK úzce spolupracuje s městem Domažlice a s domem – penzionem v Baldovské ulici. V tomto roce obdrželi dva domažličtí občané Ing. Jaromír Bartoň a Jan Dufek Zlatý kříž 3. třídy za 80 uskutečněných odběrů krve. Pan Pavel Kaiser pak byl oceněn za 100 odběrů.

1. října proběhlo v Domažlickém penzionu Viola jednání republikového shromáždění zástupců Klubu dárců krve. Jeho účastníky přijal na radnici starosta města Jan Látka.

4. května proběhlo v objektu Základní školy Msgre Staška okresní kolo hlídek mladých zdravotníků. Město Domažlice poskytlo na tuto soutěž finanční příspěvek 5 000 Kč.

V areálu na Rudolfově Pile proběhlo o prázdninách několik táborů:

31. 6. - 8. 7. Okresní studijní středisko s výukou první pomoci – 36 dětí

9. 7. - 27. 7. tábor pro děti do 15 let s ortopedickými vadami – 52 dětí

27. 7. - 6. 8. Škola mladých doktorů – 53 dětí

(Podle podkladů pí Marie Kestové, ředitelky OS ČČK Domažlice)

JUNÁK, SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR,
středisko Jiřiny Paroubkové (org. č. 321.01)

Členská základna střediska Jiřiny Paroubkové v Domažlicích:

vedoucí střediska: Ing. Hana Bílková

1. oddíl Ještěrky, vedoucí oddílu Ing. Hana Bílková (počet členů – 37)
 2. oddíl Bazilišci, vedoucí oddílu Mgr. Jana Eksteinová (počet členů – 17)
 3. oddíl Brontosauři, vedoucí oddílu Lenka Končelová (počet členů – 28)
- kmen oldskautů, vedoucí kmene Mgr. Vlasta Fenclová (počet členů – 23)
- celkový počet registrovaných skautů v roce 2005 je 105

Nejdůležitější akce roku 2005:

- ❑ 4 skupinky z 1. oddílu Ještěrky se zapojily do Tříkrálové sbírky pořádané Farní charitou v Domažlicích a pomohly vybrat finanční částku na Domov pro matku s dítětem v nouzi v Havlovicích
- ❑ 3. 4. 2005 proběhl již 11. ročník Velikonočního turnaje
- ❑ 1. oddíl Ještěrky a 3. oddíl Brontosauři se zúčastnil 28. 4. – 1. 5. 2005 IV. Západočeského jamboree v Plzni
- ❑ 14. 5. 2005 uspořádalo středisko okresní kolo Svojsíkova závodu v Domažlicích. Nejúspěšnějším družstvem byla chlapecká hlídka domažlického oddílu Bazilišci, která se probojovala do celostátního kola v Lanškrouně, kde obsadila 6. místo
- ❑ letní tábory – 1. oddíl Ještěrky – tábor „Pod Ovčím vrchem“ u Folmavy (15 dní)
 - 2. oddíl Bazilišci – tábor na Bystřici u Folmavy (15 dní)
 - 3. oddíl Brontosauři – tábor na Hracholuské přehradě u Luhova (15 dní)
- ❑ zapojení celého střediska do akce „Daruj hračku s Českým rozhlasem“ – zajistil 3. oddíl, Brontosauři
- ❑ Mikulášskou nadílku pro děti v domažlických jeslích připravila družina Modrých ještěrek z 1. oddílu
- ❑ Betlémské světlo – i letos 1. oddíl Ještěrky přivezl Betlémské světlo z Plzně do Domažlic, aby jej předal domažlickým občanům

(Pro městskou kroniku zpracovala Ing. Bílková)

Orel, jednota Domažlice

Starostka: Marie Maňasová

Sekretář: Václav Křepel

Počet členů jednoty: 33

V roce 2005 pořádal Orel 1. ročník pochodu „Kozinovo krajem“. Který navázal na tradici pochodu „Za Kozinou“, jehož 10. ročník se konal v loňském roce.

V listopadu přistoupili do Orla noví mladí členové, rozvíjí se sportovní činnost.

(Pro městskou kroniku sestavila Marie Maňasová)

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ

Základní kynologická organizace Domažlice

Sídlo: Sportovní střelnice Jirklovka

Počet členů celkem 32, z toho mládež 11 členů.

Předseda organizace Josef Levý

Základní kynologická organizace provádí výcvik psů a výcvik psů v agility (sport, při kterém pes překonává překážky na povel psovoda). Členové se pravidelně zúčastňují soutěží, ve kterých již dosáhli několika úspěchů.

(Podle podkladů kynologického svazu)

ČESKÝ SVAZ VČELAŘŮ, ZÁKLADNÍ ORGANIZACE DOMAŽLICE

Předseda: Milan Pernica

Obvod organizace Domažlice zahrnuje 26 obcí: Domažlice, Bořice, Drahenov, Filipova Hora, Hadrovec, Havlovice, Chrastavice, Luženice, Luženičky, Milavče, Mrákov, Nevolice, Pasečnice, Pelechy, Šnory, Petrovice, Radonice, Sedlice, Spáňov, Stanětice, Starý Klíčov, Stráž, Tlumačov, Újezd, Zahořany, Nový Klíčov - Štítovky, Mlýneček.

Na konci roku 2005 měla organizace 120 členů obhospodařujících 1 258 včelstev. Její členové vyprodukovali 20.267 kg medu a 524 kg vosku. V rámci organizace působí 13 nečlenů, kteří obhospodařují 49 včelstev.

Velmi důležitý článek práce a řízení základní organizace tvoří důvěrníci. V Domažlicích jsou to přátelé Karel Voráček, Adolf Drozda, Vladimír Sláma, Tomáš Mleziva, Ján Švanter, Josef Holub, Miroslav Zelenka. Důvěrníci

vykonávají svoji práci zcela nezištně a jen málokdy bývá tato jejich práce po zásluze oceněna.

Členové základní organizace se aktivně podílejí na zlepšování životního prostředí rozšiřováním zeleně – výsadbou keřů, ovocných a okrasných stromů. Velká pozornost je věnována pomoci zemědělství přesunem včelstev k polním kulturám.

Členskou základnu tvoří příslušníci všech vrstev společnosti. Věkový průměr členů organizace je v současné době 59 let,

V letošním roce vzpomínají včelaři 100 let od založení první včelařské jednoty v Domažlicích.

ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ, místní organizace Domažlice, náměstí Míru 1

Počet domažlických členů: 209

Předseda organizace Karel Amerling

Předmět činnosti: sportovní rybolov

Rybáři poslali pro městskou kroniku velice zajímavý zápis, který stojí za to uvést celý, proto ho přebírám v doslovném znění tak, jak ho poslal s pozdravem Petrův zdar pan Karel Amerling, předseda organizace:

15. března roku 1900 byl valnou hromadou ustaven v Domažlicích Rybářský spolek, jehož nástupcem a pokračovatelem je dnešní místní organizace Českého rybářského svazu v Domažlicích.

Vzácným dokladem o založení Rybářského spolku v Domažlicích je historický zápis z knihy zápisů, který ač poměrně krátký poznamenal život rybářů v Domažlicích na více než 100 let a který níže citujeme:

Zápis o ustavující valné hromadě, jež konána dne 15. března 1900

Přítomno 25 členů

Pan purkmistr Petr Hana zahajuje vřelým proslovem schůzi a oznamuje, že stanovy Rybářského spolku v královském městě Domažlicích byly vynesemím c.k. místodržitelství v Praze ze dne 23. ledna 1900 číslo 8410 schváleny a přeje novému spolku všeho zdaru v jeho ušlechtilých snahách.

1. Předčítají se nové stanovy
2. Předsedou zvolen jednohlasně p. Petr Hana
3. Usneseno, aby roční příspěvek byl 2 K a zápisné nového člena 1 K
4. Zvolený výbor se sejde příští čtvrtek dne 22.3. a zvolí místopředsedu, jednatele, pokladníka a porybného

5. Pan předseda končí schůzi a prosí, aby výborem a všemi členy spolku podporován byl, tak aby vytyčený úkol všestranně a čestně dosažen býti mohl.
V Domažlicích 15. března 1900, podepsán předseda Petr Hana

Činnost spolku se úspěšně rozvíjela až do doby první světové války a dle knihy zápisů byl přerušena po 23. srpnu 1913, z tohoto dne je poslední zápis z předválečné doby, kde ve výroční zprávě jednatele, jsou nadšenými slovy a se zaujetím pro věc konstatovány úspěchy, které byly za dobu činnosti dosaženy.

Dobu války a čas po válce konstatuje zápis tehdejšího jednatele spolku p. Bohumila Teichmana ze schůze při znovuoobnovení činnosti spolku v roce 1927, který rovněž stojí za ocitování:

„Činnost rybářského spolku, nacházející se dle zprávy jednatelské z 23.8.1913 na svém vrcholu a opravňující k nejlepším nadějím, byla náhle podlomena válkou. Pstruhová líheň udržela se v chodu až do roku 1916, aby byla zůstavena svému osudu, pustla a konečně zanikla úplně. Zprávy výboru končí v roce 1919, kdy výbor nenalézáje v popřevratovém shonu a v rozvířených politických vlnách možnosti pro zdárnou činnost další, pověřuje porybného Jiřího Vrbatu ochranou a hájením spolkových věcí a záležitostí až do doby příznivější. Město běže rybníky do vlastní režie, zarybnění bystřin rapidně klesá, neboť od roku 1916 žádná násada již do běhutých vod nepřišla, naopak vzrůstající pytláctví za uvolnění kázně vody nesmírně drancovalo, inventář spolkový se roztratil a tak v roce 1926 za nastoupení podepsaného v úřad městského lesmistra nezůstalo z pracně a obětavě vybudované činnosti spolkové nic, než pevná víra nadšeného bývalého jednatele Jana Rudy v nové a lepší příští Rybářského spolku v Domažlicích. Jeho vytrvalé iniciativy, podporované převorem domažlického kláštera páterem Alfonsem Běbarem, který se po úmrtí porybného stal strážcem hotového peněžního majetku, ujímají se p.p. Jan Solfronk, Martin Holub, Václav Pavlík a Bohumil Teichman, a tak dochází opět k obnovení intenzivní činnosti spolkové v roce 1926“ konec citátu.

Zde je třeba připomenout, že převor domažlického kláštera P. Alfons Běbar byl významným činovníkem Rybářského spolku v Domažlicích po celou dobu od jeho založení až do své smrti v roce 1940 a jeho velkou zásluhou bylo, že v době nečinnosti spolku za první světové války a v následujících letech po ní udržel kontinuitu spolku což je dokladováno zápisem z 30. 3. 1941 v souvislosti s jeho úmrtím roce 1940 - cituji „ v příhodné době vzkřísil činnost spolku, která mohla být dotována hotovostí jím zachráněnou. P. Běbar udržel tak kontinuitu našeho spolku a byl hlavním iniciátorem další rozsáhlé spolkové činnosti ve prospěch zdejšího rybářství a samotného města Domažlic, v jehož zájmu vlastně veškerá práce Rybářského spolku byla podnikána“ konec citátu.

Další činnost spolku úspěšně pokračovala po celé období první republiky až do roku 1938, kdy v souvislosti s odtržením pohraničních území přišla organizace o část povodí a opět o znovu po obnovení činnosti spolku vybudovanou pstruhovou líheň na Bystřici a rovněž došlo – citace ze zápisu k „ v pravém slova smyslu vyrabování rybářských revírů“.

Činnost spolku byla poznamenána i tím, že k jednáním spolku bylo třeba povolení výnosem okresního úřadu. Přesto i v této válečné době a omezených možnostech výkonu rybářského práva i projednávání důležitých problémů, nebyla činnost organizace přerušena a dle okleštěných možností pokračovala i v době okupace. Již v červnu 1945 přivítal tehdejší předseda Jan Vrba na první valné hromadě členskou základnu v znovu osvobozené vlasti a organizace pokračovala ve své činnosti.

Po roce 1946 jako Lidový rybářský spolek a od roku 1957 po zapojení do krajského hospodaření v jako místní organizace Československého svazu rybářů, později od roku 1969 kdy byla Československá republika ustanovena jako federativní jako místní organizace Českého rybářského svazu a pod tímto názvem existujeme dosud. V období po druhé světové válce zaznamenává organizace značný rozvoj zejména v rybníčním hospodaření. V šedesátých letech (zahájeno v roce 1961, dokončeno v roce 1964) jsme vlastní prací v rámci své brigádnické činnosti za finanční pomoci města - finanční náklad činil 62.000,-Kčs, vybudovali rybník Tři vrby. Podíleli jsme se i na různých pracovních akcích ve prospěch města (např. obtok Hanova parku v rámci pomoci městu, práce na stavbě plaveckého bazénu, penzionu na Kozinově poli a mnohé další), ale samozřejmě největší podíl prací byl vždy ve prospěch organizace. V tomto období došlo k výraznému nárůstu členské základny, která v době založení v roce 1900 čítala 25 členů, na konci druhé světové války dosáhla počtu 93 členů, postupně narůstala do dnešní podoby, kdy je v organizaci evidováno 221 dospělých členů, 18 členů ve věku 15 – 18 let a v dětských kroužcích každoročně pracuje pod vedením třech vedoucích cca 55 dětí.

Tak jako ve všech přelomových obdobích tohoto století, tak i po revoluci v roce 1989 se naše organizace dostala do takových problémů, kdy další existence naší organizace visela doslova na vlásku. Od roku 1990 jsme postupně dostávali výpovědi ze všech rybníků, které naše organizace obhospodařovala. V rámci restitučních řízení jsme vrátili dřívějším majitelům budovu ve které jsme měli klubovnu, garáž a sklad – bývalé Uhelné sklady, které jsme upravili pro naše potřeby, budovu jsme dostali do užívání od tehdejšího Měst.NV, když ji Uhelné sklady opustily a byla řadu let nevyužívána a silně chátrala (dnešní restaurace U krbu u autobusového nádraží), rybník Tři vrby přestal patřit městu (kromě hráze, ale i ta stála na cizím pozemku) a pozemky související s rybníkem patřili 16 majitelům, většinou soukromým osobám, část státu

a z této části je jeden díl dřívějším majetkem konventu augustiánů. Na cizím pozemku stál i již nevyhovující sklad zbudovaný souběžně se stavbou rybníka. Díky pochopení města se nám podařilo zajistit pronájem klubovny a získat do svého vlastnictví hráz rybníka tohoto rybníka.

Počínaje květnem roku 1996 jsme postupně dle finančních možností od majitelů odkoupili pozemky pod rybníkem, případně s rybníkem související (přístupová cesta, pozemek pod skladem a pod hrází) a zbývá získat dva malé pozemky od majitelů kteří již dávno zemřeli a nepodařilo se nám zjistit případné dědice. V roce 2005 jsme podali u Okresního soudu v Domažlicích žalobu na určení vlastníka těchto pozemků a soudem bylo rozhodnuto, že vlastníkem je Česká republika zastoupená Pozemkovým fondem ČR u kterého jsme podali žádost na jeho odprodej naší organizaci. Dále zbývá získat pozemek, který byl dříve ve vlastnictví konventu augustiánů, kde je toto získání bržděno nedořešeným rozhodováním o církevních restitucích. V současné době je již v řádném vlastnictví rybářů 98 % tohoto rybníka. Přebudováním starého skladu v letech 1998 – 1999 se nám podařilo získat sklad, garáž a klubovnu do které jsme se koncem března 2000 přestěhovali a tak jsme si ke stému výročí organizace věnovali to co za celé období organizace neměla – vlastní sídlo. Náklady na získání tří vrb přesáhly částku 970.000,- Kč. Náklady na zbudování budovy se skladem, klubovnou a garáží dosáhly zhruba částky 450.000,- Kč.

Postupně se nám podařilo získat znovu do pronájmu rybníky z nichž jsme po roce 1990 dostali výpovědi, kromě rybníků, které jsou ve vlastnictví města Domažlice a hospodaří na nich Městské lesy. V roce 2004 jsme vybudovali nákladem 150.000,- Kč pod hrází rybníka Tři vrby tři malé rybníčky – sádky, které jsme v roce 2005 nákladem 75.000,- Kč rozšířili ještě o jeden větší rybník, který na ně navazuje. V letech 2002 – 2004 jsme získali do vlastnictví rybník na bývalém vojenském cvičišti a rybník pod Nevolicemi, který byl pojmenovaný „Karlák“. Ve stejném období jsme v lokalitě „Pikrov“ pod Nevolicemi vykoupili pozemky na výstavbu nového rybníka. Náklad na získání těchto rybníků a pozemků dosáhl částky 850.000,- Kč. V roce 2005 jsme za 30.000,- Kč odkoupili od Domu dětí a mládeže 3 mobilní buňky, které jsou postaveny u rybníka Tři vrby pro potřeby našich kroužků dětí a mládeže. Rovněž v roce 2005 jsme nákladem 155.000,- Kč v areálu u Tří vrb postavili pro potřeby organizace dvojgaráž.

Naše organizace již bezmála 50 let každoročně pořádá dnes již tradiční rybářský ples.

V roce 2003 jsme pro informaci o naší činnosti zřídili vlastní internetové stránky na adrese: www.sweb.cz/rybvari.domažlice/rybvari.html

Ve vedení naší organizace se za 100 let její existence vystřídal řada funkcionářů, byli to tito občané našeho města:

1900 při založení Rybářského spolku v Domažlicích - předseda Petr Hana starosta města Domažlice

1906 – 1911 předseda Gustav Kraffer c. k. okresní hejtmán

1911 – 1913 do 23. 8. 1913 předseda - Jan Ludvík – starosta města Domažlice (poslední zápis v knize zápisů) do 4. 3. 1927 přerušena činnost. V tomto období došlo v důsledku války a založení Československé republiky k přerušení činnosti organizace, které málem vedlo k rozpadu spolku.

1927 – 1932 předseda Jan Ruda, řídící učitel

1932 – 1943 předseda profesor Václav Pavlík, starosta města Domažlice

1943 - 1944 předseda – Bohumil Teichman., lesní rada

1944- 1945 předseda Jan Vrba – úředník pojišťovny

1945 – 1953 předseda František Tikal, majitel pneuopravny v Domažlicích

1949 - došlo k přejmenování Rybářského spolku na Lidový rybářský spolek.

1953 – 1960 předseda – František Rybišar, vedoucí sdruženého komunálního podniku v Domažlicích

1957 – zahájeno vydávání krajských povolenek, došlo k přejmenování Lidového rybářského spolku na místní organizaci Svazu československých rybářů

1960 – cca do roku 1965 předseda – Karel Němeček, školník na učňovské škole v Domažlicích

od 23.2.1960 do 7.1.1971 bylo neuváženým rozhodnutím tehdejšího jednatele Stanislava Bláhy přerušeno vedení zápisů ve vázaných sešitech a byla vedena jen usnesení ze schůzí na samostatných listech, které se poztrácely v době kdy jsme po předání naší klubovny v bývalých Uhelných skladech měli věci z klubovny uložené v domku na bývalém vojenském cvičišti, vzhledem k tomu nelze zjistit přesně od kterého roku byl předsedou p. Echtner, pravděpodobně od roku 1965-66. A zároveň ztrácíme o tomto období související s výstavbou rybníka Tři vrby celkový přehled. Víme pouze bezpečně to, že k jeho vybudování došlo za předsednictví p. Rybišara a Němečka.

1970 - došlo k přejmenování na místní organizaci Českého rybářského svazu

od roku 1971 již je dokladován jako předseda p. Antonín Echtner, technický pracovník který tuto funkci zastával do ledna 1990

1990 – 1996 předseda – Miroslav Bohman, důchodce

od roku 1996 - dosud – Karel Amerling, technik

(Podle podkladů Karla Amerlinga)

ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA

Okresní myslivecký spolek (OMS) Domažlice, náměstí Míru 35

Organizace zatím nemůže rozlišit, kolik členů má v jednotlivých obcích. Protože však sídlí na území našeho města, připojují její zprávu k letošnímu zápisu.

K 31. 12. tohoto roku evidoval Okresní myslivecký spolek Domažlice 1 032 členů, sdružených v 68 organizacích. Organizační jednotku zastupuje jedenáctičlenná okresní myslivecká rada, jejím předsedou je Ing. Václav Duffek z Kouta.

Předmětem činnosti okresního mysliveckého spolku je

- ❖ Podpora rozvoje myslivosti a ochrana přírody, spolupráce s orgány státní správy, územní samosprávy a veterinárních institucí na úkolech, týkajících se myslivosti a ochrany přírody
- ❖ Podpora chovu a ochrany zvěře, včetně zvláště chráněných živočichů, nákup léčiv pro zvěř
- ❖ Péče o rozvoj myslivecké kynologie, organizace a pořádání zkoušek lovecké upotřebitelnosti psů podle pověření ministerstva zemědělství
- ❖ Podpora rozvoje loveckého střelectví, organizace střeleckých soutěží podle vnitřního prováděcího předpisu, organizace výuky a výcviku ve střelbě ze zbraní
- ❖ Podpora zájmové činnosti členů týkající se myslivosti
- ❖ Snaha o soustavný růst odborné a společenské úrovně členů, dbát o zachování mysliveckých zvyků a tradic, ochrana přírody

(Podle podkladů OMS)

VETERAN CAR CLUB DOMAŽLICE

Předseda: Zdeněk Kelíšek, Domažlice

Předmět činnosti: zachování a renovace historických vozidel, automobilů a motocyklů, pořádání Jízdy spolehlivosti historických vozidel Chodskem, účast na srazech a jízdách historických vozidel v Čechách i v Německu.

V sobotu 20. 8. vstoupila mezinárodní Jízda spolehlivosti historických vozidel, jejímž pořadatelem je Veteran car club Domažlice, do čtvrtého desetiletí své existence, neboť v tento den se uskutečnil její 31. ročník.

Přestože byla určena pouze pro stroje vyrobené do roku 1945, zúčastnilo se jí celkem 114 jezdců z České republiky i z Německa. Nejstarší auto i motocykl pocházely shodně z roku 1911. Veteránského věku dosahovali i někteří soutěžící, protože nejstarší účastník se narodil v roce 1927.

Organizačním centrem akce byl babylonský autokemp, nablýskané historické stroje se ale představily také na domažlickém náměstí, kde začínaly obě etapy jízdy Chodskem. O domažlické veteránské jízdě, která tradicí i počtem účastníků patří mezi nejvýznamnější akce svého druhu v republice, podrobně informoval český i bavorský regionální tisk.

(Pro kroniku zapsal Jan Pek)

Klub českých turistů odbor Domažlice (KČT)

Předseda Mgr. Petr Matějka

Klub českých turistů v Domažlicích měl k 31. 12. 191 členů. Proti roku 2004 mu tak ubylo 11 členů.

Během roku přistoupilo 7 nových členů, 3 se odhlásili.

Řady domažlických turistů navždy opustilo pět členů, mezi nimi po celém městě dobře známý pan Jaroslav Senohrábek.

Práci odboru řídil jedenáctičlenný výbor.

O velkých turistických akcích informuje kronika v kalendáriu. Mimo nich pořádali turisté každý víkend (kromě letních prázdnin) půldenní nebo celodenní turistické vycházky, které vedli zkušení cvičitelé, pánové a dámy Karel Bílek, Jaroslav Lukášek, Marie Senohrábková, Hana Šimovičová, Miloš Královec, Marie Janutková, Petr Matějka, Jiří Mathauser, Ing. Svatopluk Krejsa a Svatopluk Doubek. Celkem se vycházek zúčastnilo 508 osob a ušlo se 334 kilometrů. Skupina turistek pod vedením paní Němcové za rok nachodila 2 943 km. Pravidelné vycházky pořádala i skupina turistů – seniorů nad 70 let pod vedením pana Libora Paroubka. Během roku uskutečnili 53 vycházek, zúčastnilo se jich 382 seniorů, celková délka všech tras byla 277 kilometrů.

Prvního května turisté již tradičně organizovali májovou vycházku rodičů s dětmi. Její trasa byla dlouhá 4 kilometry, směřovala k Vavřinci. Vydalo se na ní 53 dětí a 57 rodičů.

V termínu 20. a 21. srpna proběhl 26. ročník dálkového etapového pochodu Krajem strážců hranic. Na start přišlo jen 27 turistů. Město Domažlice poskytlo na pochod dotaci 1 000 Kč.

Na 25. září připravili turisté už 17. ročník Toulek zlatem podzimu. Na pětikilometrovou trasu s poznáváním přírody se vydalo 30 dětí a 21 rodičů. Město Domažlice přispělo na drobné náklady akce částkou 500 Kč.

Kromě vlastních akcí se domažličtí turisté zúčastňovali i akcí, pořádaných sousedními odbory.

V programu pro rok 2005 uskutečnil odbor několik autobusových zájezdů, v zimním období uskutečnil 3 turistické besedy.

Generální oprava Kurzovy věže na Čerchově vloni skončila. Letos turisté prodloužili návštěvní dobu věže od dubna do října. Rozhlednu v tomto období navštívilo 8.632 turistů. Vedle věže byl letos dostavěn turistický přístřešek.

K 31. 12. 2005 dosáhly celkové náklady na rekonstrukci turistických objektů na Čerchově 1 344 516 Kč.

K propagaci domažlického odboru KČT, Čerchova, ale i celého Chodska přispělo rozhlasové pásmo, které vysílal Český rozhlas 2, Praha, 3. září. V téměř hodinovém pořadu s názvem „Čerchov“ představili autoři pořadu minulost i přítomnost nejvyšší hory Českého lesa.

Třináct značkařů domažlického odboru KČT obnovilo v tomto roce 130 km značení turistických cest. 60 hodin věnovali na údržbu orientačních znaků (stojanů, rámu, směrovníků).

Při pořádání turistických akcí pomáhají turistům Domažlické městské lesy. Turisté spolupracují také s trhanovskou správou Lesů ČR, s hasiči, radioamatéry, Junáky, Sokoly, s Orlem, s penzionem v Baldovské ulici a s Waldvereinem Furth im Wald. Podporu nacházejí i u města Domažlic a na městských a obecních úřadech bývalého domažlického okresu, v informačních centrech, u Muzea Chodska i v Knihovně Boženy Němcové.

(Zpracováno podle podkladů Mgr. Petra Matějky, předsedy KČT Domažlice)

VII. PRŮMYSL – OBCHOD – ŽIVOTNÍ ÚROVEŇ

Stará průmyslová zóna

V kronikářském zápisu za rok 2004 jsem podrobně líčila vznik nové průmyslové zóny mezi Domažlicemi a Draženovem. Domažlice mají ale ještě jednu, starou, dnes jen z menší části využitou průmyslovou zónu, východně od města, směrem na Mrákov. Jak se můžeme dočíst v kronikářských zápisech z let jejího vzniku, také se do ní investovaly miliony a vkládaly velké naděje, na svoji dobu snad i částečně opodstatněné. A co je v této průmyslové zóně dnes? Její průmyslové podniky až na Nábytkáře, Doagru (bývalé zemědělské zásobování a nákup) a Kovobel, poslední dva ovšem se značně omezeným provozem, zanikly, a tak jsou zde sklady, prodejny, stavební dvůr, samé drobné „podničky“ s několika pracovními místy a s minimální perspektivou, jako je Kovex Domažlice, v průmyslové zóně od r. 1992 – prodej hutnického materiálu; Staunerpalet – v zóně od r. 1997 – kovovýroba se skladem; prodejna sanitární techniky, prodejna stavebního materiálu firmy Karpem, sídlo firmy Ptáčník – dopravní stavby (ta snad perspektivu má). Ony slibované průmyslové podniky s desítkami ne-li stovkami pracovních příležitostí se nějak nekonají. Snad nová zóna, doufejme, dopadne lépe.

(Podle vlastního průzkumu kronikářky, která v červenci 2005 navštívila „starou“ průmyslovou zónu a některé tam sídlící podniky.)

Nezaměstnanost

Míra nezaměstnanosti v Domažlicích byla v lednu 5,96% průceschopného obyvatelstva. V září 2005 už překročila 6 % (6.37%). Volných míst bylo ve městě 193, žadatelů o práci 745. A může prý být ještě hůře, protože další domažlické podniky chystají (podle úřadu práce) propouštění na samý konec roku.

Města v ČR: srovnání životních podmínek

Lidové noviny přinesly v úterý 1. února zajímavý přehled: srovnání životních podmínek v 71 českých, moravských a slezských městech, bývalých sídlech okresních úřadů, v roce 2004. U každého z nich uvedly nejdůležitější informace, podle nichž si čtenář mohl udělat představu o životě jejich obyvatel. Vycházely při tom z údajů Českého statistického úřadu.

Naše město se při srovnání všech 71 měst drží někde ve středu pomyslného žebříčku. Pro budoucí badatele uvádím porovnání tří sousedících měst, bývalých center okresů, ležících na hranici s Bavorskem – Klatov, Domažlic a Tachova.

Kritérium:	Klatovy:	Domažlice:	Tachov:
Občané vysokoškolsky vzdělání	4 915	2 620	2 102
Obytná plocha na 1 osobu v RD	22,23 m ²	22,3 m ²	22,2 m ²
Obyt. plocha na 1 osobu v bytě m ²	15,4 m ²	15,2 m ²	14,6
Průměrná měsíční mzda	14 971 Kč	15 455 Kč;	15 075 Kč
Počet zaměstnavatelů	1 370	984	772
Počet OSVČ	5 067	2 891	2 543
Počet krádeží vloupáním	50	44	36
Počet krádeží aut	82	76	79
Přírůstek obyvatel přistěhováním	52	112	- 274
Nezaměstnanost	8,5 %	6,5 %	9 %
Cena 1 m ² staršího bytu	14 000 Kč	11 000 Kč	10 500 Kč
Cena 1 m ² nového bytu	20 000 Kč	16 000 Kč	-
Cena 1 m ² nového rodinného domu	15 342 Kč	11 464 Kč	14 885 Kč
Cena 1 m ² staršího rodinného domu	9 322 Kč	6 966 Kč	9 044 Kč
Cena 1 m ² pozemku	1 200 Kč	1 200 Kč	800 Kč
Tržní nájem (byt/měsíc)	6 500 Kč	6 500 Kč	5 000 Kč
Regulovaný nájem (byt/měsíc)	1 114 Kč	1 145 Kč	1 102 Kč

(Kolonku za cenu metru čtverečního nového bytu nevyplňují ze všech měst jen Tachov a Jeseník.)

Jak se zdá, ze srovnání našich tří příhraničních okresních měst vychází jako nejlepší místo k životu Domažlice.

Co nového v obchodu?

Z Konšelského šenku pizzerie

Známa domažlická hospoda Konšelský šenk, štamgasty hojně vyhledávaná zejména pro čepované pivo, které prý patřilo k nejlepším v Domažlicích, se proměnila na pizzerii a restauraci, se sice dobrou pizzou, ale s cenami pro našince přece jen trochu vysokými. Domažlice tak přišly o jeden z charakteristických místních hostinců s nenapodobitelnou atmosférou staré konšelské krčmy, kterou si podnik po dlouhá léta vcelku úspěšně pěstoval. Však jej také v hojném počtu navštěvovali lidé, co tradici domažlického měšťanství přenesli i přes uplynulých padesát let, která zrovna této tradici příliš nepřála. Většina ze stálých návštěvníků „Konšeláku“ už se ale s rodným městem rozloučila navždy a spolu s nimi odešla i nenapodobitelná atmosféra u stolu „štamgastů“ v bývalé domažlické konšelské hospůdce.

Německé knihkupectví

Ve Školní ulici čp. 174 otevřelo 15. června svoji prodejnu německé knihkupectví. Zákazníkům nabízí literaturu výlučně v němčině – beletrii: krimi, literaturu pro děti a mládež, sci-fi a fantasy, poezii, romány a životopisnou literaturu, knížky do kapsy, dále naučnou literaturu, především obrazové publikace a posléze turistické průvodce a mapy. Na poněkud udivené dotazy, jak se takové knihkupectví chce v Domažlicích uživit, odpovídá jeho paní vedoucí, že nabídnou Němcům německé knihy za české ceny. To by nemusel být špatný podnikatelský záměr, protože knihy jsou v Německu nesrovnatelně dražší než u nás, ovšem – Němci také knihy nekupují v takové míře jako Češi. A tak uvidíme, jak se knihkupectví ve Školní ulici povede.

Další dárková prodejna

Ve Spálené ulici čp. 173 začala svoje služby nabízet prodejna květinářských potřeb a drobných dáreků Lilka.

Nové cukrárny

Nová cukrárna a kavárna vyrostla na parkovišti před Všemi svatými. Manželé Marie a Jaroslav Dvořákoví tam místo dřevěného stánku postavili zděný domek. Počítají patrně s tím, že budou poskytovat služby návštěvníkům, kteří přijedou na parkoviště, a také návštěvníkům centrálního městského hřbitova. Parkoviště však není příliš využíváno a návštěvníci hřbitova, vesměs starší lidé, důchodci, by sice rádi poseděli a odpočinuli se, ale odrazují prý je vysoké ceny nabízeného občerstvení.

Cukrárnička „Slavný den“ vznikla v Žižkově ulici (dlouhý Bezděkov) čp. 8 „u rejničky“. Majitelé se sice ze všech sil snažili vytvořit příjemné a originální prostředí, ale na miniaturním prostoru zázraky přece jen dělat nemohou.

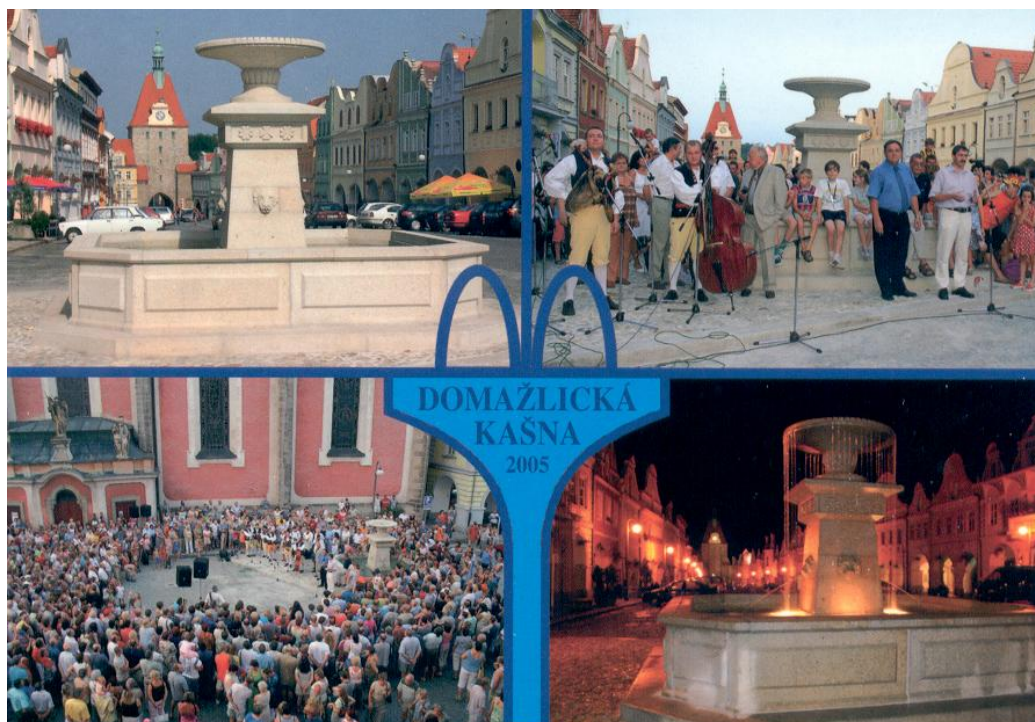
Z Horšovského Týna do Domažlic

se přestěhovala prodejna Holandský nábytek, která nabízí keramiku, bytové doplňky a prodej nového i použitého nábytku, vše z Holandska. Od 7. června letošního roku je otevřena ve Staškově ulici čp. 64.

Služby stále sázejí na německé zákazníky. Ve městě přibývá masérských provozoven, kosmetických a pedikérských salónů. Jen v poslední době to jsou to například masérské služby, které nabízí Ivana Knoppová ve Spálené ulici 150, Masážní provozovna Jany Konrádové ve Vrbově ulici, Ergoline – pedikérské studio, náměstí Míru 160 a řada dalších. Pouze s našinci by se všechny uživily těžko, stále však mají dostatek zákazníků z Německa, kde jsou zatím tyto služby nesrovnatelně dražší, takže se vyplatí zajet si pro ně k nám.

Množí se také zastavárny. K nejznámějším M+M na náměstí Míru 44 a bazar – zastavárna v Hruškově ulici přibyla letos zastavárna v ulici Hradské.

Zdravotnictví – viz kalendárium

Odhalení staronové kašny na náměstí

Foto Zdeněk Procházka

Kalendárium

Pamětní kniha - přijetí u starosty města

U příležitosti oslavy 60. výročí konce 2. světové války přijal 5. května starosta města Jan Látka zástupce velvyslanectví Spojených států Amerických v ČR brigádního generála Williama Goodwina. Přijetí se dále zúčastnili náměstek hejtmana Plzeňského kraje ing. Vladislav Vilímc a veteráni 2. světové války ing. Josef Vích, ing. Jan Štěpán, Václav Kroupa, Vladimír Dufek, ing. Bohuslav Kovalčuk a Josef Klaváč.

Leden

Vítání nového roku

Jako každoročně uvítaly Domažlice po silvestrovské půlnoci nový rok zběsilými orgiemi petard, dělbuchů, rachejtlí a všech těch „vynálezů zkázy“, které se pomalu a jistě, zejména na sídlištích, stávají pro svoje množství a často i nekvalitní provedení životu a majetku nebezpečnými.

Turisté se krátce po půlnoci vydali na už 32. novoroční setkání na Vavřinci. Vystoupalo sem 45 turistů. Všichni si odnesli pěknou novoročenku s grafikou Jana Paroubka.

Na nový rok dopoledne se uskutečnil 7. novoroční výstup na Čerchov s účastí 120 turistů. Třetí tradiční akcí byla turistická vycházka na Dílý, letos se slabší účastí pouhých 15 osob.

Tříkrálová sbírka

Letošní Tříkrálovou sbírku zahájil v klášterním kostele plzeňský biskup František Radkovský. Po mši, které se zúčastnili převážně mladí lidé, a po vysvěcení kříd pro koledníky prošel průvod koledníků od klášterního kostela po náměstí k radnici. V domažlické farnosti koledovalo celkem 43 koledníků. Výtěžek sbírky je jako každoročně určen na charitativní činnost, letos i na pomoc obětem tsunami v jihovýchodní Asii.

Diecézní Charita Plzeň - pracoviště Domažlice - terénní sociální služba

Jedná se o nízkoprahové kontaktní centrum, kde je poskytováno základní a částečně odborné sociální poradenství, včetně přímé sociální práce. Základními kritérii poskytovaných služeb jsou: anonymita, dostupnost pro všechny bez ohledu na rasu, náboženské vyznání atd., nezávislost, nestrannost, bezplatnost.

Poskytované služby

- *Sociálně právní poradenství - aktuální informace o nárocích, službách a o možnostech vyplývajících ze systému sociálního zabezpečení občana a ze systému, zabezpečujícího zaměstnanost.*
- *Poskytování doprovodu na úřady a instituce, pomoc s písemnostmi.*
- *Zastupování klientů na základě plné moci.*
- *Pomoc při dojednávání splátkových kalendářů.*
- *Spolupráce se sociálním kurátorem a Probační a mediační službou ČR (Akreditován program „Denní centrum“ u Ministerstva spravedlnosti).*
- *Pomoc při hledání bydlení a práce u propuštěných z trestu odnětí svobody.*
- *Nabídka volnočasových aktivit a životních způsobů, které nevedou ke konfliktu se společností.*
- *Zprostředkování konzultací s odborníky (právníci, lékaři, psychiatři, psychologové).*
- *Poskytování informací o odborných pracovištích a zařízeních, zprostředkování těchto služeb -*

rehabilitace, ústavní péče, realitní (odlehčovací) péče, chráněné dílny a bydlení.

- *Poskytování materiální nebo finanční pomoci v odůvodněných případech - jedná se o situace, kdy vzniká určitá časová prodleva např. mezi přiznáním a výplatou dávek sociální potřeby a kdy byly vyčerpány možnosti širší rodiny.*
- *Pomoc při vyhledávání vhodných zaměstnavatelů, doprovod na pracoviště a pomoc s uzavřením pracovní smlouvy, pomoc s řešením případných problémů ze strany zaměstnavatele i klienta.*
- *Krizová non-stop telefonická linka - 731433020, 731433019.*
- *Kontaktní krizová pomoc dle dohody.*
- *Následná péče, konzultace - zejména stabilizované uživatele s psychiatrickou diagnózou je potřeba doprovázet a sledovat po propuštění z léčby, protože často bývají ohroženi sociálním vyloučením, okolí s nimi neumí adekvátně komunikovat.*
- *Pomoc handicapovaným a jejich rodinám.*

Projekt „Volnočasové kluby pro handicapované a pro dospělé, kteří se cítí osamělí“.

Obsahem volnočasového klubu pro mentálně postižené jsou skupinové činnosti z oblasti výtvarné výchovy, hudební, pohybové a dramatické výchovy a práce s přírodním materiálem. Hlavním cílem skupinového setkávání je podpora sociální dovednosti uživatelů a vytvoření

alternativy trávení volného času jako u zdravých jedinců. Výsledky činnosti klubu jsou prezentovány na příležitostných výstavách.

Obsahem činnosti volnočasového klubu pro dospělé jsou tématická setkávání - kluby. Kluby mají uspokojovat zejména společenské a kulturní potřeby klientů. Témata jsou tvořena ve spolupráci s klienty, týkají se životních cílů, plánů, možností seberealizace, dále se jedná o návštěvy kina, divadla, plesů atd. Součástí programů je i společenská příprava na tyto akce.

Kromě skupinových činností nabízíme možnost individuální práce s klienty. U mentálně postižených je to zejména podpora v soběstačnosti a orientaci v širší společnosti (nákupy, doprava...), trénink paměti, u lidí s psychickým handicapem je zájem o práci s počítačem, artefietiku a zpěv. Kluby fungují i během prázdnin, kdy jsou realizovány celodenní výlety, pobyty v přírodě, návštěvy kulturních akcí a památek. Kluby organizačně zajišťují dvě pracovnice s odborným vzděláním - speciální pedagogika a pastoračně sociální práce. Kapacita každého volnočasového klubu je 15 - 20 klientů.

(Převzato z www stránek domácího římskokatolické farnosti, stylisticky upraveno - pozn. kronikářky)

Výstavba v zahradě vily Mařenky

Část zahrady vily Mařenky stavební parcelou

Zastupitelstvo města rozhodlo na svém zasedání v prosinci minulého roku prodat část rozlehlé zahrady vily Mařenky jako stavební parcelu formou obálkové metody za minimální cenu 562 000 Kč. Vila Mařenka v Kozinově ulici (čp. 101) sloužila dlouhá léta dětem, nejprve pionýrům, po roce 1989 skautům. Poslední dva roky je v ní dětské diagnostické středisko. Někteří občané prodej pozemku jako stavební parcely kritizovali, poukazovali na to, že je tam pro výstavbu málo místa. Nakonec na zahradě vily Mařenky vyrostly rodinné domky dokonce dva, i přes to, že prostor je zde opravdu poněkud stísněný.

Zvonokosy a Domažlice

Čtenářům knížky Zvonokosy je jistě známo, že největším problémem této ctihodné obce byly veřejné záchodky. Domažlické zastupitelstvo trápí už několik měsíců stejný problém. Jen místo děje neleží přímo v Domažlicích, ale na babylonském koupališti. Tam totiž před časem nechalo město zrekonstruovat zastaralé a nedostačující WC. Problém je v tom, že firma, která rekonstrukci prováděla (Prokat Domažlice), postavila cosi jiného, než měla v zadání, a také podstatně dražšího. Původní rozpočet tak překročila o více než 200.000 Kč. A to už jsou na rekonstrukci vcelku malé stavbičky dost velké peníze. Ovšem - při zadávání rekonstrukce se například nějak pozapomnělo, že by ve WC měla být také

elektrina, která tam předtím nebyla. Firma elektroinstalaci zavedla na vlastní riziko. Počet kójí také rozšířila o WC pro invalidy. A podobné „drobnosti“, které nasčítány mohly představovat ony vícenáklady. A tak je na úřednících města, aby zastupitelstvou vysvětlili, proč určité samozřejmé věci v projektu chyběly. Zdá se ale, že to nějak neumí. Alespoň podle toho, že se kauzou záchodky na koupališti v loňském roce zastupitelstvo města zabývalo několikrát a objevila se i na prvním zasedání zastupitelstva v roce letošním - opět bez závěru. Doufejme jen, že nebude předmětem jednání zastupitelstva ještě v lednu 2006.

Na pomoc jihovýchodní Asii

Město Domažlice uvolnilo ze svého rozpočtu počátkem ledna částku 20.000 Kč na pomoc obětem tsunami, která závěrem roku 2004 postihla po silném zemětřesení jihovýchodní Asii (viz zápis v oddíle Počasí kroniky za rok 2004). Rovněž občané města, podniky a instituce štědrě přispívají svými finančními dary na konta, určená pro okamžitou pomoc a na obnovu postižených oblastí.

Zlatý fond městské knihovny

Městská knihovna představuje svůj „Zlatý fond“.

Na „Zlatý fond“, který v tomto měsíci představuje na výstavě ve svém vestibulu (knihy z počátků domažlického knihovnictví, tedy z poloviny 19. století, počínaje knihovnou Slovanské lípy) je městská knihovna právem pyšná. K jeho nejcenějším částem patří například

všechna nejstarší vydání Babičky Boženy Němcové, od prvního vydání až po počátek dvacátých let 20. století. Nejstaršími knihami tohoto fondu jsou díla Jana z Hvězdy z roku 1845 a první český překlad Gogolova Tarase Bulby z roku 1846. Součástí „Zlatého fondu“ je i kompletní řada děl Jana Vrbky (pouze bez básnických sbírek, kterých si ale sám spisovatel nijak necenil) vázaná v bílém pergamenu. Zdálo by se, že tento historický fond byl vždycky ceněnou součástí knihovnických fondů domazlické knihovny. Byly ale časy, kdy tomu zdaleka tak nebylo. Dokonce scházelo jen málo a vzácné staré knížky mohly skončit ve sběru. Protože jsem byla jednou z těch, kdo je od tohoto smutného osudu zachraňoval, a protože společně s nejstarší domazlickou knihovnicí paní Jirínou Skalovou, dnes čtyřiaosmdesátiletou, jsme posledními žijícími pamětníci některých dějů v domazlickém knihovnictví přelomu padesátých a šedesátých let, zapisuji na tomto místě drobnou soukromou vzpomínku.

Do domazlické knihovny, tehdy umístěné v klášteře, jsem přišla po prvé už jako čtyřleté děcko na sklonku 2. světové války. Tyto návštěvy si samozřejmě nepamatuji, vím o nich jen z vyprávění příbuzných a později posledního převora domazlického kláštera pátera Václava Sedláčka, který si při našem setkání na počátku devadesátých let minulého století na ně vzpomněl. V knihovně tenkrát pracovala známá naší rodiny paní Žofie Wenigová, a ta mne občas hlídala. Tak jsem si na prostředí knížek zvykala a jen co jsem se naučila číst, stala jsem se pravidelnou čtenářkou knihovny. Četba mne bavila a já hltala všechno,

co mi přišlo pod ruku. Knihovní regály se tehdy dělily na dvě části - v jedné byla literatura, vesměs sovětská, která tenkrát v padesátých letech, často v češtinářsky příšerných překladech, obrovským tempem zaplňovala knihovny po desítkách exemplářů. (Pro badatele, kteří už tyto časy nemohou pamatovat: nelze změňovat s vynikajícími díly ruských autorů, ta se ale tehdy příliš nepropagovala.) Tyhle regály byly volně přístupné, knihovnický řečeno „ve volném výběru“ a já si dodnes pamatuji, jak se jinak vždycky přísná paní Wenigová smála snad půl hodiny, když jsem si z nich vybrala knihu s názvem Rytíř zlaté hvězdy v domnění, že jde o historický román, které jsem milovala. Ve skutečnosti šlo o líčení tak zvaných nových metod práce v zemědělství v Sovětském svazu. Já si tehdy místo tohoto „literárního skvoštu“ odnesla Twanhoa od Waltera Scotta, právě ze zadních regálů. Tak od dvanácti let jsem ze „zadních regálů“ přečetla snad polovinu jejich obsahu, včetně svázaných ročníků časopisů z doby ještě před rokem 1918. Proto mne také nemile překvapilo, když jsem se po svém návratu z vysoké školy do Domažlic dozvěděla, že někdy na konci padesátých let došlo v domažlické knihovně k velké revizi, při které byly z knižního fondu odepsány téměř všechny tyto staré knihy. Některé z nich, zejména vzácnější tisky a časopisy, převzalo Muzeum Chodska, jehož prozíravý ředitel pan Jiří Hana, sám kdysi krátký čas domažlický knihovník a dlouholetý člen knihovní rady, se pokusil pro Domažlice zachránit, co se dalo, jiné skončily v antikvariátech, a další jednoduše ve sběru. Z knihovny se

prý tenkrát, podle vyprávění tehdejších knihovnic paní Kotánové a paní Rosbekové, odvážely knih plné vozíky. Jen pár víceméně náhodně vybraných, už z přírůstkového seznamu odepsaných svazků, mezi nimi i nejstarší vydání děl B. Němcové, se v knihovně nějak uchovalo. Nemohla jsem tohle kulturní barbarství dlouho pochopit. Přeslo pár let a já jsem byla v prosinci 1970, jako osoba nežádoucí, „uklizena“ do knihovny. Krátce po mém nástupu se začalo schylovat ke stěhování: knihovna měla odejít ze stísněných a nevyhovujících prostor v pravé části domu vedle arciděkanského kostela (dnes hračky a sport) do přestavěných prostor v 1. patře v domech čp. 143 - 144 v horní části náměstí, které poté, co se jedné noci v roce 1963 zřítily jejich zadní části, byly nově postaveny přímo pro potřeby knihovny podle projektu ing. architekta Čily. Při stěhování pomáhal, kdo ruce měl, docházeli pomoci i manželé knihovnic, vojáci, studenti. Někdy v polovině stěhování přijel i nákladník tehdejšího materiálového střediska odboru školství ONV. Měli jsme na něj naložit pytle, připravené k odvozu do sběru. A jak jsme tak těžké papírové pytle tahali po zemi, jeden z nich se roztrhl a na dláždění domazlického podloubí se vysypaly - staré knihy. Okamžitě jsem se rozběhla za ředitelkou knihovny pí Alenou Poslední se žádostí, aby tyto knihy do sběru nedávala. „Dělej si s těmi starými krámy, co chceš“, řekla mi, „ale zabírat místo v regálech nebudou!“. Naštěstí ve druhém patře domu, kde nově sídlila, měla knihovna vedle skladu knih malý kamrlík, tak zvanou strojovnu, do které ústil nákladní výtah. Stálo v něm i několik prázdných

plechových skříní ze starého vybavení knihovny „kdyby se někdy k něčemu hodily“. A tak jsme za pomoci mého manžela a ředitele materiálového střediska odboru školství ONV Míry Otce pytle přestěhovali do strojovny a knihy uložili na podlahu a do skříní. Ležely tam pak několik roků. Až když ve druhé polovině sedmdesátých let začala knihovna ve větší míře pracovat s dětmi a s mládeží, došlo i na historické knížky - používaly jsme je jako ukázky prvního domácího knihovnictví a starých tisků při doplňkových besedách k literární výuce pro základní i střední školy. Protože o ně byl dost zájem a učitelé je vyžadovali, pomalu se z nich rodil fond, pro který jsme vymyslely název „zlatý“. Dokonce se podařilo tento fond doplnit o faksimile zpěvníku Jednoty bratrské Písň chval Božských, z poloviny 16. století (z roku 1541), zpracovaného domácíkým rodákem Janem Rohem. A to je šťastný konec jedné kapitoly domácí kulturní historie.

Nový čtvrtletník

Nový turistický čtvrtletník „Pošumaví, informační bulletin Šumavy a Českého lesa“ začala vydávat společnost AgAkcent z Klatov. Projekt čtvrtletníku je spolufinancován z programu Phare Evropské unie. Na dvaceti stranách formátu A 4 se čtenáři mohou seznámit se společenskými, kulturními a sportovními akcemi, připravovanými na to které čtvrtletí. Mimo to přineslo první číslo informace o lyžování na Šumavě, mapku běžeckých tratí podél hranice s Bavorskem a Rakouskem od Železné Rudy po Horní Planou a další zajímavosti.

Časopis je tištěn barevně na křídovém papíře, má reprezentativní grafickou úpravu. K dostání je zdarma ve všech informačních centrech regionu, v Domažlicích tedy v Městském informačním centru.

Regiontour 2005

Ve dnech 13. - 16. ledna se na brněnském výstavišti konal tradiční veletrh cestovního ruchu Regiontour - GO 2005. Region Domažlicko letos po prvé vystavoval společně s okresem Tachov. Zároveň mělo Domažlicko i dva výstavní pulty v pavilonu Plzeňského kraje. Město Domažlice představovaly na Regiontouru pracovníce městského informačního střediska Alice Příbková a Petra Plzenská. Ve čtvrtek, 13. ledna, v zahajovací den veletrhu, vyhrávala u stánku Domažlicka i Domažlické dudácká muzika Pepy Kuneše. Domažlická Chodovia vyslala na Regiontour malírku keramiky, která přímo u výstavního pultu předváděla techniku malby na keramický střep.

7. Chodský bál

uspořádaly Město Domažlice a městské kulturní středisko v poněkud netradičním termínu, v pátek 28. ledna ve dvacet hodin v městském kulturním středisku. Bál zahájili starosta města Jan Látko, ten letos už po sedmé, a ředitel městského kulturního střediska Kamil Jindřich. K tanci a k poslechu hrála dechová hudba Domažličanka, během bálu vystoupily Chodský soubor Mrákov, Národopisný soubor Postřekov, Mužský pěvecký sbor

Kaltravan z Klenčí, Konrádyho dudácká muzika a Domažlická dudácká muzika. Půlnoc odtroubil ponocný Roman Kolub.

Dětský pohádkový karneval

připravili v sobotu 29. ledna od 14 hodin v městském kulturním středisku pro nejmladší občanky Domažlic Dům dětí a mládeže Domino spolu s městským kulturním střediskem a se sponzory. Každé dítě dostalo od sponzorů dárek, během karnevalu ocenili pořadatelé i nejlepší masky.

8. přeshraniční přejezd Gibacht-Capartice

Už osmého přeshraničního lyžařského přejezdu z Gibachtu do Capartic se zúčastnilo zatím rekordních 400 lyžařů, z toho téměř 300 účastníků bylo z české strany. Dopravu z Domažlic do Gibachtu zajišťovalo šest autobusů. Slavnostní ukončení přejezdu bylo už tradičně v Klenčí pod Čerchovem. Předávání účastnických diplomů a triček s vyobrazením lyžařského areálu Gibacht - Čerchov se ujali starostové Furthu, R. Macho a Domažlic, J. Látko.

Výstava v Galerii bratří Špillarů

Čtvrtek 6. ledna 17 hodin

Vernisáž výstavy prací sochařů Miloslava a Olgy Kejných. Kresby a sošky. Výstavu uvedl dr. Jaromír Zemina. V hudební části vernisáže vystoupilo České violoncellové duo Jirka Vlašánková a Petr Kejný (syn

vystavujících umělců), které předneslo skladbu Petra Hejného „Procházka kolem Zubřiny“.

Manželé Hejných se v devadesátých letech přestěhovali z Prahy do tehdy nového domáckého penzionu pro seniory. Miloslav Hejný se dnes věnuje převážně kresbě, jeho žena, známá z dlouholeté spolupráce s rozhlasovým vysíláním pohádek pro děti - Kajajou - vytváří překrásné objekty ze skleněných korálků.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- čtvrtek 13. ledna

I. abonentní koncert

Adamusovo trio

Jan Adamus - hoboje, anglický roh, Jitka Adamusová - housle, Květa Novotná - klavír. Trio předneslo skladby Johannese Brahmsa, Claua Debussyho, Emila Víklického, Josefa Suka a Ference Liszta

- pondělí 17. ledna

divadelní představení v rámci předplatného

Pražská komorní zpěvohra uvedla lidovou operu Jára Beneše

Na té louce zelený

Účinkovali pražští herci, v hlavní roli Josef Zima

Únor

Výstava Václava Siky

Vedoucí domažlické Galerie bratři Špillariů Václav Sika vystavoval svoje obrazy a objekty na výstavě „Opakování“ v Galerii U Bílého jednorožce v Klatovech. Výstava měla vernisáž v sobotu 26. února a trvala do 17. dubna.

Bude v Domažlicích opět loutkové divadlo?

Zajímavý článek z pera Josefa Kuneše a Ing. Jaroslava Jirince o poválečné historii domažlického loutkového divadla přinesl únorový Domažlický zpravodaj. Pro městskou kroniku z něj vybírám několik údajů:

Od roku 1951 se datuje zahájení loutkových představení v souboru Závodního klubu Revolučního odborového hnutí (ZK ROH) domažlického pivovaru Kavlíček, který byl přímým pokračovatelem Divadelního spolku Kavlíček královského města Domažlic, založeného roku 1891.

V roce 1961 ukončil Kavlíček hraní velkého divadla a věnoval se už jen divadlu loutkovému. Pod vedením principála Václava Berana se činnost loutkové scény úspěšně rozvíjela. Za sezónu (od podzimu do jara) sehrál loutkářský soubor vždy přes 15 představení. Počet členů

souboru se pohyboval od 10 do 20 lidí. Divadlo však nemělo svoji stálou scénu. Léta hrálo v budově u městské váhy. Až v roce 1969 se podařilo získat od tehdejšího Městského národního výboru v Domažlicích dotaci 115.000 Kč. A stavební povolení. Za pomoci dobrovolníků vyrostla budova nového divadla během šesti měsíců. Po 78 letech se tak naplnil sen ochotníků z Havlíčka a Domažlice měly konečně vlastní stálou loutkovou scénu. 30. 11. 1969 zahájili loutkáři první sezónu v novém představením *Křišťálový zámek*. Od té doby se od podzimu do jara hrálo každou neděli odpoledne a vždycky bylo plno. V roce 1985 slavila veliký úspěch premiéra loutkové hry ředitele zdejší zdravotnické školy a významného a dlouholetého domažlického kulturního činitele PhDr. Josefa Kotala „Domažlická pohádka“. „Zlatá éra“ domažlických loutkářů skončila v roce 1995, kdy zemřel duchovní otec divadla Václav Beran. Divadlo sice pokračovalo ve své činnosti dál, ale o rok později muselo být uzavřeno, protože v objektu pivovaru, na který byly napojeno jak elektrinou, tak topením se přestalo topit a byla odpojena i elektrina. Veškeré snahy loutkářů o záchranu scény vyzněly naprázdno. Budova chátrala, až v roce 2004 ji bagry srovnaly se zemí. Jak si povzdechli autoři článku, ze kterého jsem tyto údaje čerpala: „Budova, ve které bylo ukryto tisíce hodin dobrovolné práce ochotníků, se po 35 letech proměnila v hromadu sutin.“

Historie sídla domažlické loutkové scény není ojedinělá. Budovy knihoven, kulturních středisek, ale třeba

i prodejen po celé zemi by mohly vyprávět, jak doslova komínem vyletěly tisíce a tisíce hodin dobrovolné práce lidí. Ono se říká, že když se kácí les, létají třísky. Člověka však maně napadá, jestli těch třísek nelétá v naší zemi trochu příliš.....

Domažlické loutkové divadlo tak zůstává zachováno prozatím už jen v bohaté dokumentaci z dob svého působení. Ochotníkům se naštěstí podařilo zachránit loutky i kulisy a další rekvizity, které jsou teď uloženy na půdě městského kulturního střediska. A ochotníci už se začali shánět po místě, kde by mohly svoji loutkovou scénu obnovit. Zatím padla volba na půdu městského kulturního střediska, která by prý na divadlo mohla být přestavěna. Vážným problémem zde ovšem bude jednak její špatná přístupnost (na loutkové divadlo chodí malé děti, často se starším doprovodem, s prarodiči), jednak těžká statická porucha domu, která patrně neumožní další zatížení jeho nosných zdí.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- čtvrtek 3. února

*divadelní představení v rámci předplatného
Neil Simon: Druhá kapitola*

- čtvrtek 17. února

2. abonentní koncert

Komorní soubor Trillo

*Helena Pellarová - zpěv, Kateřina Kurníková - zobcová
flétna, Ondřej Michal - violoncello, Lukáš Vendl - cembalo
Program: Claudio Monteverdi, Johann Kaspar Kerll,
Heinrich Schütz, Giovanni Maria Bononcini, Georg
Philipp Telemann, Girolamo Frescobaldi, Arcangelo
Corelli*

- pondělí 21. února

*Divadlo klauniky uvedlo představení Bolka Polívky
2000x Don Quijote de la Mancha*

Březen

Jakub Blacký odchází z Domažlic

V pondělí 28. března se večerní mší svatou, slouženou v arciděkanském kostele, s Domažlicemi rozloučil jejich čestný občan pan Jakub Blacký. Z města, které mu bylo po dlouhé desítky let jak sám říká přívětivým domovem, odchází do Klatov do Domova pokojného stáří Naší paní, který spravuje oblastní Charita v Klatovech. Ještě společně s manželkou, paní Vlastou, poskytli při zahájení výstavby domova na jeho postavení větší finanční obnos s tím, že v něm budou po jeho otevření bydlet. Paní Vlasta se otevření domu nedočkala, její manžel se nyní tedy stěhuje. Do Domažlic se však bude, jak sám říká, rád vracet.

Vlajka pro Tibet

10. března vlála na průčelí domažlické radnice tibetská vlajka. Město se tak připojilo k těm českým městům (loni jich bylo 239), která v den povstání Tibetanů proti Číně před 46 lety chtěla tímto způsobem podpořit boj Tibetanů za samostatnost jejich země.

Požár domu J. P. Holého

Pan Mgr. Jan Prokop Holý patří k známým postavám domažlického kulturního dění. Už od nejútlejšího

věku byl tím, čemu se říká geniální dítě. Žel, neúměrně rychlý duševní růst nadaného chlapce, přetěžování mozku obrovským množstvím znalostí, přinesly, jak se to občas stává, i jednu těžkou komplikaci - nevyléčitelnou nervovou nemoc, která se stala příčinou mnohých celoživotních trápení pana Kolého, a pro kterou mu také byl už v mladém věku (v necelých třiceti letech) přiznán plný invalidní důchod.

Pan Kolý se od dětství zajímá o historii Domažlic a Chodska. Jeho archiv k dějinám města čítal tisíce stránek někdy velice vzácných dokumentů. V jeho vlastnictví se například nacházelo několik originálů dopisů, které do Domažlic psala Božena Němcová rodině Kalíkově a Klimentově, staré plány města, mnoho památek na pěvkyni Emmu Destinnovou a celá řada dalších dokladů, které pan Kolý v minulosti buď zdědil po svých předcích (jeho otec, učitel Prokop Kolý byl rovněž sběratelem), koupil nebo si vyprosil od jejich původních majitelů. K pokladům tohoto historického nadšence patřilo i několik svazků prvotisků, které získal z pozůstalosti zapáleného sběratele starých tisků a prvního domažlického knihovníka Adolfa Kudce. Dalo by se ještě pokračovat ve výčtu dalších archioních a literárních vzácností, které pan Kolý vlastní, přesněji řečeno vlastnil. V úterý 22. března vypukl totiž v jeho domku v Jiráskově ulici požár, který se díky obrovskému množství knih, časopisů, archiválií a různých starých předmětů - nábytek, předměty denní potřeby ze dřeva, obrazy - nebývalou rychlostí rozšířil z prvního patra, kde bylo patrně jeho ohnisko, na půdu a střechu.

Hasiči, kteří na místo dorazili ve 23.34 hodin, našli majitele a jediného obyvatele domku v dezorientovaném stavu, s těžkými zraněními, způsobenými podle vyjádření lékařů další osobou, jak se sám pokouší oheň uhasit. Zraněného pana Kolého odvezla záchranka do nemocnice do Plzně, požár hasiči zvládli až zhruba za dvě hodiny. Cenný archiv, knihy a obrazy, mezi nimi kresby Alšovy, Ženíškovy, obrazy Kalvodovy, Jaroslava Špillara a dalších mistrů při tom z velké části vzaly za své. Co neshořelo, a co nepoškodila voda, to hasiči v rychlosti vyházeli bez ladu a skladu do zahrady, na chodník a do vozučky před dům, aby mohli požár lépe zvládnout a ten nepřeskočil na sousední domy v ulici. Povídá se, že ještě během noci se objevili zlatokopové, kteří odnášeli, co mělo jako cenu. Jako městskou kronikářku mne následující ráno vyzvala policie, zda bych nechtěla probrat papíry, rozházené kolem domku, než je lidé rozeberou nebo se zničí. Odmítla jsem s tím, že by bylo lepší, kdyby to, co zbylo, zajistila radnice nebo případně Muzeum Ghodska. Nakonec zůstalo všechno tak, jak bylo. Vzhledem k tomu, že se předpokládalo, a pan Kolý to kdysi i sliboval, že po jeho smrti zdědí jeho vzácný archiv muzeum, je to pro Domažlice opravdu velká škoda.

A co se vlastně oné noci v domku stalo? Pokud vím z dalšího vývoje případu i z vlastního vyprávění pana Kolého, měl pan Kolý několik přátel - mladých mužů, vesměs ovšem nevalné minulosti i přítomnosti, kterým poskytoval mimo přístřeší i značné finanční příspěvky na obživu. Finanční prostředky získával prodejem některých

rarit ze svých sbírek. Jeden z jeho přátel, Jan Röhrich, kterého pan Kolý pozval ke spolubydlení, se však časem stal agresivním, pana Kolého terorizoval, až ten ho nakonec z domku vypověděl. Večer 22. března vnikl tento mladý muž do domu pana Kolého, dožadoval se peněz nebo alespoň cenných obrazů, a když pan Kolý odmítl, nejprve ho zbil do bezvědomí, poté ho přivázal k židli a ohrožoval ho malorážkou. Nakonec prý prohrabal, co se v domku dalo, sebral několik obrazů a na odchodu založil požár. Vyvedeného přítele policie ještě v noci zatkla a uvalila na něj vazbu. Nepopřel, že u pana Kolého byl, jinak se ovšem jeho verze liší od verze pana Kolého téměř ve všem. Jak to opravdu bylo, se asi těžko dozvíme. Jisté je jen to, že podle odborníků byl požár v domku založen skutečně úmyslně. J. P. Kolý se po čase z nemocnice vrátil, jeho domek byl ale neobyvatelný, a tak mu město poskytlo provizorní ubytování, než se jeho situace nějak vyřeší.

Případ napadení bude řešit plzeňský soud, násilník, který J. P. Kolého napadl, zůstává až do soudního procesu ve vazbě.

Poradna pro občany Domažlic

Poradna pro občany v sociální nouzi působí od letošního března v rámci Poradny pro občany Diecézní charity Plzeň i v Domažlicích. Poradna sídlí v budově farního úřadu na domažlickém náměstí. Pracují v ní dvě zaměstnankyně - PhDr. Iva Kavlíčková a Marie Šindelářová (vedoucí poradny). Ačkoli se práce poradny

teprve rozbíhá, o klienty nemají nouzi. Jsou jimi například osamělé matky, bezdomovci, lidé nemocní a všelijak sociálně postižení. Jedním z jejich posledních klientů se stal po požáru svého domu i pan Jan Prokop Holý. Na činnost poradny se sice mírně neorle dívají sociální pracovnice městského úřadu, práce obou skupin poskytujících pomoc občanům v sociální tísní se ale může výborně doplňovat. Podle mínění občanů města je prý rozhodně dobře, že diecézní poradnu ve městě máme.

Zemřel Jan Skala

*Ve středu 9. března zesnul po krátké nemoci ve věku 86 let pan Jan Skala (*27 04. 1918), dlouholetý přední činitel domazlického hudebního života. Pocházel ze staré hodinářské rodiny a v duchu rodinné tradice se i on vyučil hodinářem. Oženil se s dcerou domazlického ředitele kůru a muzikanta Jiřinou Eretovou a spolu s ní od mládí až do vysokého věku působil v domazlickém pěveckém sboru Čerchovan. Ve druhé polovině padesátých let hrál v amatérském domazlickém komorním kvartetu na violoncello. Zhruba ve stejné době, v roce 1956, zakládal s Evženem Liškou a Jaromírem Jindřichem v Domažlicích Kruh přátel dobrého umění. Ten po několika letech působení režim zakázal, v šedesátých letech však mohl svoji činnost obnovit. Od roku 1979 na něj navázal Kruh přátel hudby, který existuje v Domažlicích podnes. Zásluhou Skalovy neúnavné propagace Kruhu v českém (československém) hudebním světě a jeho osobních kontaktů jsou Domažlice jedním z mála menších českých*

měst, která na svých koncertních pódích uvítala takřka všechny naše špičkové hudební interprety, některé opakovaně. Všichni sem rádi zajížděli a velice si pochovalovali zdejší kultivované hudební publikum. V Domažlicích za Skalova působení vystoupilo i několik významných zahraničních koncertních mistrů a hudebních těles - z Austrálie, USA i odjinud - například známý klavírista Svatoslav Richter.

Jan Skala byl jedním z těch dnes i v minulosti vzácných idealistů, kteří dokázali vydat hodně sil pro věc samu, bez nároku na jakoukoli odměnu, pouze pro radost z dobře vykonaného díla. Domažlicím bude scházet.

Hudba na radnici

- neděle 6. března v 18 hodin na schodech před obřadní síní radnice

Jarmila Vlachová - akordeon a David Niederle - violoncello přednesli skladby J. S. Bacha, E. Douši, F. Angelise, E. Granadose, A. Bělošického, A. Piazzolla, N. Paganiniho a V. Montiho

Výstava v Galerii bratří Špillarů

Ve čtvrtek 3. března v 17 hodin měla vernisáž výstava obrazů Aloise Öllingera z Kötzingu „Ve vnitřním prostoru“. Výstavu, která potrvá do konce dubna, uvedla kulturní referentka Landratsamtu (okresního úřadu) v Chamu PhDr. Bärbel Kleindorfer - Marx.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- pátek 11. března

divadelní představení v rámci předplatného

*Jean Baptiste Poquelin-Molière: Škola pro ženy
v podání divadla Metro Praha*

- čtortek 24. března

3. abonentní koncert

Jiří Bárta - violoncello, Jan Čech - klavír

*Jan Čech je rodákem z Koršovského Týna, kde žije, dnes
už na odpočinku, jeho matka, bývalá ředitelka Městské
knihovny Boženy Němcové v Domažlicích. Jan Čech
v současné době žije v bavorském Mnichově, kde vyučuje
hru na klavír.*

Duben

Zajímavá hasičská soutěž

„Co všechno si mužští nevymyslí, jenom aby mohli blbnout“ vtěla v sobotu 2. dubna nevěřicně hlavou před domažlickou věží paní středních let. A skutečně šlo o „vymyšlenost“ nadmíru zajímavou. Uvnitř věže se totiž odehrával 2. ročník závodu hasičů ve výstupu na domažlickou věž v hasičské „plné zbroji“, tedy v hasičské výstroji s dýchacím přístrojem a hadicí v ruce. 194 příkrých dřevěných schodů zdolávali hasiči ve dvou kategoriích. A vítězové obou kategorií podali skutečně obdivuhodný výkon. Tam, kam běžný smrtelník bez jakékoli zátěže zadýchaně šplhá minimálně čtvrt hodinu, vyběhl vítěz kategorie do třiceti let Antonín Rendl z České Kubice za minutu a osmadvacet vteřin. Obhájil tak svoje vítězství z prvního ročníku soutěže. Mezi „staříky“ nad třicet zvítězil Václav Majer časem 1 min. 43,8 sec.

Furthský horský týden

probíhal od 1. do 10. dubna ve Furthu a zúčastnili se jej i domažličtí turisté. Na výstavě „Čerchov- Gibacht“ měli vystaveno 10 tabulí a dvě vitríny materiálu z historie a současnosti Čerchova. Výstava, kterou shlédlo tři a půl tisíce návštěvníků velmi přispěla k propagaci Čerchova a Gibachtu. V rámci Furthského horského týdne byl

také 2. dubna na hoře Reiseck nedaleko Tří znaků odhalen skleněný kříž jako společný projekt turistů z Furthu a z Domažlic.

Odemykání České studánky

se letos konalo 2. dubna. Studánku odemkli starosta Domažlic Jan Látka a předseda turistického spolku Waldverein Furth Walter Spiess. Pořadatel: Klub českých turistů Domažlice za spolupráce s Domažlickými městskými lesy. Zúčastnilo se 350 turistů.

Křest další knihy Marie Korandové - Majtánové,

tentokrát půvabné knížky chodských pověstí „Chodské pověsti a legendy“ se konal 12. dubna v 17 hodin v Galerii bratří Špillarů. Kmotry se stali senátor Parlamentu ČR ing. Petr Smutný, starosta Domažlic Jan Látka, docent PhDr. Viktor Viktora a za Chodsko PhDr. Kancí Kuželková z Postřekova. Knížce na cestu za čtenáři zazpíval domažlický dívčí pěvecký sbor Canzonetta. Slavnost připravili Městská knihovna Božena Němcové, Muzeum Chodska-Galerie bratří Špillarů a knihkupectví Treny Votrubové z domažlických Alejí.

Nový vedoucí městského informačního centra

Městské kulturní středisko vypsalo v březnu výběrové řízení na obsazení pracovního místa vedoucí Městského informačního centra Domažlice a manažer cestovního ruchu. Vítězem výběrového řízení se stal Stanislav Antoš,

který se jako dlouholetý člen městského zastupitelstva a rady města zabývá právě touto problematikou.

Děti jsou kritičtější

Žáci devátých tříd domazlické základní školy Komenského 17 se již po druhé zapojili do ankety západočeských Deníků Bohemia, nazvané Vysvědčení našim radním. A jaké že vysvědčení radním vystavili?

	<i>Rok 2004:</i>	<i>rok 2005:</i>
<i>Kulturní vyžití</i>	<i>1,9</i>	<i>2,5</i>
<i>Sportovní vyžití</i>	<i>1,7</i>	<i>1,9</i>
<i>Životní prostředí</i>	<i>2,6</i>	<i>2,4</i>
<i>Dopravní spojení</i>	<i>2,9</i>	<i>3, -</i>
<i>Pomoc radnice škole</i>	<i>1,5</i>	<i>1,6</i>

Celkové hodnocení: 2 -, tedy horší dvojka, je pro radnici sice dost lichotivé, přece jen je ale nad čím se zamýšlet. Mladí si dokáží všimnout věcí kolem sebe a jejich hodnocení přinese určitě i řadu neotřelých pohledů na život města a nápadů, jak ho zlepšit.

Skauti se rozloučili s „Frčkou“

*Ve středu 20. dubna, čtyři dny před svými sedmdesátými narozeninami (*24. 04. 1935), nečekaně zesnula dlouholetá činovnice domazlického skautu Jiřina Baierová. Jiřina Baierová, rozená Frčková (odtud její skautská přezdívka Frčka) působila v domazlickém skautingu od svých dětských let. Když se v roce 1968*

skautské hnutí, po svém zrušení v padesátých letech, v tehdejší Československu znovu obnovovalo, byla mezi prvními znovuzakladateli skautu v našem městě. Stala se vedoucí jednoho skautského oddílu. V roce 1970 byl skaut zrušen znovu. Frčka se svými skautkami přešla sice formálně pod pionýrskou organizaci, dále však, zejména na letních táborech u Václavského rybníka u Přimdy, vedla oddíl tak, jak se to naučila ve skautu, včetně základních hodnot, které dětem vštěpovala. Proto si také její oddíl po celých následujících dvacet let nemohl stěžovat na nedostatek členů. V roce 1990 obnovovala Frčka se svými orsteonicemi skaut v Domažlicích po druhé, tentokrát už snad definitivně. Ve skautském duchu vychovala Jiřina Baierová i obě svoje děti, dceru a syna. Její dcera, Mgr. Jana Eksteinová, převzala na sklonku devadesátých let vedení matčina oddílu. I přes to, že jí zdravotní obtíže znemožnily aktivně se zúčastnit skautského života, Frčka se skautu docela nevzdala a pomáhala alespoň s administrativou.

„Loučíme se s Jiřinou, pro nás skauty „Frčkou“. S člověkem, který pro skautské hnutí vykonal mnoho dobrého. Vychovala několik generací mladých lidí, pomáhala vést letní tábory, pracovala v Okresní radě Junáka a obětavě se zúčastňovala všech skautských akcí.“ Tak na Jiřinu Baierovou, vyznamenanou za celoživotní práci věnovanou dětem Ústřední radou Junáka „Medailí díků“, vzpomínají domažličtí skauti.

Návštěva poslance

V pondělí 25. dubna navštívil Domažlice poslanec Evropského parlamentu MUDr. Milan Cabrnoch (ODS). V doprovodu hejtmana Plzeňského kraje MUDr. Petra Zimmermanna a jeho zástupce ing. Vladislava Vilímce si prohlédl stavbu nové domažlické nemocnice.

Domažlický půlmaratón Emila Zátopka

odstartoval, už tradičně na náměstí před radnicí, v sobotu 23. dubna v 15 hodin. Běžecké klání doprovázel na náměstí, možná ke škodě samotného závodu, bohatý doprovodný program. Ukázky z atletiky dětí, slaňování věže, vystoupení taneční skupiny Aerobic Dance Domažlice, soutěž siláků - vrh plovákem sudem, vystoupení cyklotrialu, divácká tombola, to vše přivedlo na náměstí stovky diváků. Oč víc lidí bylo na náměstí, o to méně jich, proti zdejší tradici, sledovalo závod podél trati. Jako už také tradičně, startu maratónu předcházel běh Terryho Foxe, který je určen zájemcům všech věkových kategorií, od školáků po seniory. Tentokrát spolu s běžci startovali i cyklisté.

Vítězem půlmaratónu se stal Jan Bláha ze Sokola České Budějovice, který trať zdolal za 1:08:10. Mezi ženami byla nejlepší Jana Klimešová. Zvítězila v čase 1:19:14.

Bowlingový klub

K domažlickým sportovním a fitness centrům, jejichž počet se v poslední době utěšeně rozrůstá, přibyl v dubnu

bowlingový klub (bowling je hra na způsob kuželek, používající ale koule s otvory na prsty) v Poděbradově ulici.

Rybářské závody

Proní letošní rybářské závody dospělých i mládeže Místní organizace Českého rybářského svazu Domažlice (předseda Karel Amerling) se konaly v sobotu a v neděli 30. a 31. dubna na rybníce Tří orby.

Divadla a koncerty:

Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS v 19.30 hod.:

*- pátek 1. dubna
koncert revivalové skupiny
The Beatles revival*

*- pondělí 4. dubna
Divadlo Jára Cimrmana
Vyšetřování ztráty třídní knihy*

*- úterý 12. dubna
Operní koncert z děl G. F. Händela, W. A. Mozarta, G. Donizettiho, G. Meyerbeera, G. Verdiho, A. Dvořáka a G. Pucciniho. účinkovali Eva Müllerová, soprán, Martin Šrejma, tenor a další.*

- pondělí 18. dubna
divadelní představení v rámci předplatného
sci-fi povídka Daniele Keyese *Růže pro Algeron* v podání
spolku Kašpar.

- čtvrtek 21. dubna
4. abonentní koncert
Tre solisti di Praga
Žofie Vokálková - flétna, Vladan Kočí - violoncello,
Martin Vojtíšek - klavír
Program: A. Vivaldi, F. Benda, J. Haydn. Carl Maria
von Weber, M. Vojtíšek

- pátek 22. dubna od 21 hodin
Klubová scéna MKS
Luboš Andrey blues band

Květen

Program oslav 60. výročí konce 2. světové války

Oslavy se konaly ve čtvrtek 5. května.

9.00 hodin - položení květin u Krobu v dáli na centrálním hřbitově

9.30 hodin - položení kytic u památníku na židovském hřbitově

10.00 hodin - položení kytic u pomníku obětem nacismu na Ghodském náměstí

10.00 hodin - hudební vystoupení hudby americké armády „76th Army Band“ před radnicí

10.30 hodin - položení kytic a věnců u pamětní desky americké armády na radnici

10.45 hodin - hudební vystoupení „76th Army Band“

13.15 hodin - hudební vystoupení „Západo-Čechův Big Band“

15.00 hodin - hudební vystoupení základní umělecké školy Domažlice

17.00 hodin - položení kytic u pomníku obětem válek v Havlovicích

Vzpomínky na osvobození

Domažlický zpravodaj přinesl k 60. výročí osvobození zvláštní přílohu - vzpomínky MUDr. Oldřicha Tikala a Ing. Jana Štěpána na válečnou a první poválečnou dobu. Obě zajímavé a pro mladší generaci

Domažličanů i poučné. Ač jsem na sklonku války byla teprve dítka předškolního věku, měla jsem jako městská kronikářka dost možností mapovat poslední válečné dny v Domažlicích. Vím proto, že ke vzpomínání MUDr. Tikala by šlo ještě leccos zajímavého dodat. Ale vzpomínky jsou vzpomínky, ne historické pojednání. Jen jeden údaj je třeba opravit, protože ten se mi zdá závažný. Pan doktor píše, že Domažlice, cituji: „byly před válkou poklidné městečko s necelými šesti tisíci obyvatel“. Poklidné možná byly. Počet obyvatel Domažlic ovšem, podle posledního předválečného sčítání lidu v roce 1930, byl o tři tisíce vyšší. Ke stanovenému dni a hodině sčítání měly tehdy Domažlice 9 068 obyvatel, tedy o třetinu více, než pan doktor uvádí. A to už je citelný rozdíl.

Domažlický divadelní spolek

Domažlický divadelní spolek Kavlíček, který ve městě působil v minulosti, se po letech dočkal důstojného nástupce. Je jím nově vzniklý ochotnický divadelní spolek Karel. V jeho podání jsme 6. května mohli shlédnout originální úpravu známé pohádkové hry Jana Drdy „Dalskabáty hříšná ves“. V podání Karla se název hry poněkud rozšířil na „Dalskabáty hříšná ves aneb Co vynatopaneDrdo. V režijní úpravě od Emila Kofmana a Jardy Chloupka se podle domažlických ochotníků „jedná o psychosociální téměřmuzikál ze skorosoučasnosti“.

Diváci, zvědaví na novou generaci ochotníků zaplnili velký sál městského kulturního střediska do posledního místa. Představení s notnou dávkou recese se vydařilo,

všichni se náramně bavili. Se svojí originální úpravou Drdovy hry spolek „Karel“ vystoupil se stejným úspěchem jako v Domažlicích ještě ve Staňkově, v Poběžovicích a v Horšovském Týně.

*Obsazení a technické zázemí Dalskabátů v podání
domažlického ochotnického spolku Karel:*

Tereza Pluháčková	- Marie Anna Plajznerová, paní exhrobařová
Jan Šturma	- Trepifajks později Mates, venkovský čert
Emil Hofman	- PhDr. Leo Ichthuriel, experimentální psychoteoretik / nový farář v Dalskabátech
Gabriela Černá	- Aloisie Piškytlová, svíčková paní
Jaroslava Šťastná	- Jarmila Odložilová-Pechová-Nqvotná, soukromá učitelka sborového tance
Jaroslav Jiřinec	- Ondřej Tyburec, exparagán a kovář
Jitka Hartlová	- Dorotka, exparagánova a kovářova žena
Jana Janečková	- Maria Silvia Popescu alias Mančinka, au pair na faře
Zbyněk Altmann	- Jan Mračno alias Honza, kovářský učeň
Josef Kuneš	- Lupíno, umělec na povolné noze
Jaroslav Chloupek	- Zdeněk Belzebub, vedoucí pekla
Kamil Jindřich	- JUDr. Vilibald Solfernus, pekelný prokurátor
Zbyněk Altmann	- JUDr. František Belfegor, pekelný guvernér
Tereza Poórová	- Bc Nikola Smith, transportní anděl
Karel Bryhcín	- Jožka Još, služební čert

Podmanivou hudbu složil a nahrál Patrik Zuber
Texty k písním napsal Jarda Chloupek
Choreografii vytvořila a nacvičila Patricie Štanglová
Kulisy navrhl a namaloval Pavel Kopta

Zvuk – Michal Karolyi
Světla – Zdeněk Šála
Nápověda – Stanislav Antoš
Režie – Milan Nebehaj

Bude v Domažlicích krematorium?

*Květnové zastupitelstvo města se zabývalo mimo jiné
peticí 51 občanů se vztahem k Chrastavické ulici proti
uvažované výstavbě krematoria poblíž domažlického*

centrálního hřbitova. Zdá se, že krematoria se stávají pro určitou skupinu podnikatelů lukrationím „jobem“. V sousedním Německu totiž stojí pohřby žehem několikanásobně více než u nás. Toho využili někteří podnikatelé v severních Čechách a začali ve velkém spalovat německé zesnulé v českých krematoriích. Nechutný obchod se zesnulými zdá se dorazil i k nám. Jinak si nelze vysvětlit náhlou snahu po postavení krematoria v Domažlicích, dokonce vznik společnosti krematorium Domažlice, a hned tři uchazeče o výstavbu krematoria, když v blízkosti jsou krematoria dvě (Klatovy, Plzeň) a Domažlice nestihla žádná morová rána, aniž jiná pohroma, mající za následek hromadné umírání obyvatelstva. Nelze se divit občanům Chrástavické ulice a tamním zahrádkářům, že se jim záměr postavit poblíž jejich domů a zahrad krematorium nelíbí.

Petice a protesty občanů nakonec dosáhly toho, že zastupitelstvo rozhodlo výstavbu podobného zařízení ještě důkladně zvážit i z hlediska ochrany životního prostředí (zplodiny spalování). Mezitím zájemci od výstavby krematoria odstoupili. Patrně i proto, že se ukázalo, že převoz zesnulých přes státní hranice podléhá přísným a finančně náročným předpisům, které by žeh u nás tak prodražily, že by se případným zahraničním zájemcům nevyplatil.

Výstava v Galerii bratří Špillarů

Středa 4. května 17 hodin

Vernisáž výstavy Petra Langa z bavorského Gleissenbergu

*„Dřevorezby“. Úvodní slovo přednesl vedoucí galerie
Václav Sika. Výstava trvala do 20. června.*

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
o 19.30 hod.:*

- pondělí 2. května

*divadelní představení v rámci předplatného: Pařížanka
Ironická komedie H. Becquea v podání pražských herců.*

- čtvrtek 12. května

5 abonentní koncert

Roman Patočka - housle, Sylvie Ježková - klavír

- pátek 13. května

*koncert rockové básnířky, zpěvačky roku 2001, Lenky
Dusilové*

- čtvrtek 19. května

*Hudebně literární pásmo k 60. výročí konce 2. světové
války - osudy bratrů Dohalských, písně Jindřicha
Jindřicha.*

*Literární část: Alfréd Strejček, Martin Štěpánek, hudební
pásmo: zpěv Sylva Čmugrová, klavír - Trina
Kondratěnko*

Červen

Město dětem

O prvním červenovém odpoledni ve středu 1. června patřilo domažlické letní kino dětem. Město pro ně připravilo ke Dni dětí zábavné odpoledne. Program zahájil starosta města Jan Látko a pak už následoval program, kde nechyběly diskotéka, soutěže, vystoupení kouzelníka, hudebních loutek, zábava na kolotočích, houpačkách, skluzavce a dalších atrakcích.

Prodej bytů

Domažlicemi opět hýbe menší skandál. Město prý prodávalo městské byty, díky chybnému výpočtu, se ztrátou. Že s prodejem městských bytů nebylo něco v pořádku už od prvních uskutečněných prodejů, je obecně známo. Podle rozhodnutí zastupitelstva města se totiž byty prodávaly podle velice zvláštních měřítek a prodej při tom porušoval hned několik předpisů, především ale zákon o vlastnictví bytů 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dva příklady: město prodávalo byty bez pozemků pod nimi, přes to, že citovaný zákon taxationě stanoví, že prodává-li byty obec, musí s nimi prodat i odpovídající část pozemku. Na upozornění na porušení zákona město nedbalo. Městský pan tajemník prohlásil, že prodej s pozemky je pro město nevýhodný, protože by tak přišlo

o lukrativní parcely. Celá věc se napravila až dodatečným převodem pozemků rok po prodeji proních bytů, kdy na porušení zákona upozornil katastr nemovitostí. Chyb v proních smlouvách bylo ostatně více. Druhý příklad je stejně podivuhodný, i když, jak se říká, z jiného soudku. Při prodeji bytů město stanovilo slevy pro stávající nájemníky. K nemalému pobavení všech, kdo se ve věci vyznají, dalo větší slevu na byty v cihlových domech, protože prý panelová výstavba je kvalitnější, než cihlová. Omluvou pro tyto a další chyby proních smluv o prodeji bytů může být skutečnost, že šlo o novinku, se kterou neměl nikdo zkušenost. Přes deset let, které od přijetí zákona uběhly, je ovšem dostatečně dlouhá doba, aby se „mouchy vychytaly“ a prodej bytů fungoval tak, jak má. K překvapení žadatelů, kteří chtěli na základě nabídky města byty koupit letos, však město v červnu prodej bytů s okamžitou platností zastavilo. Zjistilo se totiž, že Domažlická správa nemovitostí, která v zastoupení města byty prodávala, vycházela při stanovení jejich ceny z výpočtu, provedeného při prodeji proních bytů v roce 1997. Hodnota prodávané nemovitosti se ale stanoví vždy podle cen, platných v době prodeje a ceny nemovitostí od roku 1997 samozřejmě vzrostly. Takže byty město už několik let prodávalo tak říkajíc „pod cenou“. Zájemci o koupi městských bytů se samozřejmě bouří, podle nových odhadů by měli platit za metr čtvereční plochy cenu citelně vyšší, než za jakou jim byly byty ke koupi původně nabízeny. Jednatel správy nemovitostí chybu přiznal, stanovení prodejní ceny bytu je už opravdu několik let

nesprávné. Dnešní kupující se ovšem ptají: když předchozí zájemci byli evidentně při koupi bytu zvýhodněni, proč to samé neplatí i pro ně. Vlastníci, kteří byty koupili za zvýhodněné ceny, se zase bojí, že budou muset do správné ceny doplácet. Protože záležitost vyvolala ve městě značný rozruch a zajímají se o ni i sdělovací prostředky, považovala rada města za potřebné vydat následující tiskové prohlášení:

„Na základě vlastní kontroly bylo zjištěno, že převod bytů ve vlastnictví Města Domažlice do osobního vlastnictví fyzických osob je dlouhodobě realizován v rozporu s obecně závazným nařízením města, které se především týká tvorby kupních cen převáděných bytových jednotek. Jinak řečeno byty byly převáděny za nižší cenu, než jakou stanovilo toto závazné nařízení. Celá záležitost je ve stadiu vyšetřování, je především nutné stanovit na základě nových znaleckých posudků skutečné kupní ceny bytových jednotek. Převody bytů do osobního vlastnictví byly za prodávajícího, tedy Město Domažlice, realizovány Domažlickou správou nemovitosti, spol. s. r. o. Výsledkem vyšetřování je zjištění schodku ve vztahu k příjmům města Domažlice a realizovaných převodů. Podle prvních odhadů je pravděpodobná osobní odpovědnost konkrétních fyzických osob. Ze strany města Domažlice byla učiněna taková opatření, aby nedošlo k dalším chybným transakcím. Veřejnost bude po skončení detailních šetření a výsledcích vyžádaných právních rozborů se závěry seznámena. Už v tuto chvíli lze říci, že právně nemohou být dotčení ti vlastníci bytových jednotek, kteří převod už

realizovali způsobem odpovídajícím zákonu. Rada města Domažlic (doslovný, neupravovaný přepis textu - pozn. kronikářky)

Česko - bavorské hospodářské fórum

V sobotu 11. června hostila partnerská města Domažlice a Furth im Wald první Česko-bavorské hospodářské fórum. Iniciátory akce byli český europoslanec Libor Rouček a jeho bavorský kolega Wolfgang Kreissl-Dörfler. Oba politici tak chtějí založit tradici přeshraničních setkávání a diskusí mezi podnikateli, odboráři a politiky komunální, krajské, republikové i evropské úrovně. Uspořádání fóra se ujaly Frakce Evropské sociálně demokratické strany spolu s městy Domažlice a Furth im Wald. Hlavními řečníky byli evropský komisař pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti Vladimír Špidla a německý spolkový ministr hospodářství a práce Wolfgang Clement. V Domažlicích uvítal přítomné ve slavnostní síni radnice starosta města Jan Látka spolu s dalšími představiteli města.

Chodské slavnosti na Kampě

Centrum historie na Kampě, Praha 1 - Malá strana, ve spolupráci se společností Proní Sovinecká, uspořádalo v sobotu a v neděli 18. a 19. června v rámci letních historických a folklórních programů „Chodské slavnosti na Kampě“. Centrum historie na Kampě ve Zlomkovském domě (Nosticova 8/470) je prodejní galerie

replik historických výrobků. Představuje historické sklo, výrobky z cínu, šperky, svícny, zvonky, pásky, kabelky, keramiku, výrobky od bednáře, dráteníka, kováře, truhláře, krajkářky a dalších. Návštěvníkům nabízí i posezení u kávy, čaje či dobrého vína.

Společnost Proní Sovinecká a. s. vznikla v únoru 2003. Působí na Moravě, v Sovinci, její aktivity směřují zejména do oblasti kultury a turistického ruchu.

Chodské soubory vystoupily na Kampě už podruhé, letos v samostatném dvoudenním pořadu. Počasí se vydařilo, návštěvníků bylo hodně, tak prý si, podle ředitele domážlického kulturního střediska Kamila Jindřicha, nebylo na co stěžovat.

Program Chodských slavností na Kampě:

Sobota 18. června:

11.00 hod.: Domážlická dudácká muzika + Chodský soubor Mrákov + Vystoupení amerického dudáka + Ukázky lidových nástrojů (dudy, fanfrnoch, hrábě, vozembouch) + Hudba, tanec, lidové poudačky ...

15.30 hod.: Průvod Chodů přes Karlov most

16.00 hod.: Domážlická dudácká muzika + Chodský soubor Mrákov + Vystoupení amerického dudáka + Ukázky lidových nástrojů (dudy, fanfrnoch, hrábě, vozembouch) + Hudba, tanec, lidové poudačky ...

Neděle 19. června:

13.00 hod.: Konrádovo dudácká muzika + Mužský pěvecký sbor Kaltravan z Klenčv + Národopisný soubor Postřekov + Ukázky lidových nástrojů (dudy, fanfrnoch, hrábě, vozembouch) + Hudba, tanec, lidové poudačky ...

15.30 hod. Průvod Chodů přes Karlův most

16.00 hod.: Konrádyho dudácká muzika + Mužský pěvecký sbor Kaltravan z Klenčí + Národopisný soubor Postrěkov + Ukázky lidových nástrojů (dudy, fanfrnoch, hrábě, vozembouch) + Hudba, tanec, lidové poudačky ...

Po oba dny stylový jarmark: Chodské koláče, chodská keramika, prezentace lidových krojů, živá historická řemesla, pečená selata

...

Informační bulletin s pozvánkou na dva „chodské dny“ na Kampě přináší na straně dvě stručný přehled historie Chodů domazlických a Chodská z pera Kuga Schreiberova. Autor vcelku výstižně a zasvěceně konfrontuje historické reálie s Jiráskovskou tradicí Chodů. Vytknout se mu dá snad jen zeměpisné zasazení Chodská do podhůří Šumavy (místo do podhůří Českého lesa). V tomto případě jde o velice rozšířený omyl, který snad napraví až vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Český les. Ta by měla horské pásmo Českého lesa vnést do obecnějšího povědomí. Šumavu ve středověku obývali rovněž strážci královských hvozdu na zemské hranici s Bavorsy, těm se ovšem říkalo Králováci.

Domazlický kadeřník v Praze

Jaroslav Gabriel pochází z vyhlášené domazlické kadeřnické rodiny. Už jeho babička patřila v šedesátých letech minulého století k nejvyhledávanějším a nejoblíbenějším domazlickým kadeřnicím. Babiččinu pověst vyhlášené frizérky pak po letech přejala její dcera, matka Jaroslava Gabriela. A ten se rozhodl v rodinné tradici

pokračovat a dokázat, že tohle řemeslo, dnes vesměs spojované se ženami, může být stejně zajímavé a lukrativní i pro muže. Co si umínil, to také udělal. A protože v Domažlicích jsou možnosti úspěchu přece jen omezené, odešel mladý kadeřník a klarinetista Domažlické dudácké muziky hledat štěstí do Prahy do firmy Wella. Protože je šikovný a má dobré základy úspěch na sebe nenechal ani tak dlouho čekat. Dnes pětadvacetiletý Jaroslav Gabriel, nazývaný „vlasový genius“, vystupuje každou středu večer v České televizi v pořadu „Vypadáš skvěle“. Díky televizní obrazovce se stal slavným a odborníci mu předpovídají další úspěšnou kariéru.

Chodský pohár v chůzi

Už sedmý ročník Chodského poháru v chůzi, konaného každoročně v našem městě, se uskutečnil v sobotu 11. června odpoledne. Trasa poháru vedla kolem Zubřiny, start a cíl byl u plaveckého bazénu. Mezi chodci je prý Chodský pohár bezkonkurenčně nejoblíbenějším závodem. Trasy jsou dlouhé 1, 2, 3, 5 a 10 kilometrů. Zatímco klání na prvních čtyřech kratších trasách si může vyzkoušet každý zájemce, hlavní závod - 10 km - je určen „chodeckým profesionálům“ z celé republiky. První ročník Chodského poháru v chůzi se konal 9. října 1999 v Hanově parku. Od 2. ročníku se místo konání přesunulo k plaveckému bazénu. 16. června 2002 se v rámci Chodského poháru uskutečnil český šampionát - Mistrovství ČR v chůzi na 20 km. Zúčastnilo se ho 60

startujících. Pořadatelé Chodského poháru v chůzi jsou tradičně atleti B. A. S. Babylon a jejich přátelé z Domažlic. Na startu letošního závodu na 10 km, který byl zároveň mistrovstvím Plzeňského a Karlovarského kraje, se sešlo 48 závodníků z celé České republiky. Nejstarším startujícím byl pan Alois Balcarík z Prostějova, který letos oslavil sedmdesáté osmé narozeniny. Desetakilometrovou trať ušel za 1:12:16 hod. Vítězem závodu na 10 km byl Pavel Svoboda z AC Slovan Liberec.

Príspevek historickému šermu

Zastupitelstvo města odsouhlasilo příspěvek na činnost ve výši 30.000 Kč skupině historického šermu Korbel, která zajišťuje už několik let páteční zahájení Chodských slavností - Vavřínecké pouti. Z přiznaného příspěvku je 10.000 Kč určeno na ohňostroj, kterým šermíři uzavírají své páteční vystoupení na podiu před bránou.

Domažlické hudební léto

už několik let představuje hudba na náměstí a koncerty v Rajské zahradě kláštera augustiniánů.

Hudbu na náměstí,

letos poprvé v prostoru u staronové kašny před arciděkanským chrámem, zahájil v neděli 5. června od 18 do 20 hodin promenádní koncert dechovky Vrchovanka s kapelníkem Petrem Němcem.

První letošní koncert v Rajské zahradě

byl v neděli 12. června ve 20 hodin. Měl název Pocta Vivaldimu a představili se na něm Jan Pluháček a Marian Stadher - trubky, Miroslav Tauš - kytara, Jan Mikeš - housle a Česko-německý komorní orchestr Domažlice-Furth im Wald pod taktovkou Václava Cibulky.

Vítání léta hudbou

se také letos uskutečnilo na první letní den, v úterý 21. června, tentokrát v zahradě pod Chodským hradem. Vystoupila na něm Chodská vlna, kapela vesměs složená z učitelů domažlické základní hudební školy, která hraje specifický a jinde nevídaný hudební žánr, tak zvaný „chodský bigbít“.

Výstava v Galerii bratří Špillarů

úterý 28. června

Vernisáž výstavy „Lino“. Představily se na ní český linoryt ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová a výsledky Mezinárodních sympozií linorytu na Klenové 2001 - 2004. Výstava trvala do 31. srpna.

Divadla a koncerty:

Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
o 19.30 hod.:

- pondělí 6. června

autorský pořad Křeslo pro hosta

*s Jiřím Langmajerem seniorem a Jiřím Langmajerem
juníorem. Vašík Greif - klavírní improvizace*

- pátek 17. čerona od 21 hodin

Klubová scéna MKS

Gulo Čar, romský funky band

Koncerty - pořadatel MKS

*Vítání prázdnin - čtortek 30. čerona, zahrada pod
Chodským hradem, 15 - 22 hodin*

*„Privítejte prázdniny aneb rozloučení se školním rokem
s domažlickým rockem“*

*Skupiny: Drsná deka, Ambrozie, Jakobič, Komer street,
Bona via*

Červenec

Prodej bytů na pokračování

Pro pochybení při prodeji městských bytů (viz zápis v měsíci červnu) odvolalo zastupitelstvo města z funkce jednatele Domažlické správy nemovitostí Antonína Pittnera. Odvolaný jednatel sice připouští chybu, která se při prodeji stala, poukazuje však na to, že od počátku prodeje městských bytů byly nejprve Vyhláška, později Zásady k prodeji bytů a nebytových prostor v majetku města kritizovány občany jako zmatečné, cenu bytů považovala řada jejích nájemníků ve srovnání s jinými městy za neúměrně vysokou. Občané dokonce předali městu petici k nabízené ceně s požadavkem cenu snížit. Důsledkem petice prý bylo rozhodnutí městského zastupitelstva, aby všichni kupující měli, co do cen bytů, stejné podmínky. Proto prý správa nemovitostí postupovala tak, jak postupovala. Spory pana Pittnera s městským zastupitelstvem jsou jednou, tou méně problematickou stránkou sporu. Současný stav, kdy město prodej pozastavilo a stanovilo nové ceny, se však dotýká těch nájemníků bytů, kteří uposlechli výzvy správy nemovitostí v květnu tohoto roku a začali si vyřizovat hypotéky či půjčky na koupi bytu. Někteří z nich už půjčky od bankovních domů mají a musí teď platit jak splátky půjček a hypoték, tak nájem. Nesrovnalosti kolem prodeje

městských bytů tak nakonec odnášejí lidé, kteří nic nezavinili.

Prohlídka nové nemocnice

Téměř dokončený areál nové domažlické nemocnice Na Babě si v pátek a v sobotu 29. a 30. července mohla po prvé prohlédnout domažlická veřejnost. Zájem byl veliký, návštěvníků přišly desítky a dívat se bylo opravdu na co. Domažličané, uvyklí po léta na hororové prostory staré nemocnice, si připadali jako v neskutečné pohádce. Velké vzdušné prostory vstupní haly, otevřené až po skleněnou kupoli střechy, široké vzdušné chodby, nemocniční pokoje maximálně pro čtyři pacienty, každý s vlastním sociálním zařízením, komfortní prostory pro specializovaná oddělení, vybavená nejmodernější technikou, včetně počítačového tomografu, vlastní lékárna, kavárnička a další nezvyklý přepych. Všude světlo, květiny, teplo. Není divu, že reakce většiny návštěvníků byly přímo euforické. Jen několik strážlivě uvažujících rýpalů začalo mudrovat nad tím, kdo ošechen ten přepych zaplatí a klást ošetečné otázky, zda chodby jednotlivých pavilonů musely být skutečně tak široké, zda prostory pro zdravotníky a jednotlivé primariáty musí mít až nadbytek místností, do kterých určitě nebude co dát (například budoucí nemocniční laboratoř má 14 provozních místností, ačkoli by jich, podle vyjádření jejích vlastních zaměstnanců, stačila polovina).

Jak se nemocnice s těmito fakty vypořádá a zda se neukáže, že rýpalové mají v něčem přece jen pravdu,

budeme vědět až po zahájení provozu, se kterým se počítá v lednu 2006.

Stavba pěti nemocničních pavilonů trvala zhruba tři roky a stála 924 miliony korun.

Výstavba v datech:

1999 - 2001: výkup pozemků, územní řízení, projektová příprava

září 2002: polovina roku 2005 stavební práce, po jejich dokončení vybavování prostor potřebnými technologiemi a zařízením.

Počet lůžek zůstal zhruba stejný jako ve staré nemocnici. Jsou určena pro interní, dětské, ženské a chirurgické oddělení. V nemocnici nebudou chybět ani ambulance specialistů: kardiologie, hematologie, diabetologie, gastroenterologie, onkologie, dětská neurologie.

Kašna na náměstí

V pátek 29. července odhalili zástupci města a Spolku pro obnovu kašny repliku historické kašny na domálickém náměstí, před arciděkanským kostelem. Už v sobotu 23 července v podvečer naplnili domážliční hasiči nádrž pod kašnou, která sloužila už kašně předchozí a od jejího zrušení byla užívána jako požární nádrž, vodou. Samozřejmě předcházelo důkladné vyčištění letité nádrže. Její naplnění pak trvalo celou hodinu. Vodu, celkem zhruba 27 kubíků, do ní hasiči přivedli devatenácti dvacetimetrovými spojenými hadicemi až ze „svaté studny“ u staré hasičárny v Poděbradově ulici.

Na slavnostní „spuštění“ kašny přišlo v pátek tolik lidí, že zcela zaplnili domažlické náměstí v prostoru pod i nad kašnou. Pořadatelé odhadovali, že jich byla dobrá tisícovka. Slavnost zahájil předseda společnosti pro kašnu a člen městské rady Stanislav Antoš. Ve svém vystoupení poděkoval všem dárcům, kteří přispěli do veřejné sbírky na obnovu kašny (vybralo se kolem 60.000 korun) a městskému zastupitelstvu, které rozhodlo, že hlavní břemeno financování projektu převeze město. Druhým řečníkem slavnosti byl starosta města Jan Látka. Řekl, že kašna je dalším příspěvkem města k rozvoji cestovního ruchu. Městský rozpočet stálo její znovupostavení necelé dva miliony korun. Po vystoupení obou řečníků a přednesu básně Jaroslava Chloupka, věnované kašně, kašnu posvětil domažlický arciděkan Miroslav Gierga. A poté už nastal hlavní okamžik slavnosti - starosta města Jan Látka a autor repliky kašny ing. arch. Jan Koptík dali mávnutím ruky pokyn k zapnutí čerpadel a čtyři lví hlavy, každá do jedné světové strany, začaly chrlit vodu. Aby jim to dobře šlo, zahrála jim k tomu Domažlická dudácká muzika. Večer se pak občané města mohli obdivovat duhovým barvám vody, které vytvářelo nasvícení kašny.

Kašna je replikou kašny, která stávala přibližně na jejím místě už od 14. století. V průběhu let a staletí se samozřejmě měnila, poslední podobu, kterou má i její kopie nyní, získala v roce 1838 a měla ji až do roku 1940, kdy se ji městská rada na žádost občanů rozhodla zbořit. Kalich na orchole kašny, jehož originál je dnes uložený v muzeu Chodska, byl ovšem daleko starší, pocházel patrně

z její renesanční předchůdkyně. Některé občany udivila celková strohost a jednoduchost kašny. Představovali si prý něco zdobnějšího. Města ovšem nestavěla okrasné zámecké fontány, ale jednoduché, ryze účelové, praktické stavby pro zásobování vodou.

Dar Jiřiny Paroubkové

Domažlická občanka paní Jiřina Paroubková (21. února 1917 v Domažlicích) věnovala v loňském roce Národnímu muzeu v Praze obsáhlou sbírku 5 600 listů ex libris a užité grafiky od nás i ze světa, kterou z větší části shromáždil její otec, domažlický učitel a výtvarník Jan Paroubek (svoji sbírku ex libris založil v roce 1919). Jeho dcery Jiřina a Vlasta pak v otcově činnosti pokračovaly. Z celkového počtu je na 3500 ex libris a drobné grafiky díly českých autorů z období od konce 19. století do devadesátých let dvacátého století. Cennou sbírku doplnilo ještě 280 štůček dřevorytů Jana Paroubka a ukázky jeho dřevoryteckého, leptacího a tiskařského náčiní. Po zpracování daru, jehož součástí je i rozsáhlý soubor ex libristické literatury, připravily pracovnice Národního muzea Martina Koapilová a Zdeňka Herbstová v prostorách muzea výstavu „Dar Jiřiny Paroubkové knihovně Národního muzea“. Výstavu zahájila v úterý 12. července slavnostní vernisáž. Milým hostem na ní byla sama osmaosmdesátiletá dárkyně, doprovázená příbuznými z pražské větve rodiny Paroubkovy. Vernisáže se dále mimo jiné zúčastnili generální ředitel Národního muzea PhDr. Michal Lukeš,*

jeho náměstek PhDr. Michal Stehlík, ředitelka Knihovny Národního muzea Mgr. Marie Šírová, zástupci Společnosti Národního muzea sekce Matice česká, Svatoboru, Spolku sběratelů a přátel exlibris a Národní knihovny. Město Domažlice zastupoval jeho starosta Jan Látko. Průběh vernisáže zpestřili domažličtí skauti z oddílu Bazilišci, vedení Janou Eksteinovou, kteří přijeli Jiřině Paroubkové, jedné z výrazných postav domažlického skautingu, zazpívat chodské a junácké písně.

Výstava v Národním muzeu v Praze trvala až do 30. listopadu tohoto roku.

Nový penzion

Penzion U chodského hradu otevřel ve svém domě na náměstí čp. 67 pan Kloudek. Penzion sousedí s jeho prodejnou Spar (u starších Domažličanů dodnes známější pod dřívějším názvem Gastronom). Má moderně vybavené jedno až třílůžkové pokoje s příslušenstvím.

Vykraden Kozinův statek

Ve středu 13. července v noci unikli neznámí pobertové (či jeden poberta) do Kozinova statku v Újezdě. Vypáčili okno, vlezli do expozice a z vystavených exponátů ukradli panenku v kroji z kolébky, podmalby na skle a další předměty. Nejhorší a prakticky nenahraditelnou škodu způsobili tím, že z hracích hodin, díla zdejšího proslulého hodináře Šteffka, vymontovali hodinový stroj, jehož některé součástky poztráceli po cestě ze statku. Iniciátorem

a spoluzakladatelem muzea v Kozinově statku bylo v roce 1956 domažlické Muzeum Chodska (muzeum v Újezdě vzniklo z iniciativy tehdejšího ředitele domažlického muzea Jiřího Kany). Domažlické muzeum také obci Újezd věnovalo ze svých sbírek některé ve statku vystavené exponáty.

Nové inzertní noviny

Ve schránkách domažlických domácností se v červenci objevilo první číslo nového inzertního měsíčníku Supertip. Měsíčník vydává pan Tomáš Rada z Klatov, sídlo redakce je rovněž v Klatovech. Podle údajů, uváděných redakcí, má nové inzertní periodikum pokrývat oblasti: Plzeň, Přestice, Klatovy, Nýrsko, Domažlice, Horažďovice, Železná Ruda, Sušice a přilehlé obce. Graficky celkem nápaditě dělaný tisk přináší kromě klasických inzerátů, nabídky volných míst z evidence úřadů práce, recepty, kulturní servis, nechybí ani nezbytný horoskop a křížovka o ceny. Podle prvních dvou čísel se ale zdá, že obsah periodika je zaměřen převážně na jeho „sídlní město“, Klatovy, odkud je také většina inzerujících. Problém je pak v tom, že v Klatovech bude mít inzertní novinka silného konkurenta ve výborném měsíčníku Rozhled, který je už několik let nejoblíbenějším inzertním periodikem stejné oblasti (s výjimkou Plzně), jakou nyní pokrývá Supertip. Několik předchůdců Supertipu právě z tohoto důvodu po nějakém čase přestalo vycházet. Uvidíme, jak se bude na trhu s inzercí dařit jemu.

Nákupní turistika končí

Ještě před rokem - dvěma jezdila řada lidí z našeho města nakupovat ve velkém do sousedního Bavorska. Potraviny do Furthu, spotřební zboží do Chamu, ale i dál do onitrozemí. Nákupní turisticke z české strany však, jak se zdá, s naším vstupem do Evropské unie zvoní hrana. Ceny v pohraničí se pomalu srovnávají a výhodnost nákupů spotřebního zboží v Německu snížila i skutečnost, že po našem vstupu do EU už na hranicích nevracejí daň z přidané hodnoty. Lidé nakupují raději doma. Do Německa se ve větší míře jezdí jen na proslulé „blešáky“ - trhy s použitým zbožím, kde se nakupují především věci pro děti - oblečení, hračky, sportovní zboží.

Ještěže Čechů, nakupujících v Německu ubývá, Němců, kteří přijíždějí k nám, je stále stejně. Lákají je kvalitnější potraviny (zejména některé druhy masa, vesměs všechen sortiment pečiva, cukrovinky), kvalitnější a hlavně levnější služby (restaurace, kadeřníci) a zboží Vietnamců, u kterých nakupují opravdu ve velkém. Ve středu, v den tradičního domazlického trhu, přijíždějí do Domažlic desítky německých aut a autobusů. Nákupní zájezdy, alespoň jak se zdá u nás, mají zejména v oblibě němečtí důchodci. Některým občanům našeho města se nákupní střeďeční invaze bavorských sousedů hrubě nelíbí, ti starší se zlobí, že je to pomalu jako za protektorátu. Ovšem - řada obchodníků ve městě, nejen Vietnamců, ale především našich - restauratérů, kadeřníků atd. by bez německé klientely nepřežila ani dva měsíce, a tak nakonec - díky za ni. Bez tak se nad našimi obchodníky, stejně jako nad těmi

furthskými, oznáší nebezpečí v podobě obřího šestnáctihektarového nákupního a zábavního střediska, s prodejem i službami, které chce německý podnikatel postavit na Folmavě. O tom, jaký strach Furtští z plánovaného střediska mají, svědčí i skutečnost, že furthský starosta pan Reinhold Macho navštívil s tamními obchodníky domazlickou radnici s požadavkem, aby se naše radnice pokusila výstavbě zabránit. To ovšem dost dobře nejde, a tak se stavět asi bude, i když se to ani našim městským podnikatelům nelíbí.

Dvě zajímavé akce

Za finanční pomoci Evropské unie uskutečnilo městské kulturní středisko ve dnech 4. až 9. července zajímavý projekt:

1. Mezinárodní sochařské sympozium Justa Ligne a hudební festival Hudba pod hradem.

Sochařského festivalu se zúčastnili mistři sochaři z České republiky (Tomáš Tichý a Václav Fiala), Německa (Wolfram Schnitzler), Francie (Vincent Brodin) a Itálie (Umberto Righero). Základní surovinou byly dubové kmeny, které dodaly městské lesy. Prostranství před Chodským hradem se pak změnilo ve veřejnou sochařskou dílnu. Pracovalo se za každého počasí, když svítilo sluníčko, i když pršelo, za zvědavého přihlížení Domazličanů, které neobvyklá podívaná přitahovala pod Chodský hrad, jak se na Chodsku hezky říkávalo „na čumendu“. Sympozium skončilo 9. července 2005 malou slavností, které se zúčastnili představitelé čtyř partnerských

měst: Domažlice, Furth im Wald, Furth bei Göttweig a Ludres. Dřevěné sochy, které na sympoziu vznikly, jsou umístěny před vstupem do Muzea Chodska a v zahradě pod Chodským hradem. Součástí symposia byl třídní hudební festival Kudba pod hradem, během něhož se domažlické veřejnosti představilo devět souborů několika hudebních žánrů - jazz, folk a tak zvaná hudební všehochuť. Kvůli deštivému počasí se dva z večerů konaly ve velkém sále městského kulturního střediska.

Partnery projektu byly města Domažlice a Furth im Wald, Domažlické městské lesy, Domažlické technické služby a penzion Viola.

A které z pěti sochařských děl se Domažličanům nejvíce líbí? Prý Diář, českého sochaře Tomáše Tichého, který stojí v zahradě pod hradem.

Německé válečné hroby

Úvodem: Možná se někdo podiví, proč věnuji tolik pozornosti zrovna tomuto tématu. Z jednoduché příčiny: už dnes, šedesát let po válce, je pro většinu dnešních mladých lidí válka jen jednou z historických událostí, asi stejně vzdálenou jako třeba křížácká tažení k Božímu hrobu. A jako k takové k ní přistupují. Je námětem jejich historických bojových her, často si ji přizpůsobují svému vnímání světa. Existuje ale něco jako konkrétní historická paměť. A tu bychom měli kultivovat a čerpat z ní poučení. Proto i tento obsáhlý zápis.

V pátek 15. července mne jako městskou kronikářku navštívil v senátní kanceláři, kde pracuji, pan Jaroslav Wagner vedoucí exhumčních prací a průzkumu společnosti Pargent spol. s.r.o. z Ústí nad Labem, V Podhájí 226.

(Tato společnost je česká a pracuje pro německý Lidový spolek péče o německé válečné hroby, který vyhledává po celé Evropě na všech možných místech pohřbené německé vojáky padlé ve válečných konfliktech první i druhé světové války a ukládá je na tak zvaných sběrných hřbitovech, které zřizuje v jednotlivých evropských zemích. Činnost spolku vyvolává nejen u nás v ČR rozporuplné reakce. S dost negativním ohlasem se setkala například v Polsku, kde prý na některých místech tamní orgány pátračům činnost zakázaly. Činnost spolku vnímají negativně zejména pamětníci války. Spolek má jako heslo slova „Arbeit für den Frieden“ (Prací k míru). Jistý devadesátiletý pán, který přežil čtyřleté věznění v nacistických koncentracích, prohlásil, že mu to připomíná jiné heslo - „Arbeit macht Frei“ (Práce osvobozuje), známý nápis nad branami koncentráků.

Zmiňovaný pan Wagner přišel se svými lidmi hledat ostatky německých vojáků, údajně postrílených a zahrabaných v pískovně mezi Draženovem a Kavlovicemi. Pomáhali mu při tom členové České vojensko-historické společnosti z Domažlic. V této společnosti se shromažďují mladí nadšenci, které zajímá vše, co souvisí s vojenskou historií. Žel, alespoň v případě Domažlic, občas neznají základní souvislosti, a tak často objevuje dávno objevené. Sama jsem jako městská kronikářka měla s jeho

členy co do činění několikrát. Přišli za mnou například, že chtějí prozkoumat podzemí historického jádra města a co o něm vím. Propána, a co tam chcete zkoumat, povídám jim, vždyť je to všechno zalité betonem a v prvních dvou patrech sklepení jsou betonové chodby, které měly kdysi sloužit v případě válečného konfliktu jako kryty. Mladíci si ovšem říci nedali, a tak se vydali na prohlídku pohodlných betonových chodeb z let 1967/1968, aby posléze zkroušeně přiznali, že je tam všude skutečně jen ten beton.

O vojenské hroby, údajně existující ve zmíněné pískovně u Draženova, se členové spolku zajímali několikrát. Ještě jako vedoucí referátu kultury Okresního úřadu v Domažlicích jsem vedla (na žádost několika vysídlených krajanů, kteří uváděli, že se v těchto místech ztratilo nákladní auto, vezoucí zatčené údajné funkcionáře NSDAP) ve věci možných hrobů v pískovně rozsáhlé šetření. Kovořili jsme s pamětníky, českými i německými, probrali jsme stohy dokumentů. Výsledek byl jednoznačný. Hrob nebo dokonce hroby v pískovně jsou. V žádném případě se však nemůže jednat o německé vojáky. Varianty byly dvě: buď se jedná o vězně z pochodu smrti zajatých ruských vojáků, který Draženovem procházel koncem dubna 1945 a který snad v pískovně nocoval (obecně se vědělo, že esesácký doprovod vězně cestou vraždil a pískovna k tomu byla ideálním místem), nebo se jednalo o ony ztracené funkcionáře NSDAP z jednotlivých obcí Koroškovotýnska, které čeští četníci pozatýkali okamžitě po osvobození. Americké vojenské velitelství města totiž zveřejnilo hned po vstupu amerických vojáků do Domažlic,

5. května 1945 Rozkaz nejvyššího velitele spojených expedičních sil v Československu. V bodě 14 rozkazu se uvádí (citace bez úprav interpunkce, v originálním znění - pozn. kronikářky) „Následující osoby musí se hlásiti v uradu starosty během jednoho týdne po uverjneni této vyhlasky:

a) kdo sloužil kdykoliv v nemecke armade od 1. ledna 1933

b) kdo jest aneb byl clenem od NSDAP, SS aneb SA.“

Právě tito členové NSDAP, SA a dalších nacistických organizací byli shromažďováni v internačním táboře v bývalém vojenském municáku (skladu munice) mezi Chrastavicemi a Radonicemi. Z nich podle našeho zjištění z roku 1995 zmizelo minimálně 35 lidí beze stopy (doloženo svědeckými výpověďmi rodinných příslušníků). Dál jsme se ovšem v našem pátrání nedostali - jednak lidé se s námi odmítali o té věci bavit s tím, že je po půlstoletí lepší, nechat všechno tak, jak to je, jednak - autentické dokumenty se nedochovaly a lidská paměť po tolika létech některé věci nafukuje do obřích rozměrů nebo naopak zcela popírá zjevné pravdy; to podle toho, jak je pamětník na věci citově zainteresován. Asi po třech čtvrtích roku jsme tedy naše pátrání uzavřeli s tím, že nějací lidé v pískovně s největší jistotou pochováni jsou, po tolika létech však nelze určit, o koho se jedná. S těmito závěry jsem členy vojensko-historického spolku podrobně seznámila. Žel, nevěřili mi a tordohlavě trovali na tom, že v pískovně jsou pohřbeni postrúlení němečtí vojáci. A tak

se tedy v Domažlicích objevili pánové z Pargentu. Hrob v pískovně sice našli, podle pana Jaroslava Wagnera, jak mi sdělil při své návštěvě, se ale skoro s naprostou jistotou nejednalo o hrob německých vojáků. U vojenských hrobů se téměř jistě vždycky najdou známky, přezky z opasek a podobně. To v tomto hrobě chybělo. Koho že to vlastně našli, pátrači nevěděli. Jen tolik, že v hrobě byli lidé všeho věku, mladí i starší, celkem kosterní pozůstatky 56 mužů. Kdo to byl, určit nedokázali. Navíc pátrači narazili, jak sami přiznali, na stejnou bariéru mlčení, jako kdysi okresní úřad. Kdo skutečně něco ví, nepoví. A kdo něco povídá, povídá obvykle vymyšlené zkazky. Pan J. Wagner se dále ptal, zda jsou v městské kronice informace o tom, kde v bezprostředním okolí Domažlic by ještě mohly být německé vojenské hroby. Řekla jsem mu, že na katastru města jsou Němci padlí na konci války pohřbeni jen ve dvou hrobech na centrálním hřbitově, vpravo a vlevo od Hrobu v dáli. Jde ale vesměs o členy Todtovy organizace (polovojenská stavební organizace), jejíž vlak rozstříleli na konci války v Domažlicích američtí hloubkaři. Dále - jen tak „nadivoko“ bylo několik členů SS, zabitých na domažlickém nádraží, pochováno podle kroniky z roku 1945 v železničním náspu za nádražím, tento násep však už přes dvacet let neexistuje. Později jsem se dozvěděla, že Pargent žádal správu domažlického hřbitova o povolení exhumace hrobů na hřbitově, což správa odmítla s tím, že uložení ostatků u Hrobu v dáli je dostatečně důstojným místem (Hrob v dáli symbolizuje od první světové války připomínku všech, kdo padli na válečných bojištích nebo

zemřeli v zajetí a byli pohřbeni mimo svůj domov). Tím Pargent pátrání v našem městě ukončil. Členové domažlického vojensko-historického spolku se ale ani pak nevzdali. Opírali se při tom o knihu autorů Kanzlíka a Pospíšila „Soumrak demokracie“, kde se mimo jiné popisuje tak zvaný „Případ Domažlice“, týkající se zdejšího občana, tehdy poručíka, později povýšeného na štábního kapitána československé armády Josefa Fahrnera. A opět cosi vytržené ze souvislostí a ze všeobecněné. Samozřejmě se o nález v pískovně i o Fahrnerův případ začala okamžitě zajímat media. Články v regionálním Domažlickém deníku, nebo v celostátních denících, které se na Domažlický deník odvolávaly, přinášely ovšem vedle faktů i jasné polopravdy a také informace zcela nepravdivé. Dokladem posledního byl článek paní Lidy Rakušanové, ve kterém obviňuje správu Domažlic a Chrastavic a jejich občany, že brání uctění památky obětí, které Češi popravili v muničáku u Chrastavic. Citace tohoto článku se objevila dokonce v periodiku Landeszeitung (vydává krajanské sdružení - Landsmanschaft). Když pak ještě jeden pan redaktor zpochybnil závěry vyšetřování referátu kultury z roku 1994 považovala jsem za nutné jako domažlická městská kronikářka i jako iniciátorka pátrání z roku 1994 věci vysvětlit, a tak jsem 4. října 2005 do redakce napsala dopis. Úryvky z něj uvádím pro informaci badatelů, kteří by se snad pídili po pozadí článků, které se letos k problematice kolem událostí konce 2. světové války v Domažlicích objevily v tisku.

„ ... Se zájmem čtu vaše materiály o událostech prvních poválečných dní a měsíců v našem regionu. Jsem ráda, že se vám, soudě podle pátečního článku, ozvali částečně asi titíž svědkové jako nám před 12 lety a že už tedy moje slova o funkcionářích NSDAP, přesněji řečeno o místních důvěrnících NSDAP a velitelích Freikorpsů z jednotlivých obcí Křesovskotýnska, kteří zmizeli někde cestou do internačního tábora u Chrastavic, či přímo z tábora, nepovažujete za blábohy, jako před časem. To, o čem píšete, se stát opravdu mohlo a já věřím, že se částečně i stalo. Ovšem víra a vzpomínky pamětníků jsou jedna věc a podložená fakta věc druhá. A ve věcech tak citlivých (Němci zabiti po válce Čechy - pozn. kronikářky) jsou ověřená fakta zvlášť důležitá, aby žádné torzení nebylo zneužitelné. Vzpomínky jsou vždycky věc ošidná, zvlášť ty zprostředkované už druhou generací. I my jsme dostávali před léty dost anonymů - co se týkalo těch českých, byly to vesměs chodské báje, pověsti a zlovolné drby, pravdy v nich bylo malounko, pokud se týká německých, tak ty byly motivovány převážně neláskou k Čechům a podle toho vypadaly. Ten, kdo něco opravdu ví a chce to říci, se podepíše. Třeba požádá, aby se jeho jméno neuvádělo, ale to už je jiná záležitost.

Tedy především:

1. Oba tábory - v Chrastavicích i na Milotově vznikly jako internační tábory pro zadržené Němce. Nikdy a nikde nejsou označovány jako koncentráky. Koncentráky jim začali říkat vysídlení krajané a až hodně dlouho po válce,

aby dokázali, že i oni trpěli. V těchhle táborech byly opravdu někdy hodně kruté poměry, vítězů války, ke kterým jsme se počítali, nedůstojné. „Kvalit“ nacistických koncentráků ale nedosáhly ani náhodou. Deset let jsem pracovala s Heimatgemeinde (domovskými obcemi) předválečných okresů Domažlice a Horšovský Týn, znám desítky krajanů, s mnohými z nich dodnes udržuji kontakt, mám mezi nimi i dost přátel, a tak vím naprosto jistě, že většina sudetských Němců na konci války o tom, co byl koncentrák, buď nevěděla vůbec, nebo měla jen velice mlhavé představy. A mnozí je mají dodnes.

V Chrastavicích byli jako první internováni příslušníci vojsk SS, které Američané zajali při osvobození Chodska. Seznamy těchto proních vězňů Chrastavic existují. Tyto osoby si však po krátkém čase Američané jako válečné zajatce převzali a do tábora začali přicházet „civilisté“ - čeští kolaboranti a z německých vesnic obecní důvěrníci NSDAP (v každé obci byl minimálně jeden) a významní členové nacistické strany, velitelé Freikorpsu a SA, předsedové a význační funkcionáři nacistických spolků - svazu německých žen, Hitlerjugend, svazu zemědělců, obecních správ, ale i třeba motoristů, i takový spolek byl. Podle jakého seznamu či jak je policie a Rudé gardy vybíraly, se nám zjistit nepodařilo. Když jsem se ale probírala při přípravě výstavy v Poběžovicích poběžovickým archivem z těchto let, našla jsem nejeden případ, kdy se v této pro ně tragické situaci udávali Němci vzájemně. Nebo se někomu z Rudé gardy zalíbilo nějaké německé hospodářství Možností bylo neomezeně. Zdá

se ale, že většinou převažovali skuteční nacisté. To, že by v chrastavickém táboře bylo najednou až tisíc lidí, je fyzicky nemožné, protože by se na ten plácek jednoduše nevešli. Maximální počet internovaných je uváděn do 300 osob (to asi realitě odpovídá). Četla jsem deník jednoho německého právníka, který tam prožil asi tři týdny, ten hovoří o počtu do dvou set lidí. Za jeho pobytu (srpen - září) prý už poměry byly trochu snesitelnější. Možná ale, že ten, kdo uváděl tisíc lidí, měl na mysli počet osob, které táborem prošly celkem. Ten ale byl zase určitě vyšší než tisícovka. Že mezi vězni byla tak civilní povolání jako kantor, řemeslníci atd. není nic udivujícího. Například v Poběžovicích byli největšími nacisty, kterých se každý bál, místní lékárník a jeden učitel tamní měšťanské školy.

V Domažlicích na Milotově šlo spíše jen o německé civilisty, tam také poměry nebyly tak zlé, jako v Chrastavicích. Samozřejmě o bití a nadávky nouze nebyla. Ale - věci zase nejsou tak černobílé. Moje babička mi kdysi vyprávěla příhodu, které byla očitým svědkem na Bezděkově. Šly s tetou večer z pole z Jerklovky (dnes Jirklovky). Poblíž Panského dvora stála skupinka lidí (Čechů) a ty míjel průvod německých žen, které se vracely z práce. Když procházely kolem české skupinky, jedna z Němek si odplivla a něco zamumlala, snad o českých sviních. V tu ránu bylo zle, přihlížející se na Němky vrhli a začali je mlátit hlava nehlava. Teta, která se snažila lidem domluvit, málem také jednu schytala, a tak raději s babičkou rychle odešly a až druhý den se dozvěděly, že melu na Bezděkově se podařilo urovnat až po hezké chvíli.

Babička tuhle příhodu uzavřela povzdechem, že „panský národ“ je zkrátka nepoučitelný.“

(Z mého dopisu redakci Nového Domažlicka - pozn. kronikářky)

Po 5. květnu byli ti občané Domažlic, kteří spolupracovali s nacisty nebo se po vytvoření protektorátu dobrovolně přihlásili k německé národnosti a aktivní členové protektorátních organizací soustředěni v Jízdárně. Zajatí němečtí vojáci a aktivní fašisté z řad německých občanů byli internováni v internačním táboře na Milotově, ostatní německé obyvatelstvo v domě čp. 115 na Kořejším předměstí. Celkem čekalo v Domažlicích na odsun 781 Němců. Po 10. květnu, když začala obnova hospodářského života města, rozhodl revoluční místní národní výbor, aby němečtí váleční zajatci, internovaní na Milotově, pomáhali při odstraňování následků dělostřelecké palby ve městě, při znovuvýstavbě rozbombardovaného nádraží, znovuvýstavbě Pomníku Svobody, zahazovali zákopy kolem města a odstraňovali další překážky. Stejně tak zadržovaní v Jízdárně. Také pracovali v zemědělství. Další Němci byli ve sběrném (internačním) táboře v Chrástavicích, kde nebyly radostné poměry. Americké vojenské velitelství se proti rozhodnutí rady místního národního výboru, aby zadržení Němci pracovali, postavilo, protože prý Němci jsou příliš špatně živeni, než aby mohli vykonávat těžkou fyzickou práci. To vyvolalo ve městě, plném vězňů z koncentráků a pochodů smrti, o které se město také muselo starat (12. května bylo u těchto vězňů evidováno 12 případů tyfu a 20 případů TBC),

takové „všeobecné rozhořčení, že Američané museli ustoupit“.

Po 20. květnu už mohli být lidé věznění jen na základě závěrů výsledků a důkazů, ostatní museli být propuštěni. Obnovuje se pomalu právní stav. V této době byl asi také odvolán z Chrastavic nechovalně proslulý komisař P., ke změnám došlo i na Milotově.

(Vypsáno z knihy zápisů z rad MNV Domažlice 1945 - pozn. kronikářky)

Z další části citovaného dopisu redakci:

.....“2. Poručík, později štábní kapitán Josef Fahrner, narozen 9. 11. 1910 v Praze-Karlíně, zemřel někdy před rokem 1995, k 1. lednu 1995 už nežil. V Domažlicích bydlel od 30. 9. 1935 v domě na Týnském předměstí 273. Zatčen s proní skupinou domažlických rukojmích ve Smudkově afěře v noci 22. 3. 1940, do 20. 5. 1940 vězněn v Řezně, od tohoto data ve Flossenbürgu, vězeňské číslo 1969, propuštěn 30. 4. 1942. Zapojil se do odbojové skupiny NVA, 7. května 1945 se spolu s Janem Kavlem stal velitelem tak zvaného Strážního pluku chodského, který měl 3000 mužů a působil v pohraničí od Tachovska po Klatovsko. V Domažlicích po válce obecně značné vážnosti, byl přítelem a spolupracovníkem R. Svačiny, dr. O. Kalandry, J. Hofmana a dalších, spoluautorem Hofmanovy knihy „Život za pravdu“ o protinacistickém odboji na Chodsku. Z města se odstěhoval 19. 1. 1951 do Hradce Králové. Zdá se, že členové Strážního pluku provedli i leckterou neplechu, skupina jednoho jejich člena, později velmi váženého domažlického

občana, například vybírala z německých kostelů cenné gotické předměty (toho pána kvůli tomu římskokatolická církev žalovala, vysoudila zpět ale jen Srbskou madonu, která je dnes ve zdejším muzeu, o ostatní předměty se soud vlekl až do února 1948, a pak už nic). Nakolik byl za jejich činnost odpovědný sám Fahrner stanovit nelze. Jistou odpovědnost jako velitel nesl určitě. Ale uhlídat v té době tři tisíce převážně mladých mužů, kteří se najednou stali „pány světa“ nebo si to alespoň mysleli, byl asi úkol dost těžký. Vysídlení krajané si ho ovšem, právě jako velitele, spojovali se vším. Od očité svědkyně události na domažlickém nádraží, tehdejší nádražní pokladní paní Zdeňky Trcingové, zesnulé bývalé ředitelky domažlické knihovny, jsem nejen já, ale i další zaměstnankyně knihovny, slyšela nejednou líčit, co se na nádraží tehdy dělo (v květnu 1945 prý děvčata pokladní - šlo o devatenácti - dvacetileté dívky - nechtěla být pro nářek mučených lidí v noci sama v pokladně, museli je tam hlídat nádražní zřízení - vsuvka kronikářky). Podle jejího vyprávění se zdá, že Fahrner s vraždami na nádraží neměl vůbec nic společného. Pán, který tam Němce mučil a zabíjel, působil „sólo“, byl snad i obžalován a zproštěn viny pro momentální duševní poruchu, důsledek věznění v koncentráku nebo tak nějak. Nicméně 100 lidí je asi zase nadnesené číslo. Pokud se týká spisů StB, ve kterých byl nalezen důkaz o Fahrnerově údajném mučení a okrádání vězňů - Fahrner byl národní socialista, jako Svačina a Kalandra. A v Domažlicích vládla na radnici už od r. 1945 KSČ. Takže zde mohou být i různé jiné

souvislosti, než se zdá na první pohled. Výmluvné je třeba to, že s Kalandrou odešli z Domažlic ve stejnou dobu, oba do pohraničí a Kalandru z Domažlic zcela prokazatelně vyhnali pro jeho antikomunistické názory.“

Josef Fahrner byl ovšem opravdu postavou dost problematickou. Po válce se v Domažlicích například vyprávělo (ale jen v soukromí a potichu), že prokazatelně zachránil život několika domažlických rukojmí ve Flossenbürgu, ovšem za cenu toho, že „špatně zacházel s Poláky“. V zápisech ze zasedání domažlické rady MNV nalézáme asi dvě zmínky o stížnosti Čechů, internovaných v domažlické jízdnárně pro kolaboraci s Němci, že při výsleších Fahrner zajatce bil. O těchto skutečnostech se ovšem ve městě nikdy nahlas nemluvalo. Vojenským přidělcem jmenoval poručíka Fahrnera americký velitel Domažlic a potvrdil jej pak nově ustavený ONV. Byl to tehdy dost zmatek, protože Domažlice měly v květnu 1945: vojenského velitele (Američan), vládního komisaře (MUDr. Antonín Ekrt), vojenského přidělence (Josef Fahrner), revoluční místní národní výbor (předseda Jakub Smazal) a ONV. Ze zápisů z rad domažlického místního národního výboru se dozvídáme, jak se tihle všichni mezi sebou přeli, kdo bude „orchní vládce“. Muselo tady být v těch dobách veselo.

Kauza „muničák a Památník obětem poválečného násilí v Chrastaviciích.

„Ve mnoha jiných městech žádný pomník obětem zapuzení nestojí. Zastupitelé města Postoloprty odmítli na

*jaře letošního roku návrh na zřízení pomníku několika stovkám v této oblasti zavražděným Němcům. *Nestojí ani kříž v Chrastavicích u Domažlic, o který se zasazuje sudetoněmecký landsmanschaft již deset let a který by měl být upomínkou na oběti integračního tábora v blízkosti Chrastavic. Tajemstvím zůstávají i masové hroby popravených na nádraží v Domažlicích, neboť svědkové mlčí.*“*

*Landeszeitung 16. 08. 2005 (text mezi * je převzatý z článku L. Rakušanové v Denících Bohemia ze srpna téhož roku)*

Paní Lída Rakušanová, prý na základě vašich informací, napsala před časem ve vašem listě, že tento památník dosud čeká na postavení. To tedy čeká, ne ovšem z viny české strany. Protože jsem byla zčásti iniciátorem jednání kolem něho, ráda bych, aby bylo známo, jak to tehdy opravdu bylo. Už proto, že nás, přímých účastníků těch dějů, valem ubývá - naposledy odešli z bavorské strany oba páni starostové, kteří stáli u počátků česko-bavorské přeshraniční spolupráce.

Památník, prý stovkám obětí zavražděným v Chrastavicích (toto tvrzení vyvrátili sami tehdy tam internovaní krajané, které jsme dokázali najít), požadoval už ve druhé polovině roku 1990 tehdejší předseda Heimatkreis (domovský okres) Bischofteinitz pan Rudolf (Rudi) Kiefner. Protože jednání s vyhnanými krajany spadalo do náplně referátu kultury okresního úřadu, hovořila jsem s ním o tom několikrát já. Zpočátku jsme se nějak nemohli dohodnout, posléze ale pan Kiefner uznal, že

to, snad, s těmi počty obětí trochu přehnal. Naše vztahy pak byly docela přátelské, uskutečnili jsme společně s krajaný několik projektů obnov kostelů a tak, na Chrastavice už ale řeč nepřišla. Pak pan Kiefner vážně onemocněl (krátce poté zemřel) a jeho nástupcem se stal pan Josef Maurer (dnes už také zesnulý). Ten se nejprve, někdy v říjnu 1993, dostavil na domazlickou radnici a vyslovil požadavek, aby Domazlice postavily pomník obětem odsunu. Domazličtí odmítli, tím spíše, že z Domazlic se vlastně žádný odsun nekonal, město bylo výrazně české, podle sčítání z roku 1930 se k německé národnosti hlásilo z 9.000 jeho obyvatel jen pár desítek lidí, většinou členů místní židovské komunity a ty „odsunuli“ z Domazlic nacisté. Pana Maurera s jeho požadavky odkázali zdejší radní na okresní úřad. 5. listopadu 1993 se pan Maurer s chotí dostavili odpoledne k panu přednostovi OkÚ Mgr. Faschingbauerovi, který k jednání přizval mne. Chování manželů Maurerových bylo při tomto jednání tak arogantní (Čechy nazvali dobyt看, který se za války měl dobře a pak se mstil), že pan přednosta, který obvykle s krajaný jednal mile a k jejich požadavkům byl velmi vstřícný, s nimi jednat odmítl a prakticky je z kanceláře (slušnou cestou) vypoklonkoval s poukazem na to, že jeho otčima vyhnali pro změnu před válkou z Koršovského Týna Němci. Jedinou novinkou, zato podstatnou, bylo to, že pan Maurer, jehož matka byla také nějaký čas internována v táboře v Chrastavicích, už v souvislosti s tímto táborem nehovořil o stovkách obětí, ale „pouze“ o 35 prokázaných

případech (to mohlo odpovídat) lidí, kteří z tábora zmizeli beze stopy. Jednání na okresním úřadě se tedy rozešlo bez závěrů. Já jsem si ale říkala, že snad by se přece jen i tyto oběti nějak vzpomenout měly. Podotýkám, že tehdy to nebylo tak samozřejmé, jak by se dnes zdálo, a že anonymních i podepsaných nadávek jsem za to dostala dost. Nicméně jsem se obrátila na „patrony“ horšovskotýnských krajanů, město Furth, a posléze jsem skončila na furthské faře u tamního Regionaldekana Msgre Sebastiana Wernera, který slíbil při jednání s krajany pomoci. Mezitím ovšem pan Maurer, když nepochodil ani na okresním úřadě (zcela vlastní vinou), zajel přímo do Chrastavic. Tamní pan starosta nejprve souhlasil, že by pomník mohl stát na návsi, ovšem v tu chvíli proti němu povstaly jednotně celé Chrastavice. Vesnice s táborem v muničáku neměla nic společného a přes to, že byla česká, internovaným Němcům mnozí její obyvatelé všemožně pomáhali (opět doloženo - jeden krajan, sedlák z Mutěnána, například vyprávěl, jak mu „jeho“ chrastavický hospodář umožňoval scházet se potajmu s manželkou, která za ním do Chrastavic chodila vždycky přes poledne). O pobouření v Chrastavicích se tenkrát zmínil váš deník, od něj zprávu přejala ČTK, od ní ji převzaly všechny tehdejší deníky a rozhlas (dokonce chtěla přijet i televize, ale té se to podařilo rozmluvit) a aféra byla na světě. Do celé záležitosti navíc vstoupila i lidová strana, kvůli svému panu starostovi. Za takto „veselé“ situace se mi podařilo na druhou neděli v dubnu 1994, kdy v Domažlicích sloužil mši svatou Msgre Radkovský a u

oltáře mu koncelebroval i Msgre S. Werner, sjednat v Chrastavicích na obecním úřadě na 11 hodinu dopoledne schůzku zúčastněných stran. Za českou stranu se jí zúčastnili: starosta Chrastavic pan L. Kupilík, jeho otec pan J. Kupilík jako pamětník, dále chrastavický pan místostarosta, vikář domažlického vikariátu římskokatolické církve P. Miroslav Kratochvíl, pí Marie Johánková za okresní organizaci lidové strany, tlumočnicka okresního úřadu ing. Svoboda (už zesnulý) a já. Za německou stranu přijel nakonec jen Msgre Werner, pan Maurer ani jiný zástupce Heimatkreiss se nedostavil. Jednalo se nejprve na obecním úřadě, pak na místě samém. Dohodli jsme, že na obecním pozemku přímo před vstupem do areálu bývalého muničáku bude stát kamenný kříž s biblickým citátem, který navrhl Msgre Werner a s česko-německým nápisem „Věnováno obětem poválečného násilí“ či tak nějak, už si to přesně nepamatuji. Obec se zavázala, že pozemek pod kříž a kolem upraví, já, že náš referát zajistí několik návrhů na podobu kříže a peníze na jeho vytesání a vztyčení a P. Kratochvíl slíbil, že místní věřící budou o kříž pečovat. Msgre Werner se ujal úkolu celou záležitost projednat se zástupci Heimatkreiss a také slíbil, že furthská farnost převeze nad křížem záštitu. Já měla do měsíce tři návrhy od kameníka, v rozpočtu referátu jsem vyšetřila potřebných 70.000 Kč. Krajané se však neozývali. Asi po třech měsících jsem dostala z Furthu zprávu od Msgre Wenera, že pan Maurer trvá na svém původním požadavku: buď Domažlice, nebo náves v Chrastavicích. Někdy koncem září, počátkem října, když

mi hrozilo, že peníze propadnou, jsem udělala poslední pokus: prostřednictvím jednoho muzikantského známého svého manžela, který se zúčastňoval setkání Němců v Horšovském Týně, jsem panu Maurerovi vzkázala, že pomník v Domažlicích i v Chrástavicích je neprůchodný, před táborem že ho naopak podporují všichni zúčastnění na české straně i Msgr Werner a že ani lidé u nich v Bavorsku, se kterými jsem hovořila, nechápou, proč by kříž nemohl stát na místě činu samém. Že se ostatně domnívám, že jde o uctění památky zabitých lidí a ne o politická gesta. Na odpověď jsem pak čekala až do svého odchodu z okresního úřadu. Nepřišla už vůbec.

Tak, to je celá ta historie. Kdyby bylo na „českém dobytku“, kříž by už dávno stál, jako stojí na zaniklém hřbitově na Železné, na Paadorfu, na obnoveném hřbitově na Pleši, jako je deska uvnitř kostela v Křakově, na bývalé márnici ve Vserubech a jinde. Tam všude jsme s krajany spolupracovali a docela mne těší, když se ke mně a k naší spolupráci ještě i dnes, po létech, jednotlivé domovské obce hlásí. Jednání pana Maurera, zvláště když už není mezi námi, komentovat nebudu. Pravdu jsem výše vylicila a závěry ať si udělá každý sám.“

(Z mého dopisu redakci Nového Domažlicka - pozn. kronikářky)

Redakce mi za dopis poděkovala, zejména za přesné vylicení událostí kolem památníku, a celá aféra pomalu skončila do ztracena. Alespoň prozatím.

Prameny pro budoucí badatele:

- - archiv Muzea Chodska, složky: osvobození Domažlic; odbojová skupina Niva; Strážní pluk Chodský
- zápisy z jednání městských rad a zastupitelstva Domažlic, léta 1945 až 1948 (uloženo ve Státním oblastním archivu v Horšovském Týně)
- novinové články, zmiňované v tomto zápise lze najít v periodikách Domažlický deník, Domažlicko - říjen 1993
- červen 1994, Domažlický deník z 15. července a z 30. září 2005, MF dnes z 16. července 2005

Některé citované materiály jsou přílohou této kroniky

Něčekáný ohlas na pátrání po německých hrobech

16. července 2005 vyšel v Mladé frontě dnes na straně A/5 článek redaktorky Evy Tiché „Kromadný hrob ukrýval 54 těl“. V článku mimo jiné cituje i moje slova o tom, kdo mohl být v objeveném hrobě pohřben. Za čtyři dny po zveřejnění článku jsem dostala zvláštní dopis. Zvláštní byla už adresa, která zněla: P. T. bývalá vedoucí referátu kultury domažlického ONV paní Věra Závacká, Domažlice. Pošta nicméně dopis spolehlivě doručila a mne po jeho otevření očekávalo skutečné překvapení. Už podle adresy se mi zdálo, že odesilatelem je někdo hodně starý. Z obsahu dopisu jsem pak zjistila, že mi jej posílá jedna z posledních živých vězeňkyň pochodu smrti, který Domažlicemi procházel koncem dubna 1945, dnes osmaosmdesátiletá paní R. D. Dopis do kroniky přepisuji celý, jen s jedinou výjimkou. Jeho autorka si přála, abych nikde neuváděla její jméno. Její přání respektuji.

„V Písku 17. 07. 2005. Vážená paní Závacká! Včera mi moje známá přinesla přečíst článek v novinách Mladá fronta dnes z 16. 07. 05 o hromadném hrobě v Domažlicích či okolí. Domnívám se, že je tam hromadný hrob pochodu smrti, ve kterém jsem také byla. Jsem už hodně stará a asi jediná v Čechách žijící z tohoto pochodu smrti. Pamatuji si na ten zmatek, když nám lidé házeli jídlo. Nebyli jsme k udržení a strážce SS, které nás vedly, začaly střílet. Zastřelili a utloukli pažbami pušek několik děvčat, než nás zase sehnali do řady a hnali dál. Ve Volarech je hřbitůvek, kde je pohřbeno 96 obětí našeho pochodu. Je tam také muzeum, kde se lze leccos o tomto pochodu dozvědět. Byla jsem tam vícekrát, teď už cestovat nemohu. Promiňte mi písmo, ale už mi to líp nejde. Klava mi díky Bohu ještě slouží, i když už také jména zapomínám. Na čtyři roky koncentráku a pochod smrti ale zapomenout nemohu. Bude-li vás něco zajímat, přijedte, napište nebo zavolejte. Moje č. tel.

Preji Vám zdraví a vše nejlepší. R. D.“

S paní D. jsem po obdržení dopisu několikrát hovořila telefonicky. Z toho, co si pamatuje, se dá soudit, že procházela Domažlicemi asi ve druhém pochodu smrti žen (celkem prošly Domažlicemi tři ženské pochody smrti), který tudy šel odpoledne 24. dubna. Pamětníci líčili nepředstavitelný pohled na vyzáblé bytosti, které se v hadrech, umlácené téměř k smrti, vlekly městem. Na horní části náměstí stál vůz s pící pro dobytek. Vězenkyně se na něj orhly, rovaly trávu a jetel plnými hrstmi a

pojídaly ji jako největší pochoutku. To už bylo na místní lidi příliš. Snášeli všechno, co doma měli, a postavili se na odpor i esesáckému doprovodu, který předávání jídla chtěl zabránit. Několik esesaček a esesáků, než stačili použít zbraně, důkladně ztloukli, takže ti se před místní přesilou raději stáhli. Ovšem ke scéně se zastřelením vězenkyň nedošlo přímo v Domažlicích, ale o kus dál, někde před Mrákovem. Tehdejší domažlický kronikář Alois Jindřich ve své rukopisné kronice válečných let k tomuto pochodu poznamenává, že „do Domažlic dorazila počátkem května zpráva, že vězenkyně pochodu smrti, který prošel Domažlicemi, Němci postríleli a zahrabali někde u Nýrska. U zdejšího občanstva to vyvolalo veliké pobouření a rozhořčení.“ Podle paní R. D. se tato událost odehrála u Volar, kde je také hromadný hrob vězenkyň.

A jaké konkrétní údaje paní D. uvádí?

Sama prošla čtyřmi koncentráky, tím posledním byla pobočka tábora Flossenbürg v Grünbergu. Odtud vyšel v lednu 1945 pochod smrti patnácti set židovských žen. Esesáci a esesačky hnali zubožené ženy v hadrech, často bosé, v mrazech a plískanicích přes Drážďany, Zwickau, Hof, Plauen, Aš, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Tachov, Domažlice, Mrákov, Sušici, Lenoru až k Volarům. Tam pochod počátkem května skončil tak, že dozorcí jednoduše utekli a ženy nechali samotné někde uprostřed lesa, když jich předtím většinu postríleli. Z půl třetího tisíce žen, které vyšly z bran tábora, zbyla na konci pochodu necelá stovka. Všechny ostatní cestou zahynuly.

Bud' zemřely vysílením, nebo je dozorci utloukli nebo zastřelili. Horší než esesáci prý byly ženy, esesačky. To se ostatně shoduje s tím, co viděli na vlastní oči občané Domažlic.

To vše mi paní D. četla ze svých poznámek, které prý si napsala, když byla mladší, aby nezapomněla. Ona sama pochází z Polska, ale po válce se domů nevrátila. V nemocnici, kde se dlouhé měsíce léčila, se seznámila s mladým Čechem, za kterého se po doléčení v roce 1947 provdala. Dnes zbyla v České republice z někdejších vězeňkyň z pochodu smrti sama. Několik spoluvězeňkyň ještě žije ve světě. Jedna v Americe, jedna v Izraeli

Ukázka z dopisu paní R. D.:

utloukli pavlami p²
několik děvčat, než nás
kase schváli do řady a
mali dál. Ve Volarech je
hřbitůvek kde je pohřbeno
96 obětí našeho pochodu.
Je tam také muzeum, kde
se lze něco o tomto pochodu
dovědět. Byli jsem tam více-
krát, teď už cestovat nemohu.
Promítně písmo, ale už mi
to lip nejde. Hlava mi díky
Bohu ještě slouží i když už
také jména zapomínám. Na
4 roky koncentrací a pochod
smrti ale zapomenout nemohu.

Paní D. je také jednou ze sedmnácti pamětníků 2. světové války, se kterými skupina osmi mladých novinářů, všichni ve věku kolem dvaceti let, sepsala jejich vzpomínky a pak je shrnula do pozoruhodné knihy. Knížka se jmenuje „Kniha živých. Kovory s pamětníky 2. světové války“. Vydalo ji v roce 2005 Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří.

Výstavy v Muzeu Chodsko

Muzeum Chodsko připravilo na letošní letní sezónu dvě zajímavé výstavy.

*Proní s názvem Magický svět staré fotografie je věnována 200. výročí narození pátera Vojtěcha Kramera (*27. 10. 1805 v Praze, +24. 05. 1878 v Domažlicích), převora konventu augustiniánů v Domažlicích. Kramer se proslavil jako nadšený fotoamatér, je označován za proního známého fotoamatéra v dějinách české fotografie. Muzeum Chodsko vlastní 721 jeho fotografií.*

Druhou výstavou jsou Domažlice v proměnách času. Asi 100 fotografií přiblíží Domažlice na nejstarších dochovaných záběrech z konce 19. a z počátku 20. století. Součástí výstavy je i několik desítek srovnávacích fotografií.

Koncerty

Neděle 3. července od 18 do 20 hodin

Hudba na náměstí - promenádní koncert dechové hudby na domažlickém náměstí u kašny

*Dechová hudba Koralka s kapelníkem Václavem
Wiesnerem*

*Středa 6. července od 20 hodin, arciděkanský kostel
Narození Panny Marie*

„Trojkonzert na Trojmezí“

*Nultý ročník festivalu, který by měl sloužit jako vrcholná
prezentace koncertního života v příhraničních regionech
ČR, Německa a Rakouska. Na koncertu se domažlické
hudbymilovné veřejnosti představil soubor The Baarova
orchestra, složený ze studentů konzervatoří ze všech tří
jmenovaných zemí.*

Srpen

*Chodské slavnosti - Vavřínecká pouť
12. - 14. 8. 2005*

PROGRAM CHODSKÝCH SLAVNOSTÍ - VAVŘINECKÉ POUTĚ 2005

PÁTEK 12. 8. 2005

od 17.00 hodin na náměstí před radnicí

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

20.00–21.30 hodin Pódium u brány na náměstí

DESÁTÉ DOMAŽLICKÉ FECHTOVÁNÍ, HRANÍ A OHNĚ CHRLENÍ

SOBOTA 13. 8. 2005

Pódium pod Chodským hradem

IV. ROČNÍK NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY DUDÁKŮ

9.30–10.00 hodin

Zahájení národní přehlídky dudáků Postřekovskou dudáckou muzikou

10.00–12.00 hodin

Národní přehlídka dudáků spojená s prezentací výrobců dud

Pořad připravil Vlastimil Konrády, pořadem provází Zdeněk Vejvoda

9.30–10.15 hodin Pódium u brány na náměstí

Koncert dechového orchestru žáků ZUŠ DOMAŽLICE „LIDUŠKA“ pod vedením Jiřího Huřtáka

10.00–11.00 hodin Pódium u penzionu v Baldovské ul.

Koncert dechové hudby DUPALKA, vedoucí Michal Jansa

11.00–12.30 hodin Pódium u brány na náměstí

JÁ DYCKY HOP, HOP, HOP ...

Účinkují dětské soubory z Chodska a pražská kapela ŠPALÍČEK

Pořad připravila Věra Rozsypalová, moderuje Věra Rozsypalová a Václav Dufek

13.00–14.00 hodin Pódium u brány na náměstí

POTŘEKOVSKÝ VOKÝNKO

Účinkuje Národopisný soubor Postřekov

14.00–15.00 hodin Pódium pod Chodským hradem

VYSTOUPENÍ MAĎARSKÉHO SOUBORU ESZTENAS

14.00–15.00 hodin Pódium u penzionu v Baldovské ul.

Koncert dechové hudby HÁJENKA, vedoucí Miroslav Paleček

15.00–16.00 hodin Pódium u brány na náměstí

VYSTOUPENÍ SLOVENSKÉHO FOLKLORNÍHO SOUBORU MOSTÁR BREZNO

15.30–16.30 hodin Pódium pod Chodským hradem

KAPELA ŠPALÍČEK HRAJE, ZPÍVÁ A ROZDÁVÁ RADOST PÍSNÍČKAMI JIŽNÍCH A ZÁPADNÍCH ČECH

17.00–18.00 hodin MKS velký sál

NEZAPOMENUTELNÍ ZPĚVÁCI A MUZIKANTI

Zdeněk Bláha připomene na filmových ukázkách chodské lidové umělce, kteří již prozpěvují a vyhrávají v muzikantském nebi

17.30–18.30 hodin Pódium u brány na náměstí

ŠTÁHLAVSKÁ ŠESTKA (pořad navazující na KORBEL)

18.30–20.30 hodin Pódium u brány na náměstí

CHODSKÝ KORBEL

Účinkují dechové hudby: Domažličanka, Dupalka, Hájenka, Horalka, Stavovanka, Štáhlavská šestka, Vrchovanka a kapela ze SRN. Pořad připravil a moderuje Josef Pospíšil (vstupenky na tento pořad jsou slosovateľné o chodský korbek).

18.30–19.45 hodin Pódium pod Chodským hradem

NOSITELÉ CHODSKÝCH TRADIC – medailónkový pořad

Starší generaci Postřekovské dudácké muziky a zpěváka Jiřího Kapice uvádí Domažlická dudácká muzika. Pořad připravil Josef Kuneš (pořad je součástí pořadu A TA CHODSKÁ OMLADINA).

20.00–21.30 hodin Pódium pod Chodským hradem

A TA CHODSKÁ OMLADINA

Účinkují: mladi muzikanti, zpěváci a tanečníci z Domažlic, Postřekova, Mrákova, Klenčí a hosté.

Pořad připravily: Jana Hojďová a Martina Morysková

23.00–00.30 hodin Pódium u brány na náměstí

DUDÁCKÉ ŠTANDRLÉ S KONRÁDYHO DUDÁCKOU MUZIKOU A JEJICH HOSTY

„JAK SME ZAČLI MAČKAT PUKLY“

Pořad připravil: Antonín Konrády

NEDĚLE 14. 8. 2005

ZPĚVNÉ CHODSKÉ MLÁDÍ

10.00–10.30 hodin Pódium pod Chodským hradem

Zahájení Chasnickou dudáckou muzikou ZUŠ Domažlice

10.30–12.00 hodin Pódium pod Chodským hradem

Mladé zpěváky z horního a dolního Chodska představí Domažlická dudácká muzika

Pořad připravil Josef Kuneš, pořad moderuje Zdeněk Vejvoda.

POSEZENÍ PŘI DECHOVCE

9.15–10.15 hodin Pódium u brány na náměstí

Koncert dechové hudby DUPALKÁ, vedoucí Michal Jansa

10.30–11.30 hodin Pódium u brány na náměstí

Koncert dechové hudby DOMAŽLIČANKA, vedoucí Jan Mleziva

11.45–12.45 hodin Pódium u brány na náměstí

Koncert dechové hudby HORALKÁ, vedoucí Václav Wiesner

13.00–14.00 hodin Pódium u brány na náměstí

Koncert dechové hudby HÁJENKA, vedoucí Miroslav Paleček

14.30–15.30 hodin Pódium u penzionu v Baldovské ul.

Koncert dechové hudby STAVOVANKA, vedoucí Jan Votruba

14.30–16.30 hodin Letní kino

POCTA CHODSKÝM SLAVNOSTEM

Již půlstoletí jsou folklorní ozdobou Vavřínecké pouti v Domažlicích. I letos tady budou mít hlavní slovo domácí zpěváci, muzikanti a tanečníci, povinšovat přijedou také další české a zahraniční soubory.

Pořad připravil Zdeněk Bláha. Pořad moderuje Věra Rozsypalová a Zdeněk Bláha.

(Délka pořadů je orientační!)

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ

Pátek 12. 8. 2005

21.00 hodin letní kino

DUŠE JAKO KAVIÁR

Česká komedie. Hrají: Tatiana Vilhelmová, Karolina Kaiserová, Jan Budař, Ondřej Vetchý, Saša Rašilov, Alice Veselá, Vilma Cibulková.

Sobota 13. 8. 2005

21.00 a 23.57 hodin letní kino

ROMÁN PRO ŽENY

Nová česká komedie režiséra Filipa Renče podle scénáře Michala Viewegha. Hrají: Zuzana Kanóczová, Simona Stašová, Marek Vašut, Miroslav Donutil, Stella Zázvorková, Ladislava Něrgešová, David Šehlík, Jaromír Nosek.

Neděle 14. 8. 2005

21.00 hodin letní kino

ROMÁN PRO ŽENY

DALŠÍ KULTURNÍ POŘADY

CHODSKÁ HYJTA V MRÁKOVĚ

Sobota 13. 8. 2005 15.00 hodin

Odjezd autobusu do Mrákova ve 14.30 hodin z autobusového nádraží v Poděbradově ul. - stanoviště č.1, odvoz zpět po skončení programu

HOTEL KALOUS DOMAŽLICE v Masarykově ulici

Pátek 12. 8. 2005

POSEZENÍ VE DVOŘE 19.00 hodin

hraje Václav Žákovec

Sobota 13. 8. 2005

SKUPINA PSANEC KID A SPOL. 19.00 hodin

FONTÁNA CLUB DOMAŽLICE – OPEN AIR

Sobota 13. 8. 2005

ROCKOVÝ VEČER 20.00 hodin

HOMER STREET FUNKY, ROCK (Hostouň)

JAKOBIČ ROCK (Domažlice)

HEWER ROCK (Plzeň)

Neděle 14. 8. 2005

ZVLÁŠŇÝ ŠKOLA 16.00 hodin

(V případě nepříznivého počasí v prostorách diskotéky)

ŠAPITÓ MODICA, Kozinova 92, Domažlice

Pátek 12. 8. 2005 21.00 hodin

Sobota 13. 8. 2005 21.00 hodin

Neděle 14. 8. 2005 15.00 hodin

20.00 hodin

Restaurace U KOCOURA, Havlíčkova 14, Domažlice

Pátek 12. 8. 2005 21.00 hodin

Sobota 13. 8. 2005 15.00 hodin

20.00 hodin

STAN NA PARKOVIŠTI pod poliklinikou I, Domažlice

Pátek 12. 8. 2005 21.00 hodin

Známé i méně známé písně z horního i dolního Chodska v tradičním i netradičním pojetí

Účinkují: Národopisný soubor Postřekov, Postřekovská dudácká muzika Sekáči a Chodská vlna

Sobota 13. 8. 2005

CÍRKEVNÍ OBŘADY

Sobota 13. 8. 2005

NA VAVŘINEČKU 10.00 hodin

Celebruje Msgr. František Radkovský, biskup plzeňský

Neděle 14. 8. 2005

ARCIDĚKANSKÝ KOSTEL 8.00 hodin

NA VAVŘINEČKU 10.00 hodin

Kostelík na Vavřínečku bude otevřen po oba dny od 9.00 do 15.00 hodin kyvadlová doprava na

Vavříneček bude zajištěna po oba dny firmou TURBUS od 8.30 hodin z Havlíčkovy ulice – zastávka ČSAD.

MOBY DICK ROCK

COUNTRY DĚDOWS

dechová hudba HORALKA

skupina TREND

COUNTRY BABYLON

dechová hudba HORALKA

TRAMBUS

DUDY TROŠKU JINAK

COUNTRY VEČER

SLAVNÁ MŠE SVATÁ

MŠE SVATÁ

SLAVNÁ MŠE SVATÁ

OSTATNÍ AKCE

Sobota 13. 8.–neděle 14. 8. 2005

STAROČESKÝ JARMARK

na náměstí, ul. Msgre B. STAŠKA, část CHODSKÉ ul.

PONOCNÝ NA DOMAŽLICKÉM NÁMĚSTÍ

pátek 12. 8. 2005	ve 20, 21, 22 a 23 hodin
sobota 13. 8. 2005	ve 20, 21, 22, 23 a 24 hodin
neděle 14. 8. 2005	ve 20, 21 a 22 hodin

DOMAŽLICKÁ VĚŽ BUDE OTEVŘENA

pátek 12. 8. 2005	9.00–12.00/13.00–01.00 hodin
sobota 13. 8. 2005	9.00–01.00 hodin
neděle 14. 8. 2005	9.00–16.00 hodin

JARMARK – ulice Hruškova, Waldhegerova

POUŤOVÉ ATRAKCE NA SOKOLIŠTI

HISTORICKÝ PARNÍ VLAK bude jezdit z Domažlic do Furth i. W. a zpět

sobota 13. 8.–neděle 14. 8. 2005

Jízdní řád bude k dispozici v Městském informačním centru MKS Domažlice

MUZEUM CHODSKA V DOMAŽLICÍCH

CHODSKÝ HRAD

GALERIE BRATŘÍ ŠPILLARŮ

MUZEUM J. JINDŘICHA

sobota 13. 8.–neděle 14. 8. 2005	9.00–17.00 hodin
----------------------------------	------------------

KUCHYNĚ DOMU PENZIONU PRO DŮCHODCE Baldovská ul. 638 v Domažlicích

nabízí chutné POUŤOVÉ OBĚDY (tel. 379 778 275)

sobota 13. 8.–neděle 14. 8. 2005 do 13.00 hodin

VÝSTAVY

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO – MALÝ SÁL

Výstava fotografií FOTOKLUBU při MKS Domažlice

úterý 9. 8. 2005 vernisáž v 16.00 hodin

středa 10. 8. 2005–pátek 12. 8. 2005	9.00–17.00 hodin
--------------------------------------	------------------

sobota 13. 8. 2005	9.00–18.00 hodin
--------------------	------------------

neděle 14. 8. 2005	9.00–15.00 hodin
--------------------	------------------

pondělí 15. 8. 2005	9.00–17.00 hodin
---------------------	------------------

V PAVILONU GYMNÁZIA J. Š. BAARA V DOMAŽLICÍCH, Pivovarská ul. 323

Výstava modelů hub

sobota 13. 8. 2005	9.00–17.00 hodin
--------------------	------------------

neděle 14. 8. 2005	9.00–15.00 hodin
--------------------	------------------

Výstava zvířat biologicko-chovateckého kroužku

sobota 13. 8. 2005	9.00–17.00 hodin
--------------------	------------------

neděle 14. 8. 2005	9.00–15.00 hodin
--------------------	------------------

VÝTVARNÁ VÝSTAVA „SVĚT DĚTÍ“ V REFEKTÁŘI KLÁŠTERA AUGUSTINIÁNŮ

Výstava prací žáků výtvarného oboru Základní umělecké školy Domažlice

10. 8.–17. 8. 2005	9.30–17.00 hodin
--------------------	------------------

OKRESNÍ ORGANIZACE ČESKÉHO SVAZU CHOVATELŮ DOMAŽLICE

Výstava drobného zvířectva – areál bývalé AUTOŠKOLY pod Vavřincem

sobota 13. 8. 2005	8.00–18.00 hodin
--------------------	------------------

neděle 14. 8. 2005	8.00–15.00 hodin
--------------------	------------------

INFORMACE

MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM MKS DOMAŽLICE

tel.: 379 725 852, e-mail: mks@idomazlice.cz, www.idomazlice.cz

Postřehy z pouti

Letošní Chodské slavnosti - Vavřinecká pouť byly jubilejní. Historie Chodských slavností jako národopisného svátku se totiž začala psát pávě před padesáti léty v roce 1955.

V sobotu uvítal starosta města Jan Látko na radnici plzeňského biskupa Msgre Františka Radkovského, který celebroid slavnostní mši svatou na Vavřinci.

Hostem slavností byl premiér České republiky Jiří Paroubek, který přerušil dovolenou a v neděli 14. srpna přijel do Domažlic. Dopoledne se nejprve zúčastnil přijetí u starosty města Jana Látky, a pak se prošel mezi stánky na náměstí. Navštívil dopolední pořady slavností i odpolední klenotnicový pořad v letním kině. Na pouti se mu prý velmi líbilo. Manželce přivezl z Domažlic chodskou keramiku a pravý chodský koláč.

Nedělního přijetí u starosty města Jana Látky se mimo premiéra zúčastnili i ministryně zdravotnictví docentka MUDr. Milada Emmerová, poslanci ing. Václav Votava a RSDr. Ladislav Urban, oba rodáci z Domažlic, senátor ing. Petr Smutný, zástupce hejtmana Plzeňského kraje ing. Vladislav Vilímec a další hosté.

Vzpomínkový pořad Tondy Konrádyho a jeho dudácké muziky na dobu před padesáti léty „Jak jsme začli mačkat pukly“ navodil atmosféru slavností

v domázkickém Domu penzionu v Baldovské ulici 638 už ve čtortek odpoledne.

Domažlický zpravodaj vydal jako každoročně zoláštní číslo, věnované pouti. Dočteme se v něm nejen o padesátinách Chodských slavností, ale také o padesátinách Konrádyho dudácké muziky, která se ustavila ve stejném roce. Škoda jen, že zpravodaj opomněl ještě jedno jubileum - v tomtéž roce začalo zpívat i známé Chodské trio Jiřina Skalová, Eva Hesová a Manka Kunešová. Mrákovští čtenáře zpravodaje pozvali na sobotní (13. srpna) na Mrákovskou hyjtu. Z pera Otomara Flany byl zajímavý článek o oltárních obrazech v kostele sv. Vavřince.

Zaujalo jistě i podrobné vyprávění MUDr. Oldřicha Tikala „Poslední chodská rebelie, aneb povídání o slavné svatovavřinecké pouti v devětatřicátém roce“, doprovázené portrétními fotografiemi hlavních protagonistů pouti a několika dobovými snímky. Vyprávění je zajímavé a čtivé. I pan doktor, jako mnoho jiných Domažličanů, podlehl ale v jednom obecně rozšířenému omylu. Ten se týká domažlického akademického malíře Františka Michla, bouřliváka, který okusil věznice všech režimů, které za jeho života v Čechách vládly. Když se dr. Tíkal zmiňuje o tom, že pout' v roce 1939 pomáhali organizovat také malíř Michl a učitel Rudolf Svačina, píše doslova: „U těchto pánů si dovolím trochu se pozastavit; možná již proto, že do roku 1989 o nich kromě inkriminujících článků nikde nenaleznete ani slovo“.... A to je pravda jen zčásti.

Akademický malíř Michl byl totiž na sklonku svého života režimem ne snad příliš uznáván, ale alespoň tolerován, a tak od počátku osmdesátých let se o jeho tvorbě i osobnosti dalo mluvit už zcela volně. Například v Knihovně Boženy Němcové jsme v první polovině osmdesátých let pořádali cyklus přednášek o významných osobnostech Domažlic a Chodska, mezi kterými byl zařazen i František Michl. Také ve vzpomínkovém tisku, který k 30. výročí vzniku Chodských slavností vydalo městské kulturní středisko a štáb Chodských slavností je František Michl zmiňován třikrát: jednou jako spoluiniciátor pouti z roku 1939, jednou jako ilustrátor knihy profesora Františka Roubíka Chodské vesnice a jednou k roku 1945, kdy měl u příležitosti Vavřínecké pouti výstavu obrazů. Proti jeho osobě neměl nikdo námitky. Prošel naprosto hladce. Pokud je mi známo, byly tehdy při schvalování textu této publikace největšími problémy, na kterých projekt málem ztroskotal, jednak církevní ráz pouti z roku 1939, jednak jméno jejího hlavního organizátora, vládního rady JUDr. Otokara Kalandry.

Také Domažlický deník vydal k Chodským slavnostem - Vavřínecké pouti zvláštní číslo, 24 stran zajímavého čtení.

Stánků letos výrazně přibýlo. Městský úřad připravil pro stánkaře 456 míst a už ráno v pondělí před slavnostmi byla téměř všechna vyprodána. Potěšitelné je, že rok od roku vzrůstá úroveň jarmarku historických řemesel na

domažlickém náměstí a že se jarmark rozšiřuje i do přilehlých ulic. Proti jiným létům jsme letos zaznamenali úbytek stánků vietnamských prodavačů s oblečením. Nahradili je různí řemeslníci například košíkáři, stánky s batikou, s květinovými dekoracemi, což je také vcelku potěšitelný jev.

Město Domažlice a Městské kulturní středisko vydaly velice hezký tisk - průvodce slavnostmi, ze kterého jsem ukázky přehledně přehledovala i k tomuto zápisu. Průvodce připravila redakce Domažlického zpravodaje. Na jeho financování se spolu s městem podílely i Evropské unie a Plzeňský kraj. Osmadvacetistránkový sešitek je tiskem oskudku sličný. Vyšel nákladem 6.000 výtisků a bude jistě pro návštěvníky slavností hezkou památkou.

Letošní dudácké štandrlé navštívil i, za svého mládí pravidelný spoluorganizátor slavností, známý zakladatel a šéf souboru Musica Bohemica Jaroslav Krček, který přijel oslavit s Konrádovým dudáckou muzikou její padesátiny.

Bouřlivé veselí v hledišti vzbudila moderátorka nedělního odpoledního klenotnicového pořadu „Pocta Chodským slavnostem“ Věra Rozsypalová - Bláhová. Právě totiž ohlásila chodské Sedmilháře a nezaznamenala, že zatímco hovoří, přišel na pódium za jejími zády premiér České republiky Jiří Paroubek v doprovodu starosty

Domažlic Jana Látky. Ještě že oba pánové projevili smysl pro humor a chechtali se také.

Už podruhé stál na konci Alejí obrovský stánek s rošty na opékání vurtů a masa. A už podruhé se od něj linul do široka daleka hustý štiplavý dým. Mnozí návštěvníci slavností si neodpustili jedovaté poznámky typu „Hele, karcinogenní burty“, nebo „Pozor, nebezpečí požáru uzenin“ či „A kde je stánek s plynovými maskami?“. Zajímavější než lidový humor by ale bylo, co na to Česká obchodní inspekce, jejíž inspektoři se mezi stánky pohybovali v sobotu i v neděli.

Jednou z „atrakcí“ slavností se stal zpívající medik Ali Amiri, který se proslavil v soutěži Česko hledá SuperStar a do Domažlic se přijel podívat na slavnosti. U kašny na náměstí ho fanynky div neumačkaly.

Náklady na technické zabezpečení slavností činily letos 604 328 Kč.

Nový jednatel správy nemovitostí

Městská rada jmenovala v srpnu nového jednatele Domažlické správy nemovitostí. Stal se jím s účinností od 1. listopadu tohoto roku ing. Miloslav Miller, bytem Domažlice, 28. října 268. Ve vedení správy nemovitostí nahradí Antonína Pittnera, který musel odejít kvůli

nesrovnalostem při prodeji městských bytů (špatné určení prodejní ceny). Ing. Miller se stal vítězem výběrového řízení, do kterého se přihlásilo šest zájemců. Dva zájemce výběrová komise vyřadila pro nesplnění podmínek řízení, ze zbývajících čtyř zaujal nejvíce právě ing. Miller.

Město kupuje budovu Komerční banky

Éře bankovních paláců, která u nás ve velkém začala po roce 1990 je, zdá se, definitivně odzvoněno. Také banky šetří, a redukují počty zaměstnanců. Těm pak stačí menší prostory. I nová budova Komerční banky v Domažlicích je na prodej. Koupit ji se rozhodlo město Domažlice, aby mělo kam přestěhovat úředníky z budovy bývalého okresního úřadu. Komerční banka chce za objekt 17 milionů korun. Město zaplatí 10 milionů korun. Zbývajících 7 milionů bude představovat předplacení nájmu pro pobočku Komerční banky, která v přízemí objektu zůstane, na 10 let. Náklady na stěhování úřadu, včetně nutných stavebních úprav (bezbariérové přístupy a podobně), zaplatí stát. Uvolní na ně městu 16 milionů korun.

Kolaudace 30 bytů

ozniklých přestavbou dalších objektů v bývalých armádních kasárnách proběhla tento měsíc. Některé z bytů jsou bezbariérové a mají sloužit našim tělesně postiženým spoluobčanům.

Vzpomínka na bitvu u Domažlic

14. srpna uspořádali domažličtí turisté na Baldoovském návrší Vzpomínku na bitvu u Domažlic. Protože se ve spolupráci s městem Domažlice podařilo získat finanční prostředky na krytí nákladů z Evropské unie, pozvali na Baldov skupinu historického šermu Korbel z Domažlic. Šermíři předvedli dobové zbraně a vysvětlili způsob tehdejšího boje. Profesorka Marie Johánková pak promluvila o průběhu a významu bitvy. Akce se zúčastnilo 90 osob.

Horská mše svatá

V neděli 28. srpna uspořádala Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová na orchole Čerchova tradiční horskou mši, kterou sloužil, také již tradičně, plzeňský biskup Msgre František Radkovský. Mše se zúčastnilo kolem čtyř stovek věřících z Čech i ze sousedního Bavorska.

Hudba na náměstí

V promenádním koncertu u kašny se tentokrát představila v neděli 7. srpna dechová hudba Dupalka s kapelníkem Michalem Jansou

Občanské sdružení Tusta

Vznik tohoto sdružení lze datovat k 13. 2. 2004, kdy přípravný výbor ve složení Mgr. Jaroslav Tobiáš, Mgr. Josef Kaas a JUDr. Jiří Suchman schválil znění stanov

*sdružení a počal usilovat o jeho registraci na Ministerstvu
vnitřní záležitosti ČR. Po vícero peripetiích bylo posléze Občanské
sdružení Tusta řádně registrováno a získalo tak právní
subjektivitu. Ustavující schůze se konala 26. 3. 2004,
předsedou výboru sdružení byl zvolen Mgr. Josef Haas,
místopředsedou MUDr. Jiří Suchman.*

*Věcným důvodem pro založení sdružení se stal záměr
radnice města umožnit obchodnímu řetězci Kaufland
postavit v centru města Domažlice, na hlavním průtahu
městem, a to na místě, které bylo podle úsudku členů
sdružení pro tento záměr nejméně vhodné, totiž v areálu
bývalého domažlického pivovaru z roku 1342,
v ochranném pásmu městské památkové rezervace a mezi
dvěma školami supermarket s parkovištěm, přiléhajícím ke
školnímu hřišti*

*Protože zastupitelé s výjimkou jediného (nezávislého
zastupitele Ing. Josefa Krubého) schválili na podzim roku
2003 prodej areálu pivovaru, zčásti s památkově cennými
stavbami (komín, sklepení) pro tento účel a protože
počátkem roku 2004 bez vědomí a vyjádření orgánů
památkové péče a bez demoličního výměru stavebních
objektů pivovaru, včetně oněch památkově hodnotných,
nechal zdemolovat, dospěli zakládající členové sdružení k
názoru, že by veřejnost města měla mít možnost účastnit se
jako právní subjekt dalšího dění.*

*Občanské sdružení Tusta se tak stalo zákonným
účastníkem územního řízení ve věci stavby supermarketu
Kaufland, rozšířilo členskou základnu o další aktivní členy
a ověřilo si cestou orientační podpisové akce, že jeho názor*

zastává několik set obyvatel Domažlic. V září roku 2004 byl předsedou výboru sdružení zvolen Daniel Balcar.

Těžiště činnosti sdružení od jeho vzniku spočívalo ve snaze dobrat se informací o záležitosti, která má pro život města zásadní význam a pokusit se uplatnit i názor té skupiny občanů města, která s výstavbou supermarketu v ochranném pásmu MPR Domažlice nesouhlasí.

Občanské sdružení Tusta se nutně stalo účastníkem (žalobcem) v soudním sporu, týkajícím se zmíněného územního rozhodnutí, pokusilo se ovšem intervenovat i v jiných záležitostech týkajících se jak ochrany životního prostředí, tak i některých jiných postupů vedení města.

Od léta roku 2005 vydává Tusta čtyřstránkový čtvrtletník Domažlické paradoxy. Čtvrtletník řídí redakční rada ve složení: Simona Váchalová, Josef Kaas, Daniel Balcar, Vlasta Vojtová. Jeho první číslo z léta tohoto roku je ze tří čtortin věnováno cause Tusta versus Kaufland.

Sčítání motorových vozidel.

V tomto roce probíhá v celé Evropě přesně ve stejný den a ve stejnou hodinu sčítání silniční dopravy. Také pracovníci Okresní správy silnic vyjeli v neděli 21. srpna na předem určená stanoviště zaznamenávat frekvenci vozidel od 11. do 15. hodiny. V Domažlicích měli stanoviště u Hanova parku. Podle jejich sčítacích archů po dobu čtyř hodin sledování projelo kolem parku v obou směrech 53 nákladních aut do 3,6 tuny hmotnosti

*6 aut do 10 tun
10 souprav
10 autobusů
1.630 osobních vozů
22 motocyklů a
6 cyklistů.*

Motorových vozidel tedy projelo celkem 1.731, to znamená, že každou minutu projelo sledovaných úsekem 7 - 8 motorových vozidel, což je číslo naprosto neskutečné. A to byla neděle, kdy počet projíždějících kamionů i osobních aut je přece jen o něco nižší, než ve všední dny. Bude-li nárůst počtu vozidel na našich silnicích dále pokračovat, stane se situace brzy neúnosnou. Ještě štěstí, že alespoň domažlická nemocnice, kolem které všechny ty stroje jezdí, se už snad v dohledném čase přestěhuje do nového klidného prostředí.

Koncert v Rajské zahradě

Pondělí 8. srpna od 20 hodin (pro déšť a zimu přeložen ze zahrady do klášterní chodby)

Musica bellissima

Komorní soubor, který interpretuje hudbu ranného až vrcholného baroka. Jeho členové hrají na kopie původních nástrojů.

Září

Změna v gymnáziu

Od nového školního roku, tedy od 1. září, došlo ke změně vedení domažlického gymnázia. Jeho dlouholetý ředitel Mgr. Jaroslav Tobiáš, který byl ředitelem ústavu patnáct let, odešel do důchodu a na škole zůstane jen jako vyučující na zkrácený úvazek. V čele gymnázia jej nahradila češtinářka Mgr. Jana Štenglová za Staňkova.

Změna vedení Domažlického zpravodaje

Počínaje zářijovým číslem se změnil odpovědný redaktor Domažlického zpravodaje. Místo Jindřišky Wimmerové se jím stal Stanislav Antoš. Změna nebyla vyvolána jakoukoli nespokojeností s prací dosavadní redaktorky ale organizačními změnami v městském kulturním středisku.

Dar Vietnamců městu

V pondělí 5. září byla domažlická radnice místem neobyčejného setkání. Navštívila ji početná delegace Svazu vietnamských podnikatelů v České republice, která do rukou starosty města Jana Látky složila dva finanční dary. 100.000 korun, určených pro městské základní školy a 130.000 korun pro městskou nemocnici. Podle dárců má tento dar symbolizovat snahu vietnamských občanů -

podnikatelů integrovat se do většinové společnosti a přispět k rozvoji zařízení, která navštěvují jejich děti i oni sami. Šestnáctičlennou delegaci vedli předseda domácké a plzeňské pobočky Svazu vietnamských podnikatelů Nguyen Duy Nhien a atašé Velvyslanectví Vietnamu v ČR Nguyen Quoc Lap.

Úpravy před letním kinem

Novou tvář dostalo celé prostranství před letním kinem. Rozbitý a děravý asfalt nahradila moderní zámková dlažba Best Klasik, technické služby osadily po celém prostranství moderní lavičky. Vytvoření estetického prostředí před kinem stálo radnici celkem 810.000 korun dodavatelem úpravy prostranství, včetně osazení zeleně byla domácká firma Ptáčník - Dopravní stavby s.r.o., Cihlářská 552.

Zemřel starosta partnerského města Furth im Wald

Ve čtvrtek 8. září se v Galerii bratří Špillarů konala vernisáž obrazů akademického malíře Milana Knížáka. Starosta města Jan Látko na ni přinesl překvapující a smutnou novinu. Toho dne ráno zemřel pan Reinhold Macho, starosta města Furth im Wald Příčinou smrti byla náhlá srdeční příhoda.

Reinhold Macho se narodil 10. července 1942 v Horní Vltavici (Obermoldau) na Prachaticku. Také jeho rodinu postihl poválečný odsun německých obyvatel

z Československa. Reinhold Macho pracoval ve firmě Siemens, od mládí však snil o politické kariéře. Proto už ve svých osmnácti letech se stal členem GStU, která byla jakousi patronkou Sudetských Němců. O dva roky později, jako dvacetiletý, vstoupil do komunální politiky. Zároveň působil jako žurnalista a zapojoval se rovněž do aktivit sudetoněmeckého krajanského sdružení. V roce 1984 byl zvolen starostou města Furth im Wald a v této funkci setrval 21 let. Po pádu železné opony se působení Reinholda Macho soustředilo zejména na rozvíjení česko - německých vztahů, nejprve příhraničních, na Domažlicku, později v rámci celého Bavorska a Čech. Až od roku 1990 inicioval partnerství mezi Domažlicemi a Furthem.

Pro rozvoj dobrých sousedských vztahů odvedl Reinhold Macho nemalý kus práce. Nezapomínal ani na svoje sudetoněmecké krajany a podporoval jejich aktivity v Čechách, především opět v bývalém okrese Křesčovský Týn. Angažoval se i při opravách poběžovického zámku. Stal se členem Unie pro dobré sousedské vztahy s německy hovořícími zeměmi a Klubu za starou Prahu. Neomezoval se jen na česko - německé aktivity společenské a kulturní. Ve Furthu pořádal i ekonomická fóra pro české a německé podnikatele, schůzky politiků a vládních představitelů a podobně.

Furth im Wald se se svým starostou rozloučil v pondělí 12. září. Stovky lidí z Furthu a okolí se zúčastnily mše ve furthském kostele a poté vyprovodily R. Macha na jeho poslední cestě Furthem až k místu jeho posledního odpočinku. Vzdát poslední poctu svému kolegovi

přijely i delegace všech tří partnerských měst - Domažlic, francouzského Loudres a rakouského Furth bei Gottweig. Delegaci naší radnice vedl starosta Domažlic Jan Látko. Pohřbu se zúčastnili také zástupci domažlických turistů, domažličtí hasiči i se svým praporem, ředitel městských lesů ing. Jan Benda, bývalý přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, bývalá starostka Domažlic Jaroslava Wollerová a další Domažličané. Politiky zastupoval senátor Ing. Petr Smutný. Po dobu pohřbu se ve Furthu zastavil veškerý život, zavřely se úřady i obchody.

O příčinách smrti známého starosty se bezprostředně po jeho pohřbu vyrojila řada spekulací. Protože R. Macho zemřel několik hodin po návratu z dovolené na lyžích, padla domněnka, že čtyřiašedesátiletý starosta přecenil při sportu svoje síly. Jiná verze říká, že příčinou byla situace kolem zrušení furthské nemocnice, Co bylo bezprostředním důvodem náhlé a nečekané srdeční příhody, mohou asi všichni jen hádat.

Volba nového starosty se bude ve Furthu konat 4. prosince.

Oslavy sta let Kurzovy věže

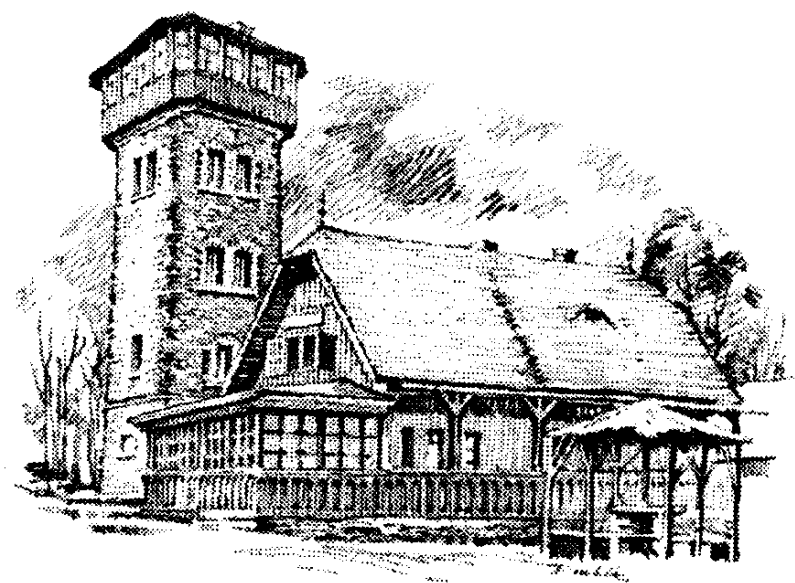
V sobotu 10. září oslavili domažličtí turisté na Čerchově „sté narozeniny“ Kurzovy věže. Oslava se konala v rámci 4. mezinárodního setkání turistů na Čerchově pod záštitou starosty Domažlic Jana Látky. Pro návštěvníky slavnosti, kterých na orchol nejvyšší hory Českého lesa vystoupalo na šest set, připravili turisté bohatý kulturní

program, ve kterém účinkovali muzika Chodovanka Stanislava Tomaly, klenečský Kaltravan a jako zvlášť milý host režisér, dramaturg a autor hudby k seriálu o českých rozhlednách Bedřich Ludvík, který zazpíval při kytáře. Slavnosti se zúčastnila i početná skupina potomků architekta rozhledny, Viléma Kurze. Z Kurzova rodu přijelo 36 lidí, kteří si zde dali dostaveníčko.

Mezi hosty setkání byli senátor Ing. Petr Smutný, starostové Domažlic a Klenčí Jan Látko a Karel Smutný a další. K nejvýznamnějším hostům pak patřil čestný občan Domažlic pan Jakub Blacký, který právě tento den oslavoval svoje devadesáté narozeniny. Součástí programu bylo i ocenění některých domažlických turistů, kteří slavili životní výročí.

Přes to, že mlha (kterou na Čerchově, když padne, lze krájet), vítr a déšť průběh oslav poněkud zkomplikovaly, všem se slavnost líbila.

Kurzova věž nahradila v roce 1904 provizorní dřevěnou rozhlednu, kterou domažličtí turisté postavili na Čerchově o deset let dříve, v roce 1894.

*Kurzova věž s dnes už neexistující
Pasovského chýš*

Chodská Voříškiáda

V neděli 25. září uspořádal domazlický kynologický klub Agillity na svém cvičišti v Jirklovce soutěž pro psy všech plemen a ras - 1. Voříškiádu. Zúčastnilo se jí 31 psů, voříšků i čistokrevných. Všichni museli zvládnout několik tradičních i netradičních disciplín. Počasí psímu zápolení přálo, na cvičišti panovala výborná nálada, pejsci i jejich páničci podávali výborné výkony. Absolutními vítězi Voříškiády se stali v kategorii voříšků Lex s Jarmilou Köferlovou a v kategorii čistokrevných psů šeltie Cid s Michaelou Slachovou. A protože se v Jirklovce všem moc líbilo, bude se prý určitě příštím rokem konat druhý ročník Voříškiády.

Je v Domazlicích drahé?

O tom, že Domazlice jsou skutečně drahé město, se mohli kolem 5. září přesvědčit motoristé. Podle internetové statistiky se u domazlické pumpy Eurotank 5. září prodával absolutně nejdražší benzin v celé České republice. Za litr benzínu Natural 95 tady motorista zaplatil 34,50 Kč, zatímco průměrná cena téhož benzínu u benzinových čerpadel na jiných místech republiky byla o více než 1 Kč nižší.

Výtvarná soutěž na medaili města

Městská rada vyhlásila v lednu výtvarnou soutěž na umělecké ztvárnění pamětní medaile města. Pamětní medaile města Domazlic by měla mít průměr 60 mm. Na

aversu má nést městský znak a nápis Město Domažlice, na reversu podobu města. Jako použitý materiál se předpokládá slitina kovu a stříbra. V září pak rada vyhlásila výsledek soutěže: první místo neudělila, o druhé se podělili dva umělci, sochaři Hejný a Vlčková.

Hudba na náměstí

Promenádní koncert u kašny, neděle 4. září, dechová hudba Domažličanka, kapelník Jan Mleziwa

Výstava v Galerii bratří Špillarů

čtvrtek 8. září 2005

Vernisáž výstavy obrazů ředitele Národní galerie v Praze Milana Knížáka: Krajiny. Výstavu uvedl sám autor, který na vernisáž přivezl mimo manželky i své tři pejsky - čivavy. A jak to už tak u výstředního malíře známe a jak bývá jeho milým zvykem, stačil ve svém úvodním vystoupení, jinak velmi zajímavém, těžce urazit jednoho z přítomných, domažlického starostu Jana Látku, když vyslovil podiv nad tím, že starostové ČSSD také chodí na výstavy. Vernisáž poznamenala zpráva o úmrtí furthského starosty R. Macha, který nečekaně zesnul ve stejný den ráno.

Výstava trvala do 31. října.

60 let domažlického basketbalu

V sobotu 10. září se ve velkém sále městského kulturního střediska uskutečnil slavnostní galavečer u

příležitosti oslav šedesáti let trvání domácího basketbalu.

Divadla a koncerty:

Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS v 19.30 hod.:

- pátek 9. září

divadelní představení v rámci předplatného

Irena Dousková: Hrdý Budžet. V hlavní roli Bára Krzánová Pohled na počátky normalizace v sedmdesátých letech minulého století očima osmiletého dítěte

- pátek 16. září

Dalskabáty hříšná ves aneb GovynatopaneDrdo

Derniéra představení domácího ochotnického spolku Karel

- úterý 27. září

Staňkovské příležitostné divadlo (divadelní ochotníci ze Staňkova): Čimerman - Smoljak - Svěrák: Vražda v salónním coupé.

Říjen

Konečně bezpečnější přechod

Přejít silnici na křižovatce v Kozinově ulici od sídliště Palackého k tamní prodejně nebo zpět bylo už léta opravdovým dobrodružstvím. Přes to, že přechod je na vozovce řádně vyznačený, většina projíždějících řidičů jej vesele ignorovala, a tak chodci museli na chodníku u přechodu čekat někdy i 10 minut, než auta přejela a mohli se do vozovky odvážit. Sama jsem byla svědkem toho, jak jakýsi řidič málem porazil starší paní o dvou francouzských holích, před kterou přejel, jistě více než povolenou padesátkou, když byla uprostřed přechodu, ačkoli na přechod je na rovném úseku cesty, který v tomto místě je, vidět ze značné vzdálenosti. Radnice se konečně odhodlala četné stížnosti občanů řešit a křižovatku osadila semaforey s výstražnými oranžovými světly. Zároveň nechala nově upravit chodníky po obou stranách vozovky a na autobusové zastávce nechala osadit lavičky. Celá úprava stála kolem půl milionu korun a má jen jednu „vadu na krásu“: padly jí za oběť dvě nádherné košaté lípy. Občané z Palackého sídliště si nicméně novou úpravu pochvalují. Teď jen, aby ji také respektovali řidiči.

Potíže v Srnově ulici

Téměř půl roku připomínala Srnova ulice na Dolejším předměstí tankové vojenské cvičiště. Firma, která stavěla v prostoru bývalé Kaubovy továrny, později Desty supermarket, zastavila totiž kvůli nedostatku financí a technickým problémům veškeré práce na stavbě. Silnice, která měla být dohotovena nejprve do prázdnin, pak do konce července, poté do konce srpna, poté do konce září byla jakž takž v pořádku na konci října. Obyvatelé „Srnovky“ se tak, díky nezodpovědnosti firmy, byli nuceni několik měsíců brodit ke svým domům přes díry, kamení a kopce hlíny, které se ještě k tomu za deště měnily v mazlavou a lepkavou jílovou hmotu.

Nový kruhový objezd

v pořadí druhý ve městě se staví na silnici první třídy z Draženova do Domažlic v prostoru, kde na silnici navazuje odbočka do areálu budov bývalých „červených kasáren“. Některé z domů v tomto areálu město přestavělo na byty, jiné koupili a opravují podnikatelé, v areálu vznikla i stylová restaurace.

Stonásobný dárce krve

Ve čtortek 20. října se v obřadní síni domažlické radnice sešla malá slavnost - zástupci Oblastního spolku Českého červeného kříže a Klubu dárců krve spolu s představiteli Města Domažlic a Všeobecné zdravotní

pojišťovny na ní poděkovali dárcům krve z Domažlic a okolí, kteří už prošli dvaceti a více odběry krve. Tři z nich měli na svém kontě 60 odběrů, 5 rovnou padesátku. Nejvíce odběrů, rovnou stovku, má za sebou triapadesátiletý Domažličan Pavel Kaiser. Bude-li zdrav, chce v budoucnosti toto číslo ještě zvýšit.

Záchrana tetřeva hlušce

Domažlické městské lesy jsou už od roku 1999 úspěšně zapojené v programu návratu tetřeva hlušce do jeho bývalých hnízdišť. Jedním z míst, kde v minulosti tetřevi žili, jsou i čerchovské lesy. Domažličtí lesáci už jich sem za sedm let trvání programu postupně vypustili 120. Letos v říjnu vypustili do lesa dalších 11 tetřevů. Před dvěma léty zaznamenali i první úspěch - v lese narazili na tetřeví slepici s kuřaty. Tetřev je pták nesmírně plachý, každý větší ruch v okolí jeho hnízdiště pro něj znamená smrtelné nebezpečí. Má i dost přirozených nepřátel. Zaměstnanci městských lesů však přes to věří, že se tetřevy do čerchovských hvozdů podaří vrátit.

Loupež za bílého dne

Do domažlické směnárny pobočky cestovní kanceláře Petra Tour v loubí v dolější části náměstí přišli ve čtvrtek 20. října krátce před polednem dva muži. Představili se jako pracovníci Policie ČR, dokonce se prokázali policejními průkazy. Pod záminkou hledání falešných peněz pak jeden z nich s pistolí v ruce přistoupil k pracovníci

směnárný a požadoval klíče od trezoru. Vyděšená žena mu je vydala, lupiči trezor vybrali (v několika měnách v něm bylo přes milion korun) a ze směnárný utekli. Zamkli však za sebou dveře, a tak zaměstnankyně kanceláře vysvobodili až hasiči. Do konce roku nebyli lupiči vypátráni.

Pocta Jindřichu Šimonu Baarovi

Gymnázium J. Š. Baara a městské kulturní středisko uspořádaly v pátek 21. října od 17 hodin v Galerii bratrů Spillarů vzpomínkový večer Pocta Jindřichu Šimonu Baarovi. Přítomní vyslechli přednášku docenta Viktora Viktory z Plzně. V hudební části podvečera zazněly skladby Jindřicha Jindřicha a učitele zdejší umělecké školy Josefa Kuneše.

Zemřela Manka Kunešová

Po dlouhé a těžké nemoci zemřela v sobotu 22. října ve věku nedožitých 82 let Manka Kunešová, altistka Chodského tria, dlouholetá členka domazlického Čerchovanu a činovnice zdejšího dívčího skautingu. Manka Kunešová byla povoláním učitelka základní školy, naposledy vyučovala na základní škole Komenského 17.

Výstava zahrádkářů

Sál městského kulturního střediska hostil v sobotu a v neděli 22. a 23. října prodejní výstavu ovoce, zeleniny a dušičkové vazby domazlických zahrádkářů. Jako hosté se jí jedním stánkem zúčastnili i partneři domazlických zahrádkářů, zahrádkáři ze sousedního bavorského Chamu.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- čtvrtek 6. října

klubová scéna MKS ve 20 hodin

Laco Dezi se svojí skupinou Celula New York

- pátek 7. října ve 20 hodin

*Divadelní ochotnický soubor Městského kulturního zařízení
Horšovský Týn se přijel do Domažlic představit
s veselohrou Karla Poláčka v úpravě Václava Kuneše Otec
svého syna aneb Vše pro firmu. Zkušení horšovskotýnské
divadelní ochotníci měli i v našem městě úspěch.*

- úterý 11. října

*divadelní představení v rámci předplatného
komedie Antonína Procházky S tvou dcerou ne, v podání
herců Pražské divadelní agentury*

- pondělí 31. října

Karel Šíp a Josef Náhlovský v pořadu

Sanatorium

(divadelní představení mimo předplatné)

Kudba na radnici

*- neděle 9. října v 18 hodin na schodech před obřadní síní
radnice*

*Domažlické komorní sdružení, umělecký vedoucí Václav
Gibulka. Pořadatel: městské kulturní středisko*

Kudba v arciděchanském kostele Narození Panny Marie

- neděle 16. října v 19 hodin

Pražský filharmonický sbor

- neděle 30. října v 19 hodin

Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem

v přednesu Plzeňské filharmonie, Kühnova smíšeného sboru a sólistů Evy Müllerové - soprán, Gabriely Brázdové - alt, Ondřeje Sochy - tenor a Kamila Jindřicha - bas. Dirigent Marek Vorlíček

Pro děti mateřských škol a 1. - 5. tříd základních škol připravilo městské kulturní středisko na úterý 25. října a středu 26. října tři představení divadelní úpravy televizní pohádky Jiřího Chalupy Princové jsou na draka v provedení souboru Hofmanova divadla z Uherského Hradiště.

Listopad

Rudolf Schuster na Domažlicku

Počátkem listopadu navštívil Domažlicko se svým přítelem myslivcem, který přijal pozvání na hon od Lesní společnosti Trhanov, bývalý slovenský prezident Rudolf Schuster. Schuster se zúčastnil dvou honů, ovšem pouze jako divák a fotograf. Zvěř prý zásadně nestřílí. Navštívil i Domažlice, kde ho přijal starosta města Jan Látka. Nad výbornými chodskými koláči si prý oba politici (i Schuster začínal v komunální politice) také výborně porozuměli.

Nová vedoucí odboru výstavby

Dlouholetý vedoucí odboru výstavby a územního plánování Jan Krautwurm odešel k 1. listopadu na odpočinek. Ke stejnému datu jmenovala rada města novou vedoucí odboru - paní Ing. Ivanu Sladkou, bytem Starý Klíčov.

Slavnost u desky 3. odboji

Letošní vzpomínková slavnost u pamětní desky účastníkům třetího odboje pod Chodským hradem, kterou každoročně pořádají Město Domažlice, Konfederace politických vězňů a Svaz PTČ České republiky (PTČ = pomocné technické prapory - pozn. kronikářky) se uskutečnila ve středu 16. listopadu v 11 hodin dopoledne.

Také jako každoročně se jí účastnilo několik desítek převážně starších občanů města a okolí - členů obou pořádajících organizací. Učitelka gymnázia J. Wollerová přivedla i jednu třídu studentů Gymnázia J. Š. Baara.

Druhé číslo Domažlických paradoxů

Domažlické paradoxy - Podzimní číslo - druhé číslo v tomto roce věnují 100 % svého obsahu kritice domažlické radnice, hlavně jejímu postupu v případě likvidace starého pivovaru a na jeho místě výstavby Kauflandu. V mnohém mají autoři článku pravdu - kauflandovské monstrum do centra města opravdu nepatří, mezi školy už teprve ne. Ostatně bude-li se výstavba tohoto nákupního střediska realizovat, jistě velice brzy uvidíme, která ze znesvářených stran měla pravdu. Jenomže život nebývá jen černý a bílý a házet všechny radniční úředníky do jednoho pytle je stejně nesmyslné, jako Kaufland s obrovským parkovištěm uprostřed Domažlic. Mám na mysli konkrétně domažlické památkáře, pro které nemají Domažlické paradoxy také slovo dobré. Obecně řečeno na výkonu státní správy v oblasti památkové péče se velice negativně podepsalo zrušení okresních úřadů k 1. 1. 2003. Památková péče se tak doslova ze dne na den dostala z relativně samostatného postavení do oblasti vlivu samosprávy. A v samosprávě, protože lidé jsou, ať chceme či ne, jen lidmi, dochází v daleko větší míře k ovlivňování úředníků, než tomu bylo na okresních úřadech. Tam památkářům do jejich práce zasahoval nanejvýše vedoucí referátu a příslušný přednosta. Na radnicích je situace složitější hlavně proto, že se zde

protíná daleko více zájmů. Leckde se už stala tak neudržitelnou, že podle senátora Ing. Petra Smutného, jednoho ze zásadních odpůrců rušení okresních úřadů, se v parlamentních kuloárech začíná hovořit o obnově okresních úřadů nebo o vytvoření správních úřadů jim podobných. A to od zrušení těch prvních neuplynuly ještě ani tři roky. Kocourkov? Kdepak, jenom naše oblíbené české „rychlouvaškování“, které stálo i u zrodu nepovedené reformy státní správy v roce 2003.

Vyhlášení Chráněné krajinné oblasti (ČKKO) Český les

1. listopadu byla slavnostně vyhlášena dlouho očekávaná Chráněná krajinná oblast Český les. Od tohoto data také začala pracovat správa chráněné krajinné oblasti. Jejím sídlem se po dlouhých vyjednáváních stala Přimda na Tachovsku. Vzhledem k tomu, že dobře 60 % ČKKO tvoří domazlické městské lesy je volba sídla v Přimdě poněkud kuriózní. Nehledě k tomu, že z Domazlicka do Přimdy je spojení dost komplikované a pokud člověk nemá k dispozici auto, těžko se tam dostane. Logičtější by samozřejmě byly Domazlice nebo některá příhraniční obec (Klenčí, Poběžovice, Bělá). Správa ČKKO, která si je těchto skutečností vědoma, slibuje, že v Domazlicích nebo v Klenčí zřídí detašované pracoviště.

„Pší vyhláška“

Také Domazlice už mají svoji „pší vyhlášku“. V listopadu ji přijalo městské zastupitelstvo. Asi

nejdůležitějším bodem vyhlášky je rozhodnutí, že psi služebních a bojových plemen musí nosit na veřejnosti náhubek. Zejména „bojových“ psů ve městě valem přibývá. A protože ne každý pán takového psa zvládne, stávají se pomalu a jistě postrachem nejen pro majitele psů a psíků středních a malých plemen, ale pro každého kolemjdoucího.

Zakrytí kašny

Zaměstnanci domazlických technických služeb měli v těchto dnech neobvyklou práci. Nové městské kašně „šili“ slušivý prkenný obleček, jinak řečeno zakrývali ji před zimou. Mnozí občané se sice upřímně divili, co že je to za opičárnu, že kašny se přece v zimě nezakrývají, jen se z nich vypustí voda. Jako příklad uváděli kašnu u pomníku Svobody, která stojí na svém místě už hezkých pár desetiletí a jakživ ji nikdo před zimou nezakrýval. Mistr kameník však trval na svém, že kašna na náměstí zimní přikrývku potřebuje, a tak si Domazličané museli volky nevolky zvyknout. Ostatně, on ten „obleček“ je vymyšlen dost vtípně a kašně sluší.

Zamykání České studánky

5. listopadu zamykali domazličtí turisté v lesích pod Čechovem Českou studánku. Jako na jaře i nyní se zamykání ujali starosta Domazlic Jan Látka a předseda Waldverein Furth Walter Spiess. Do podzimní přírody vyrazilo na 250 turistů.

Výstava v Galerii bratří Špillarů

čtvrtek 3. listopadu 17 hodin

Vernisáž výstavy keramiky a porcelánu Aleny Burešové „Tenkrát - teď“. Výstavu uvedl vedoucí galerie Václav Sika. Zajímavá výstava trvala do 30. prosince.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- sobota 5. listopadu

*Aleš Brichta a Pavla Kapitánová a AB Band Tour
20085 - Legendy 2*

- pátek 11. listopadu

*Divadelní společnost Klára Olgy Želenské uvedla
francouzskou komedii Marca Camolettiho*

Když ty, tak já taky miláčku

Divadelní představení v rámci předplatného

- pátek 18. listopadu v 21 hodin

Klubová scéna MKS „Laura a její tygři“

- čtvrtek 24. listopadu

7. abonentní koncert

Heroldovo kvarteto

Petr Zdvihal - 1. housle, Jan Valta - 2. housle, Karel

Untermüller - viola, David Havlík - violoncello

*V programu zazněly skladby W. A. Mozarta, V.
Zahradníka, F. Schuberta.*

*- pondělí 28. listopadu
zábavný celovečerní pořad travesti skupiny Screammers,
která ve svém vystoupení předvádí zpěváky a zpěvačky
české a zahraniční populární hudby.*

Prosinec

Rozsvícení vánočního stromu

Ve čtvrtek 1. prosince v 16 hodin rozsvítil starosta města Jan Látko vánoční strom na domazlickém náměstí.

Předvánoční obyčeje v našem městě.

V době, která na tradice minulosti příliš nedá, jsou tím vzácnější zvyklosti, které se u nás uchovávají po dlouhá desetiletí ba staletí. V našem městě patří k těm nejhezčím zvyky předvánoční. Dva z nich jsou ve městě doloženy už od počátku 19. století, zdá se ale, že jsou ještě starší, snad pocházejí už z dob barokních.

Tím prvním je adventní vyzvánění. Malý, pouze desetikilový zvonek Adventník svým jasným hláskem oznamuje po celý adventní čas, den co den vždy v šest hodin večer, že nadešla doba rozjímání a příprav na příchod Páně.

Druhým předvánočním zvykem jsou nedělní ranní roráty. Po všechny čtyři adventní neděle a naposledy o Štědrém dnu, vždy ráno před první ranní mší, troubí trubači z ochozu domazlické hlásky do všech čtyř světových stran píseň „Z nebe posel vychází“. Troubit roráty bývalo ceněnou výsadou nejlepších muzikantů z domazlických dechovek. To ještě v dobách, kdy ve městě bylo dechovek několik. V posledních letech se už jen těžce shání pět dobrých „dechařů“, ochotných po čtyři neděle i se svým

nástrojem zdolávat téměř dvě stovky věžních schodů, a tak si místní přibírají pomocníky odjinud. Letos trúbila roráty pětice muzikantů - Jan Mleziwa a Martin Kotáb z Domažlic, Václav Wiesner ze Starce, Jan Růžek z Nevolic a Miroslav Paleček ze Starého Klíčova.

Furth volil starostu

V pátek 4. prosince volili občané partnerského města Domažlic, sousedního bavorského Furth im Wald nového starostu města za zesnulého Reinholda Macho. Vzhledem k úzkým vztahům obou partnerských měst to byla událost, kterou se zájmem sledovali i naši občané. O post starosty Furthu se ucházeli čtyři kandidáti:

*Ludwig Kreitl (CSU), * 27. 01. 1960 v Lixenriedu, komisař pohraniční policie, od roku 2002 člen furthské městské rady*

*Michael Mandl (SPD), * 09. 02. 1963 ve Furthu, celník na přechodu Folmava - Schafberg, rovněž člen městské rady*

*Volker Heiduk (Sdružení nezávislých voličů - Freie Wähler), * 1942 v Troppau, člen okresní i městské rady*

*Johannes Müller (CFW - Christlich Freie Wählerversammlung), * 04. 12. 1967 v Neukirchenu, pracovník Okresního úřadu Regen.*

V prvním kole voleb nedostal žádný z kandidátů potřebný počet hlasů. Ve druhém kole poněkud překvapivě zvítězil Johannes Müller (56,93 % hlasů) před Volkerem Heidukem (43,7 %). Druhým překvapením furthských voleb byla, podle bavorských médií, malá volební účast. Ze

7 611 oprávněných voličů jich k urnám přišlo necelých pět tisíc, v prvním kole 66,65 % a ve druhém kole ještě méně, 64,38 %.

Už před volbami starosty a zejména bezprostředně po nich se ve Furthu kolem místní radnice začal vytvářet skandál. Zesnulý starosta Reinhold Macho, jehož pohřeb byl celofurthským dnem smutku, prý podle některých torzení, které později podpořil v novinách Chammer Zeitung sám nový starosta, špatným hospodařením připravil Furth o miliony Eur. Ve městě, podle líčení přátel starosty Macha, vypukla téměř hysterie. Machovu matku i odovu zahrnuli někteří občané hrubými a urážlivými dopisy, sprostými telefonáty a podobnými nechutnostmi. Radnici muselo opustit několik Machových spolupracovníků, mezi nimi dlouholetý městský tajemník pan Turner, který odešel do předčasného důchodu. Z Čech lze těžko soudit, co se vlastně ve Furthu dělo a děje. Ze smutného konce popularity R. Macha by si ale i naši komunální politici mohli vzít ponaučení, že přízeň veřejnosti umí být notně vrtkavá.

Mikuláš v ulicích města

V neděli 5. prosince zažily Domažlice neobvyklý večer. Městem projížděli v kočáru, taženém párem valachů, Mikuláš s andělem a s čerty. Kočár vyjel z areálu místního jezdeckého oddílu Pod Vavřincem kolem půl šesté. Na čtyřech zastávkách (sídliště Kavkaz, sídliště Palackého, náměstí a Hledovna) rozdával Mikuláš dětem sladkosti od sponzorů. Nejmóce diváků, dobře několik set, se sešlo na

náměstí, kde stáli v hustých špalírech po obou stranách silnice. Davy lidí i mumraj a ruch vyvolaný čerty, kteří vypláceli malé i velké přihlížející, klidným koníkům nevadily. Nebezpečné ale byly petardy a dělbuchy, kterými se vyzbrojila místní rozdováděná mládež. Na sídlišti Palackého musela dokonce zasahovat městská policie a výrostkům „munici“ sebrat. Zdá se, že bez bouchajících příšerností se už neobejde žádná oslava. Pyrotechnika však, v takovém davu, jaký se shromáždil na všech zastávkách kočáru, může být nebezpečnou pro koně i pro lidi, a tak čertům nakonec nezbylo, než se přidat k policii a bouchající čertoviny zabavovat také. Měli jich v pytlí slušnou hromadu. Na poslední zastávku k Heldoovně odjel kočár z náměstí až téměř po dvou hodinách.

Otevření domažlické nemocnice

Konečně se Domažlice dočkaly dne, na který netrpělivě čekaly několik let. Ve čtvrtek 22. prosince byla za účasti ministra zdravotnictví ČR MUDr. Davida Ratha a ministra financí Ing. Bohuslava Sobotky, představitelů kraje a města slavnostně otevřena nová domažlická nemocnice.

Vlastní stěhování nemocnice proběhlo v posledních prosincových dnech. Tento termín volilo vedení nemocnice záměrně, protože přes vánoční svátky se většina rodin snaží odvézt si své pacienty domů a nemocnice je tudíž poloprázdná.

Porodnice se stěhovala ve dnech 26. - 30. prosince, v nových prostorách byla otevřena 30. 12. v 18 hodin.

Ostatní lůžková oddělení se stěhovala 27. a 28. prosince, otevřena byla 29. prosince. Specializované ambulance (kardiologická, diabetická, hematologická, dětská neurologie a další) se stěhovaly ve dnech 27. až 31. prosince, jejich provoz začal 2. ledna 2006. Ve stejném termínu se stěhovala i rehabilitace. Zdravotnická záchranná služba působila i po dobu stěhování neomezeně.

Bezvýsledné pátrání

8. prosince obdržel městský úřad žádost o případnou informaci o Francouzi Michaelu Kippelenovi, který prý v našem městě zemřel za války při deportaci francouzských občanů z koncentračních táborů a po jehož osudu pátral jeho bratr Louis. Dopis jsem jako městská kronikářka dostala k vyřízení. Přes všechno úsilí, hledání v matrikách, ve vzpomínkách pamětníků i dotazy u dosud žijících pamětníků a jako poslední naději i dotazem ve státním archivu v Plzni se však nepodařilo najít o Francouzi tohoto jména ani jedinou zmínku. Patrně patřil k těm, které válka pohltila bez jediné stopy. Je například známo, že na sklonku války Domažlicemi projížděl vlak s několika sty francouzských a polských vězňů z koncentračního tábora v Dachau, který po průjezdu Domažlicemi beze stopy zmizel někde v oblasti Nýrska (tehdy to bylo už říšskoněmecké území). Přes to, že se našly seznamy vězňů, kteří v tomto vlaku měli být, a přes to, že po jeho osudu po válce pátralo několik komisí, poslední byla mezinárodní komise na počátku osmdesátých let, dodnes se nepodařilo zjistit vůbec nic, po vlaku i lidech v něm se prostě, jak se

říká, slehla zem. Podle svědectví několika posledních žijících vězenkyň z pochodů smrti, které esesáci hnali přes Domažlice rovněž na Nýrsko, jakmile se pochody dostaly z protektorátu na „německé území“, esesáci vězně hromadně likvidovali a zahrabávali jednoduše v polích. Je více než pravděpodobné, že podobný osud postihl i zmiňovaný transport. A je možné, že jedním z vězňů tohoto transportu byl i pan Kippelen.

Discount Plus zahájil prodej

V pondělí 12. prosince v 7 hodin ráno otevřela v Domažlicích svůj supermarket společnost Discount Plus ČR. Společnost byla založena v roce 1991 jako dceřinná společnost mezinárodní firmy Tengelmann se sídlem v Mülheimu (Německo). První prodejnu Plus ČR otevřel Tengelmann v dubnu 1992 v Praze. V současné době provozuje po celé republice 121 prodejen a pyšní se tím, že patří k nejlevnějším potravinářským prodejnám. Rozhodně ale nabízené potraviny, alespoň podle domažlické zkušenosti, nepatří k nejkvalitnějšímu, co lze na našem trhu dostat.

Celkově provozuje společnost více než 7.500 filiálek v 15 zemích světa a zaměstnává na 183 tisíce osob. V obchodním roce 2004/2005 dosáhla skupina Tengelmann obrát téměř sedmadvacet miliard Eur.

Výstavba domažlické provozovny Plusu je spojena s problematickou likvidací staré budovy Kaubovy strojírenské továrny z 19. století, jedné ze tří jediných podobných dochovaných staveb v celé republice. Přes

protesty památkářů i veřejnosti ke zbourání tovární budovy došlo. Ve městě se v této souvislosti hodně hovořilo o úplatcích, nikdo ale nic neprošetřoval, a tak všechno zůstalo jen v rovině nedoložených fám. Zákazníky však nová prodejna dost zklamala - nabídkou zboží i kulturou prodeje. Po návalu koupěchtivých občanů v prvních prodejních dnech tak záhy kupujících ubylo. Nová prodejna ovšem ohrozila, alespoň co se českých zákazníků týká, sousední Panský dvůr, který patří k nejdražším prodejnám ve městě a který úbytek zákazníků citelně poznamenal.

Svatohubertská mše

Svatohubertskou mší svatou vzpomněli myslivci svého patrona, svatého Huberta. Mše se konala v neděli 11. prosince v arciděkanském chrámu Páně v Domažlicích. Vystoupily na ní Lovecké trio z Prahy a výběrový sbor Základní umělecké školy v Domažlicích.

Mapa zaniklých sídel

Městský úřad nechal v Příhodově parku, na rohu mezi parkem a „Alejemi“, instalovat dřevěnou skříňku, do které umístil mapu zaniklých sídel na území bývalého domažlického okresu. Mapa vyvolala u obyvatel Domažlic rozporuplné reakce. Nejstarší generaci obyvatel města pohoršuje. Vidí v ní totiž nahrávání vyhnaným Němcům v jejich kritice poválečného odsunu. Mladší generaci je mapa vesměs lhostejná, menší část občanů ji považuje za užitečnou. Pravdě nejbližší bude možná jeden pán středních

let, který několik rozzlobených kritiků, kteří se kolem mapy shlukli, usadil slovy: „Že se rozčilujete, vždyť je to všechno jenom a jenom kšeft.“

Nové skládanky pro turisty

Furth im Wald vydal letos za finanční pomoci Evropské unie, programu Interreg 3A informační skládanku „Bavorský a Český les. Zajímavosti, tajemnosti a jiná překvapení. Domažllice - Furth im Wald - Kohenbogen-Winkel“. Velice pěkně graficky uspořádaná skládačka s otipnými komentáři informuje české turisty (v češtině) o zajímavostech Furth im Waldu: furthských podzemních chodbách, o tamním muzeu řemesel - tajemná zahrada s objevnou technickou stezkou, o furthské „minizoo „Divoká zahrada“ a o dalších zajímavostech jako jsou obora s muzeem lesní zvěře a obřím akváriem a samozřejmě o „Prostředím německém dračím muzeu“, které je součástí expozice furthského muzea. Názvy dalších oddělení muzea: Město na hranicích, Lidové náboženské umění, Dějiny pravěku a středověku, Sklo, Sklo-světlo-zrcadlo a Muzeum krajského sdružení z Koršovského Týna (muzeum vysídlených dřívějších německých obyvatel Koršovskotýnska - vysvětlivka kronikářky). Kohenbogen seznamuje se svými letními i zimními aktivitami pro volný čas.

V Interregu povinná česká část představuje Muzeum Chodsko, Muzeum Jindřicha Jindřicha a Muzeum techniky a řemesel v Koloveči.

Město Domažlice vydalo v nakladatelství Českého lesa jednu za svých informačních skládanek o městě s textem v češtině a v němčině a s přehlednou orientační mapkou města. Máme-li věřit jejím údajům, je v našem městě rovných třicet větších občerstvovacích zařízení - hospod, restaurací a větších barů. Přidáme-li k nim ještě ošelijaké drobné bary, kavárničky se dvěma - třemi stoly a bufety, dále penziony se stravováním, vyjde nám docela úctyhodné číslo, blíží se k sedmdesátce.

Zlezněné zlato

Prosinec je dobou nákupních horeček, a tak není divu, že mnozí obchodníci využívají předvánočního nákupního šílenství k šizení zákazníků. Už třetím rokem se v přísálí městského kulturního střediska opakuje táž situace: jakési zlatnictví nabízí zlato za 50% slevu. A ještě při předložení zvacího letáku další 5 % slevu a ještě při nákupu nad 2000 Kč zlatý dárek zdarma. Na mou věru, to aby to zlato dávali už rovnou téměř zadarmo jako vánoční pozornost občanům Domažlic. Při tom principu prodeje je stále stejný: prodejce nasadí na zboží nesmyslně nadhodnocenou cenu, a tu při prodeji sníží na skutečnou cenu výrobku. Například zlatý náramek, který v renomovaném zlatnictví u Zavadilů, kousek pod budovou kulturního střediska, stojí 2.400 Kč, je na pultíku v městském kulturním středisku označen cenovkou s cenou 4.900 Kč. Se slevou ho prodáváč nabízí za 2.550 Kč. Tedy ještě o 150 Kč dráž než u Zavadilů! Autorka této kroniky trik povedených zlatníků sleduje po celé tři roky,

náramně se při tom baví a jen jí vrtá hlavou, dokdy se lidé nechají takhle napalovat. Stačilo by přece porovnat ceny u prodejce v MKS s cenami v domazlických zlatnictvích, které rozhodně nepatří k nejnižším cenám zlata v republice. Možná by mnohé z těch, kdo si libují, jak dobře nakoupili, přešla pro příště chuť nakupovat „zlevněné“ zlato.

Divadla a koncerty:

*Pořadatel městské kulturní středisko ve velkém sále MKS
v 19.30 hod.:*

- pondělí 5. prosince

Vánoční koncert

Petry Janů a souboru Golem Jana Václavíka

- čtortek 8. prosince

8 abonentní koncert

Pastýři nespěte

*Vánoční písně a pastorely v úpravě Zdeňka Zahradníka
Dagmar Vaňkátová - soprán, Sylva Čmugrová -
mezzosoprán, Kateřina Hurníková, Renata Němečková-
flétny, Josef Vaňkát, Eva Zahradníčková - housle,
Jiřina Pokorná - varhany*

- středa 28. prosince

*Vánoční mše d-dur Jana Václava Koprivky
v podání Domazlického komorního orchestru, dětského
pěveckého sboru Základní umělecké školy v Domazlicích,
pěveckého sboru Čerchovan a jeho sólistů. Dirigovali
Václav Cibulka a Marek Vorlíček*

Koncerty v arciděkansském chrámu

- sobota 17. prosince v 18 hodin

Vánoční koncert vokální skupiny

Gentleman singers

- čtvrtek 22. prosince v 18 hodin

13. Chodský vánoční koncert

Účinkoval Chodský soubor Mrákov a jako host Jiskra

Plzeň

Kudba u stromčku

*V rámci vánočních trhů na domazlickém náměstí před
radnicí*

- pátek 16. prosince v 17.30 hodin

Vánoční písně a koledy

*Dívčí pěvecký sbor Cansonetta, řídí Marie Hanáčíková,
klavírní doprovod Jiřina Eretová*

- neděle 18. prosince v 17. 30

historická kapela Meluzíni - staročeské písně a koledy

- středa 21. prosince v 17.30 hodin

Musica vagantium z Plzně - středověké vánoční písně

Počasi

Počasí je věru už několik let zvláštní. Prudké výkyvy teplot, vichřice, divoké bouřky, povodně..... Ani nejstarší pamětníci takové zoraty nepamatují. Znalci se ptou, zda za podivnými rozmáry přírody, jak nám je předvádí v posledních letech, je člověk, se svými stále většími nároky na životní prostředí, či zda jde jen o jedno z přechodných období, kterých už naše matička zeměkoule zažila nespočetně. Odpověď na tuto otázku, byť ji hledají stáby odborníků, zatím nezná nikdo.

Leden

To nám ten rok pěkně netypicky začíná. Kned v sobotu 8. ledna padl teplotní rekord. Tento den byl podle meteorologů nejtepleji za posledních 240 let. V Domažlicích jsme naměřili +12,5°C, na leden teplota skutečně nebývalá neslýchaná.

Únor

O co nás připravil leden, nahradil únor. Na konci února začal padat sníh, padalo ho dost a stále, mrzlo, jen praštělo. O posledním únorovém dnu naměřily teploměry v Domažlicích přes den až -16°C.

Březen

Sníh padat nepřestal a máme tady teď další rekord - po celé zemi prý napadlo nejvíce sněhu za posledních 40 let. Může to být pravda, však jen v Domažlicích je ho nadílka nevidaná, asi 50 cm. Už dlouhá léta jsme tady neviděli,

aby si někdo připjal lyže na náměstí a projel bez problému celé město. Technické služby nestačí odvážet sníh z náměstí a přilehlých ulic. Na horách, jak ukazuje televize, jsou některé domy zapadané až po střechu, je přerušené spojení do některých osí a osad. Vlekáři, hoteliéři, majitelé horských chat a vůbec všichni, koho živí zimní turistika, se mohou radovat. Za předpokladu ovšem, že se k nim vůbec někdo dostane.

Středa 2. března byla nejmrazivějším dnem letošní zimy. U nás jsme ráno na teploměrech měli „jen“ -18°C . Jinde na tom byli hůř, třeba na Šumavě klesla rtuť teploměrů až k -30°C . V pátek 5. března se oteplilo, přes den začal sníh odtávat, ale 7. března už zase padal. V noci z pondělí 7. na úterý 8. března napadlo ve městě až 30 cm nového sněhu. Přes noc sníh padá, přes den roztává. Už je zkrátka ve vzduchu cítit jaro.

Duben

Dubnovému počasí se nedá říci jinak než houpačka. Teploty kolísaly nahoru - dolů po celý měsíc. První dva dubnové dny jsme v noci zaznamenali mrazíky -2 , -3°C , přes den teploty vyšplhaly 1. dubna na $+12^{\circ}\text{C}$, 2. dubna na $+16^{\circ}\text{C}$ a pak až na $+21^{\circ}\text{C}$ 5. dubna. Následoval pokles teplot až na $+8^{\circ}\text{C}$, a pak zase vesele vzhůru až k $+21^{\circ}\text{C}$. 21. a 22. dubna přišly opět ranní mrazíky, na některých místech města naměřili až -5°C . 30. dubna bylo ráno $+9^{\circ}\text{C}$ a přes den $+22^{\circ}\text{C}$.

Květen

Kned v pondělí 2. května padl další teplotní rekord - u nás jsme naměřili +28°C, což je na tuto dobu nebývalé teplo. V úterý 3. května v 10.30 hodin dopoledne se nad Domažlicemi přehnala první jarní bouřka.

Červen

První červenové dny jako by ani jaro nepřecházelo do léta. Teploty se pohybovaly maximálně na +10°C, střídal se déšť a slabé sluníčko. Zima byla taková, že lidé, včetně správy nemovitostí, začali zase topit. Od 1. do 10. června šlo prý o nejstudenější červen za poslední čtyři roky. V neděli 12. června se počasí začalo měnit. Teploty se vyhouply až na +22°C. Celý týden, až do pátku 18. června se střídala silná oblačnost a občasné sluníčko. V úterý a ve středu, 14. a 15. června postihly Čechy silné přívalové deště, lilo zejména ve východních Čechách a na severní Moravě, kde se rozvodnily některé potoky a řeky na první stupeň povodňové aktivity. Ani Domažlice přívalovému dešti neušly, ale trval jen krátce a žádné škody nenadělal. Začátek léta byl letos oskutku poněkud neblahý. Od druhé poloviny měsíce teploty stále stoupaly, až vystoupaly k teplotám tropickým. Tropická vedra, která v závěru měsíce postihla celou Evropu, střídaly na „starém kontinentu“ divoké bouře, doprovázené vichřicí a průtržemi mračen. Jedna taková se nevyhnula ani nám. Přišla kolem 15 hodin odpoledne, a přestože trvala jen krátce, zaznamenalo naše město nebývalý počet úderů blesku.

Naštěstí k větším škodám nedošlo.

Červenec

Červenec byl spíše teplý, ovšem s několika výjimkami. K prudkým teplotním změnám došlo od 4. do 10. července. Zatímco 4. 7. bylo ve dne 28°C, 5. 7. poklesla denní teplota na necelých 13°C, což znamená teplotní rozdíl proti předešlému dni o minimálně 15°C. 6. a 7. 7. bylo opět přes 20°C a 8. 7. klesly teploty na 14°, aby se 9. července už opět vyšplhaly na dvacet stupňů. Noční teploty byly v normálu, pohybovaly se v rozmezí 9 až 17 stupňů s výjimkou 28. - 30. července. Teploty v tyto dny byly tropické, denní přesahovaly 35°C, noční se vyšplhaly až na 20°C. Rozpálený tropický vzduch, který 28. a 29. července sužoval území celé republiky, prakticky utlumil život v zemi. V pátek, 29. července jsme v Domažlicích naměřili +35°C. Kolem 22 hodiny se přihnala bouřka, která v našem městě nezpůsobila žádné větší škody, například v Klenčí však údery blesku vypalovaly lidem domovní elektrické zvonky, počítače a veškeré zapojené elektrospotřebiče. Kolem Poběžovic vyvracel doprovázející vítr stromy. V Plzni naměřili v pátek 29. 7. teplotní rekord - nejvyšší teplotu od roku 1969. V pražském Klementinu ve stejný den dokonce nejvíce za posledních 230 let.

Sluníčko, teplo a občasné vydatné deště začaly v červenci dělat těžkou hlavu všem, kdo pečují o veřejnou zeleně, ale i zemědělcům a zahrádkářům. Všude totiž začala

nebyvalým tempem růst tráva.

Srpen

Srpen byl teplý, s denními teplotami vesměs přesahujícími 20°C.

Po oba prázdninové měsíce se přes naše město přehnalo několik letních bouřek, vesměs krátkých, ale údery blesků nadělaly škod více, než v jiných letech. Postiženy byly zejména elektrospotřebiče, dokonce docházelo i ke spálení mobilních telefonů.

Září

Září bylo stále ještě pěkným, teplým letním měsícem, 8. - 11. září byly vysloveně horké dny s teplotami až 28°C. 13. září se citelně ochladilo až na 13°C, 19. a 20.9. jsme zaznamenali první letošní přízemní mrazíky.

Říjen

Tento měsíc byl stále dost teplý, nejstudenějším dnem měsíce byl 18. listopad, kdy teplota poklesla na +9 °C. Následující ráno se ohlásil první silnější ranní mráz -5°C. Ranní mrazy vydržely ale jen dva dny, už 21. října začala ranní teplota stoupat, 26. října jsme ráno zaznamenali +14°C, což je na tuto dobu neobykle teplá noc. Denní teploty v následujících čtyřech dnech byly v rozmezí +19 až +20 °C.

Listopad

Odpovídal ocelku ročnímu období. První polovina listopadu byla ještě teplejší, s teplotami do 12°C, s téměř každodenními mlhami. Nejhorší mlhy byly v našem městě od pondělí 7. do středy 9. listopadu. V tyto tři dny byla díky mlze taková tma, že se muselo celý den svítit. Mlha klesala k zemi po celé dny jako drobný déšť. Následující tři dny 10. - 12. listopadu se mlhy protrhly, odpoledne byla slunečná, v sobotu 12. listopadu jsme zažili krásný slunečný den. Druhá polovina měsíce byla vysloveně chladná. V úterý 15. listopadu začal fíčet studený vítr, ráno bylo jen +2°C, před den +5°. Ledový vítr fíčel i následující den. V pátek 18. listopadu byl v našem městě přes den už jen +1°C, kolem 11 hodiny dopoledne začal padat první letošní sníh, ovšem s deštěm, což při klesajících teplotách nevěstilo nic dobrého. Večer teploty poklesly na -2°, ráno bylo -5°C a jak se dalo čekat, všude bylo náledí. Bouračky, které to přineslo, se nevyhnuly ani našemu městu, naštěstí šlo o drobné kolize bez vážnějších škod a zranění. Nejchladněji bylo 25. listopadu, kdy jsme ráno ve městě zaznamenali -6°C a přes den -1stupeň. Od soboty 19. listopadu do konce měsíce se udržel mírný sněhový poprašek.

Prosinec

Prosinec byl chladný a nevlidně sychravý, teploty poskakovaly od mrazu až k +7°C. První dva prosincové dny vál protivný ledový vítr, v pátek 2. prosince bylo přes

den kolem nuly, padal sníh s deštěm. V sobotu 3. prosince ráno zažily Domažlice doslova „černou sobotu“, situaci, jak už zde dávno nebyla. Všechny silnice i chodníky ve městě pokryla souvislá vrstva ledu. Dostat se z okraje do centra města, ať už pěšky nebo jakýmkoli dopravním prostředkem bylo zcela nemožné. A pokud se už nějaký odvážlivec do města „doklouzal“, a to doslova, normálně jít se nedalo, nebylo možné přejít z jedné strany náměstí na druhou a lidé se o to ani nepokoušeli. Městští policisté klouzali s kýbly naplněnými směsí soli a písku a sypali cestičky kolem kostela, kolem radnice a od radnice ke kostelu, aby se alespoň tady dalo přejít. Bouraček byla spousta, nabourala se dokonce i záchranka, která vyjela k úrazu. Bylo těch úrazů dost, v nemocnici prý měli plné ruce práce a značnou spotřebu sádry. Nebývalou kalamitu se podařilo zvládnout až odpoledne. To už ale začal pro změnu padat sníh, napadlo ho do večera tak 11 centimetrů. A aby toho vyvádění počasí nebylo dost, druhý den, 4. prosince, byly přes den +2°C a začalo pršet. Celý následující týden bylo zataženo, i v poledne bylo tak šero, že se opět muselo svítit prakticky celý den. Občas pršelo, občas padal sníh s deštěm, teploty přes den se udržovaly nad bodem mrazu od 0 do +4 °C. Ve čtvrtek 15. prosince ráno začal foukat dost silný vítr, který se v noci změnil na horách na hurikán. Větrisko fučelo přes celý pátek. U nás víchř tolik škody nenadělal, jinde, i v Praze, na tom byli huř - stržené střechy, vyvrácené stromy. U nás byl jedinou nepříjemností výpadek elektřiny, který trval od pátku od večera přes půlnoc, v některých částech města (např.

Máchova ulice, Janáčkova ulice) až do sobotního dopoledne. Na horách napadlo značné množství sněhu, u nás jen mírný poprašek. A tak jsme se těšili, že bude na Vánoce alespoň sníh. S pravidelnou schválností však od 19. prosince začaly teploty zase stoupat, 20. prosince sice napadl sníh, ale na Štědrý den bylo $+7^{\circ}\text{C}$ a pršelo, a tak byl Štědrý den zase na blátě. Sníh začal u nás padat na druhý svátek vánoční kolem 15 hodin odpoledne, kdy teplota klesla na -1°C . Konec měsíce byl nejchladnější, od 26. 12. do Silvestra se i denní teploty pohybovaly mírně pod nulou -1 až -4°C . 27. prosince padal sníh celý den a napadlo ho asi 20 cm, 28. 12. u nás sněžilo jen občas, jinde v republice zažívali sněhovou kalamitu. Na Silvestra se už zase oteplilo, přes den nám teploměr ukazoval $+2$ stupně a v noci dokonce $+3^{\circ}\text{C}$. Zkrátka - dokonale bláznové počasí.

Naríkají domažličtí lesníci. Na přelomu roku napadlo ve vyšších polohách spousty sněhu, pak přišla obleva, sníh navlhl, stromy nevydržely jeho tíhu a lámou se. Škody, zejména na čerchovských porostech, prý budou značné.

Průměrná teplota v roce naměřená v pražském Klementinu byla $10,88^{\circ}\text{C}$.

Místo závěru:

Životní průhledy - to jsou čiré a jasné okamžiky života.

Chtějí nám sdělit něco o tajemství a záři života.

*Jsou to poslové z jiného světa,
který je možná již světem zítřejším.*

*My však, kteří žijeme v dnešku,
můžeme z nich růst a zrán.*

Roland Leonhardt

JMENNÝ REJSTŘÍK

A

Altman Zbyněk, PharmDr. 105
Amerling Karel 59, 61, 101
Amiri Ali 160
Anderlová Alena 42
Anton Jiří 51
Antoš Stanislav 97, 105, 121, 166
Axmann Mikoláš 42

B

Baierová Jiřina 98-99
Balcar Daniel 164
Balcařík Alois 115
Bartoň Jaromír, Ing. 56
Bauer Jaroslav 53
Bébar Alfons, P. 60
Benda Jan, Ing. 35, 37, 169
Beran Václav 85, 86
Bílek František 40
Bílek Karel 63
Bílková Hana, Ing. 57
Blacká Vlasta 89
Blacký Jakub 89, 170
Bláha Jan 100
Bláha Stanislav 61
Böhm Ivan 15
Bohman Miroslav 61
Böhmová Zdeňka 28, 29
Brázda Jiří 41
Brázdová Jaroslava 41
Brodin Vincent 126
Bryhcín Karel 105
Bufka Václav, Mgr. 45
Burešová Alena 185

C

Cabrnoch Milan, MUDr. 100
Cibulka Václav 116, 179
Clement Wolfgang 111

Č

Černá Gabriela 105
Číla, ing. arch. 80

D

Dostál Pavel 6
Doubek Svatopluk 63
Drozda Adolf 58
Drozda Miroslav 36
Dufek Jan 56
Dufek Vladimír 71

Duffek Václav, Ing. 62

Dvořák Jaroslav 68

Dvořáková Marie 68

E

Echtner Antonín 61

Ekrt Antonín, JUDr. 139

Eksteinová Jana, Mgr. 57, 99, 123

Emmerová Milada, doc. MUDr. 6, 156

F

Fahrner Josef 132, 137-139

Faschingbauer Pavel, Mgr. 141, 169

Fenclová Vlasta 57

Fiala Václav 126

Fořt Jan Nepomuk 36

Frei Jiří 56

G

Gabriel Jaroslav 113-114

Gierga Mirosław, P. 11, 121

Goodwin Williem 71

Gross Stanislav 5

H

Haas Josef 162, 163, 164

Hajduková Jana 51

Hana Jiří 78, 124

Hana Otomar 15, 157

Hana Petr 59, 60

Hartlová Jitka 105

Havel Jan 137

Havlíčková Iva, PhDr. 92

Heiduk Volker 188

Hejná Olga 83

Hejný Miloslav 83

Hejný Petr 83

Herbstová Zdeňka 122

Hesová Eva 157

Hlaváč Josef 71

Hodan Jan 54

Hodný Ladislav 41

Höferlová Jarmila 172

Hofman Emil 104, 105

Hofman Josef 137

Holoubková Jiřina, Mgr. 49, 51

Holub Josef 58

Holub Martin 60

Holub Roman 83

Holý Jan Prokop, Mgr. 89-92

Honzík Stanislav 41,42

Hronková Marie 56

Hrubý Josef, Ing. 28

Hruška Jan 53

Hrušková Vendula 50, 51
Huřták Jiří 51

CH

Chloupek Jaroslav, PharmDr. 104, 105, 121

I

Ircingová Zdeňka 138

J

Jan Pavel II. 7
Janečková Jana 105
Janovec Josef 15
Janutková Marie 63
Jikeš Jan 116
Jindřich Alois 147
Jindřich Jaromír 93
Jindřich Jindřich 178
Jindřich Kamil, Mgr. 37, 50, 82, 105, 112
Jindřichová Hana 56
Jirků Boris 42
Jiřinec Jaroslav, Ing. 85, 105
Johánková Marie 143
Johánková Marie, Mgr. 162

K

Kadlec Jan, Ing. 53
Kaiser Pavel 56, 177
Kalandra Otokar, JUDr. 137, 158
Karolyi Michal 105
Kejval Ladislav, Mgr. 44, 45
Kelíšek Zdeněk 62
Kestová Marie 56
Kiefner Rudolf 140
Kippelen Michael 191, 192
Klaus Václav, Ing. 5, 55
Kleindorfel – Marx Bärbel, PhDr. 94
Kliment Jaroslav 25, 53
Klimentová Venuše, Mgr. 32, 33, 34, 56
Klimešová Jana 100
Knížák Milan 167, 173
Knoppová Ivana 68
Knotek František 42
Končelová Lenka 57
Konrády Antonín 156
Konrády Vlastimil 51
Konrádyová Jana 68
Kopta Pavel 105
Koptík Jan, ing. arch. 121
Kotáb Martin 188
Kotal Josef, PhDr. 86
Koťanová Ludmila 80
Kovalčuk Bohuslav, Ing. 71
Kraffer Gustav 61

Královec Miloš 63
Kramer Vojtěch 149
Kratrochvíl Miroslav, P. 143
Krautwurm Jan 181
Krček Jaroslav 159
Kreissl-Dörfler Wolfgang 111
Kreidl Ludwig 188
Krejčíř Radovan 5
Krejsa Svatopluk, Ing. 63
Kroupa Václav 71
Křepel Václav 57
Kubová Ivana, Mgr. 51
Kubů Dalibor 54
Kuneš Josef 50, 51, 82, 85, 105, 178
Kunešová Manka 157, 178
Kupilík J. 143
Kupilík L. 143
Kurz Vilém 170
Kuželka Antonín 56
Kuželková Anna, PhDr. 56, 97
Kvapilová Martina 122

L

Lang Peter 106
Látka Jan 53, 55, 56, 71, 82, 83, 97, 108, 111, 121, 123, 156, 160, 166, 167, 169, 170, 173, 181, 184, 187
Levý Josef 58
Lhoták Zdeněk 42
Libenský Stanislav 42
Liška Evžen 93
Ludvík Bedřich 170
Ludvík Jan 61
Lukášek Jaroslav 63
Lukeš Michal, PhDr. 122

M

Mach Miroslav, Ing. 19
Macho Reinhold 42, 83, 167-169, 173, 189
Majer Václav 96
Majtánová – Korandová Marie 97
Makulová Klára 56
Malina Miroslav 41
Maňasová Marie 57, 58
Mandl Michael 188
Matějka Petr, Mgr. 63, 64
Mathauser Jiří 63
Maurer Josef 141, 143-144
Michl František 157, 158
Milkov Stefan 42
Miller Miloslav, Ing. 160
Mitro, Petr 40
Mleziva Jan 173
Mleziva Jan 188

Mleziva Tomáš 58
Mlnaříková Hana, Mgr. 38, 39
Müller Johannes 188

N

Nebehaj Milan 105
Nejdl Josef, Mgr. 39, 41
Němec Pavel 5
Němec Petr 115
Němeček Karel 61
Niederle David 94

O

Öllinger Alois 94
Otec Miroslav 81

P

Pabiánová Jiřina, MUDr. 56
Paleček Miroslav 188
Palkovičová Jana 15
Paroubek Jan 72, 122
Paroubek Jiří Ing. 5, 6, 156, 159
Paroubek Libor 63
Paroubková Jiřina 122-123
Paroubková Vlasta 122
Pavlík Jiří 41
Pavlík Václav 60, 61
Pek Jan, Mgr. 63
Pernica Milan 58
Peterová Jitka 53
Pittner Antonín 118, 160
Plocarová Alena, Mgr. 12
Pluháček Jan 116
Pluháčková Tereza 105
Plzenská Petra 82
Polívková Marie 32
Poórová Tereza 105
Poslední Alena 80
Postránecký Josef, RNDr. 16
Pošvic Miroslav 42
Poulová Alena 40
Pokštefl Jan, MUDr. 56
Prantlová Věra, Mgr. 48
Procházka Tomáš, Mgr. 12, 13
Procházka Zdeněk 43
Procházková Anna 53
Příbková Alice 82

R

Radkovský František, Msgre 72, 142, 156, 162
Rakušanová Lída 132, 140
Rath David, MUDr. 6, 190
Ratzinger Joseph 7
Rendl Antonín 96

Riedererová J. 39
Righero Umberto 126
Richter Svjatoslav 94
Rittstein Michael 41, 42
Roh Jan 81
Röhrich Jan 92
Rosbeková 80
Roubík František, prof. PhDr. 158
Rouček Libor 111
Rozsypalová-Bláhová Věra 159
Ruda Jan 60
Růžek Jan 188
Rybišar František 61

S

Sedláček Václav, P. 78
Senohrábek Jaroslav 63
Senohrábková Marie 63
Schnitzler Wolfram 126
Schreiber Hugo 113
Schuster Rudolf 181
Sika Václav 85, 107, 185
Skala Jan 93-94
Skalová – Eretová Jiřina 78, 93, 157
Skočdopole Jiří, MUDr. 56
Skočdopolová Věra, MUDr. 32
Sladká Ivana Ing. 181
Sladký Jan, Ing. 47
Slachová Michaela 172
Sláma Vladimír 58
Smazal Jakub 139
Smutný Karel 170
Smutný Petr, ing. 15, 97, 156, 169, 170, 183
Sobotka Bohuslav, Ing. 190
Solfronk Jan 60
Spiess Walter 97, 184
Stadher Marian 116
Stehlík Michal, PhDr. 123
Stočes Josef, Mgr. 50, 51
Svačina Rudolf 137, 157
Svoboda Ing. 143
Svoboda Pavel 115

Š

Šále Zdeněk
Šarše Michal 41
Šatrová Jiřina 15
Šimovičová Hana 63
Šindelářová Marie 56, 92
Šírová Marie, Mgr. 123
Šlechta Igor 50
Špidla Vladimír, PhDr. 111
Štanglová Patřicia 105
Šťastná Jaroslava 105

Štenglová Jana, Mgr. 46, 166
Štěpán Jan, Ing. 55, 71, 103
Šturma Jan 105
Šuchman Jiří, JUDr. 42, 162, 163
Švanter Ján 58

T

Tauš Miroslav 116
Teichman Bohumil 60, 61
Tichá Eva 145
Tichý Tomáš 126, 127
Tikal František 61
Tikal Oldřich, MUDr. 103-104, 157
Tobiáš Jaroslav, Mgr. 162, 166
Tomaier Martin 46
Tomala Stanislav 170
Touš Jaroslav 40

U

Urban Josef 25
Urban Ladislav, RSDr. 156

V

Váchalová Simona 164
Vích Josef 71
Viktora Viktor, doc., PhDr. 97, 178
Vilímec Vladislav, Ing. 71, 100, 156
Vlachová Jarmila 94
Vlašánková Jitka 83
Vojtová Vlasta, ing. arch. 164
Vokoun Jaroslav Mgr., Th. D. 12
Vondraš Pavel, Ing. 11
Voráček Karel 58
Votava Václav, Ing. 156
Votrubová Irena 97
Vrba Jan 60, 61
Vrbata Jiří 60

W

Wagner Jaroslav 128, 131
Wagner Radan 42
Wenigová Žofie 78
Werner Sebastian, Msgre 142, 143
Wiesnar Václav 188
Wimmerová Jindřiška 166
Wogelová Jitka 56
Wolfová Milena 12
Wollerová Jaroslava 25, 169, 182

Z

Zavadil Jaroslav 19, 34
Zavázalová – Kuželková, Bohdana 50
Zelenka Miroslav 58

Zemina Jaromír, PhDr. 83
Zimmermann Petr, MUDr. 100
Zuber Patrik 105

Ž

Žána Jan, Mgr. 49

OBSAH

Úvodní poznámka ke kronikářskému zápisu za rok 2005	strana: 5
I. OBYVATELSTVO	
Pohyb obyvatelstva	8
Počty obyvatel jednotlivých městských částí	8
Počet obyvatel Domažlic od roku 1999	8
Průměrný věk Domažličanů	9
Nejčastější křestní jména občanů Domažlic	10
Círky a náboženská sdružení ve městě	11
Římskokatolická farnost Domažlice	11
Českobratrská církev evangelická	12
Církev československá husitská	12
Adventisté sedmého dne	13
II. MĚSTSKÁ SPRÁVA	
Zasedání zastupitelstva města	14
III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA V ROCE 2005	
Rozpočet města Domažlice na rok 2005	31
IV. MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ	
Jeselské zařízení	32
Dům penzion-byty s pečovatelskou službou	32
REHA-CENTRUM	33
Domažlická správa nemovitostí	34
Domažlické technické služby	34
Domažlické městské lesy	35
KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ	
a/ Zařízení města	
Městské kulturní středisko	37
Městská knihovna Boženy Němcové	38
b/ Další kulturní zařízení ve městě	
Muzeum Chodska	39
Galerie DORKA	41
Nakladatelství Českého lesa	43
V. ŠKOLSTVÍ	
Základní škola Domažlice Komenského 17	44
Základní škola Domažlice Msgre B. Staška 232	45
Zvláštní škola Domažlice	46
Gymnázium J. Š. Baara v Domažlicích	46

Vyšší odborná škola, Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola	47
Střední odborné učiliště Domažlice	49
Základní umělecká škola v Domažlicích	49
Dům dětí a mládeže DOMINO	51

VI. VEŘEJNÝ ŽIVOT

Politické strany a hnutí	
Česká strana sociálně demokratická	53
Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová	53
Občanská demokratická strana	54
Poznámka kronikářky	54

Sdružení, spolky organizace občanů a pro občany	
Český svaz bojovníků za svobodu	55
Český Červený kříž, oblastní spolek Domažlice	56
JUNÁK, Svaz skautů a skautek ČR	57
Orel, jednota Domažlice	57
Český kynologický svaz	58
Český svaz včelařů	58
Český rybářský svaz	59
Českomoravská myslivecká jednota	62
Veteran car club Domažlice	62
Klub českých turistů odbor Domažlice	63

VII. Průmysl – obchod – životní úroveň

Stará průmyslová zóna	65
Nezaměstnanost	65
Města v ČR: srovnání životních podmínek	66

Co nového v obchodu?	
Z Konšelského šenku pizzerie	67
Německé knihkupectví	67
Další dárková prodejna	67
Nové cukrárny	68
Z Horšovského Týna do Domažlic	68
Služby	68

KALENDÁRIUM

Pamětní kniha – přijetí u starosty města	71
--	----

LEDEN

Vítání nového roku	72
Tříkrálová sbírka	72
Diecézní Charita Plzeň – pracoviště Domažlice	73
Výstavba v zahradě vily Mařenky	76

Zvonokosy a Domažlice	76
Na pomoc jihovýchodní Asii	77
Zlatý fond městské knihovny	77
Nový čtvrtletník	81
Regiontour 2005	82
7. Chodský bál	82
Dětský pohádkový karneval	83
8. přeshraniční přejezd Gibacht – Capartice	83
Výstava v Galerii bratří Špillarů	83
Divadla a koncerty	84
 ÚNOR	
Výstava Václava Siky	85
Bude v Domažlicích opět loutkové divadlo?	85
Divadla a koncerty	
 BŘEZEN	
Jakub Blacký odchází z Domažlic	89
Vlajka pro Tibet	89
Požár domu J. P. Holého	89
Poradna pro občany Domažlic	92
Zemřel Jan Skala	93
Hudba na radnici	94
Výstava v Galerii bratří Špillarů	94
Divadla a koncerty	95
 DUBEN	
Zajímavá hasičská soutěž	96
Furthský horský týden	96
Odemykání České studánky	97
Křest další knihy Marie Korandové – Majtánové	97
Nový vedoucí městského informačního centra	97
Děti jsou kritičtější	98
Skauti se rozloučili s „Frčkou“	98
Návštěva poslance	100
Domažlický půlmaratón Emila Zátopka	100
Bowlingový klub	100
Rybářské závody	101
Divadla a koncerty	101
 KVĚTEN	
Program oslav 60. výročí konce 2. světové války	103
Vzpomínky na osvobození	103
Domažlický divadelní spolek	104
Bude v Domažlicích krematorium?	105
Výstava v Galerii bratří Špillarů	106
Divadla a koncerty	107

ČERVEN

Město dětem	108
Prodej bytů	108
Česko-bavorské hospodářské fórum	111
Chodské slavnosti na Kampě	111
Domažlický kadeřník v Praze	113
Chodský pohár v chůzi	114
Příspěvek historickému šermu	115
Domažlické hudební léto	115
Hudba na náměstí	115
První letošní koncert v Rajské zahradě	116
Vítání léta hudbou	116
Výstava v Galerii bratří Špillarů	116
Divadla a koncerty	116

ČERVENEC

Prodej bytů na pokračování	118
Prohlídka nové nemocnice	119
Kašna na náměstí	120
Dar Jiřiny Paroubkové	122
Nový penzion	123
Vykraden Kozinův statek	123
Nové inzertní noviny	124
Nákupní turistika končí	125
Dvě zajímavé akce	126
Německé válečné hroby	127
Kauza „muničák“ a Památník obětem poválečného násilí v Chrastavicích	139
Nečekaný ohlas na pátrání po německých hrobech	145
Výstavy v Muzeu Chodska	149
Koncerty	149

SRPEN

Chodské slavnosti – Vavřínecká pouť	151
Program slavností	152
Postřehy z pouti	156
Nový jednatel správy nemovitostí	160
Město kupuje budovu Komerční banky	161
Kolaudace 30ti bytů	161
Vzpomínka na bitvu u Domažlic	162
Horská mše svatá	162
Hudba na náměstí	162
Občanské sdružení Tusta	162
Sčítání motorových vozidel	164
Koncert v Rajské zahradě	165

ZÁŘÍ

Změna v gymnáziu	166
Změna vedení Domažlického zpravodaje	166

Dar Vietnamců městu	166
Úpravy před letním kinem	167
Zemřel starosta partnerského města Furth im Wald	167
Oslavy sta let Kurzovy věže	169
Chodská Voříškiáda	172
Je v Domažlicích draho?	172
Výtvarná soutěž na medaili města	172
Hudba na náměstí	173
Výstava v Galerii bratří Špillarů	173
60 let domažlického basketbalu	173
Divadla a koncerty	

ŘÍJEN

Konečně bezpečný přechod	175
Potíže v Srnově ulici	176
Nový kruhový objezd	176
Stonásobný dárce krve	176
Záchrana tetřeva hlušce	177
Loupež za bílého dne	177
Pocta Jindřichu Šimonu Baarovi	178
Zemřela Manka Kunešová	178
Výstava zahrádkářů	178
Divadla a koncerty	179
Hudba na radnici	179
Hudba v arciděkanském kostele	180
Koncert pro děti	180

LISTOPAD

Rudolf Schuster na Domažlicku	181
Nová vedoucí odboru výstavby	181
Slavnost u desky III. odboji	181
Druhé číslo Domažlických paradoxů	182
Vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Český les	183
„Psí vyhláška“	183
Zakrytí kašny	184
Zamykání České studánky	184
Výstava v Galerii bratří Špillarů	185
Divadla a koncerty	185

PROSINEC

Rozsvícení vánočního stromu	187
Předvánoční obyčeje v našem městě	187
Furth volil starostu	188
Mikuláš v ulicích města	189
Otevření domažlické nemocnice	190
Bezvýsledné pátrání	191
Diskount Plus zahájil prodej	192
Svatohubertská mše	193
Mapa zaniklých sídel	193

Nové skládanky pro turisty	194
Zlevněné zlato	195
Divadla a koncerty	196
Hudba u stromečku	197
POČASÍ	198
Místo závěru	207
Rejstřík	209
Obsah	217

Foto ke straně 93 - 94

Jan Skala

Foto ke stranám 157 a 178

Chodské trio

zleva: Jiřina Skalová, Eva Hesová, Manka Kunešová

60